

Onsdag den 10. oktober 2012 (D)

1

5. møde

Onsdag den 10. oktober 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Finder statsministeren, at hun i sine besvarelser til Folketinget i sagen vedrørende Henrik Sass Larsen har redegjort fyldestgørende for sondringen mellem sikkerhedsgodkendelse og sikkerhedstjek af kommende ministre, jf. regeringsgrundlagets afsnit om god regeringsførelse, hvoraf det fremgår, at »regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende ...«?

(Spm. nr. S 19 (omtrykt)).

2) Til statsministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Når statsministeren har sagt, at der ikke kommer generelle stigninger i skatter og afgifter i fremtiden, hvordan mener statsministeren da, at det harmonerer med sundhedsministerens udtalelser om, at SF skal udvikle ideer til at beskatte de rigeste i Danmark hårdere?

(Spm. nr. S 170).

3) Til udenrigsministeren af:

Søren Espersen (DF):

Vil udenrigsministeren forklare, hvad statsministeren mente, da hun ved Folketingets åbning i sin trontale vedrørende Syrien udtalte, at »Derfor hjælper Danmark nu den syriske opposition«, samt ydermere forklare, hvori hjælpen består, idet det nemlig ikke er spørgeren bekendt, at Danmark har vedtaget at yde assistance til den syriske opposition i borgerkrigen?

(Spm. nr. S 162 (omtrykt)).

4) Til skatteministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at sikkerheden for chauffører, som transporterer medicin mellem apoteker, bliver udsat, når firmabiler i fremtiden skal udstyres med firmanavn?

(Spm. nr. S 134).

5) Til skatteministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Vil ministeren, efter at statsminister Helle Thorning-Schmidt på DI-topmødet den 25. september 2012 udtalte, at »skatter har selvfølgelig en indvirkning på konkurrenceevnen, det er et vigtigt rammevilkår«, forklare, hvilken indvirkning det efter regeringens opfattelse har på konkurrenceevnen for danske virksomheder, at Danmark har verdens højeste skattetryk?

(Spm. nr. S 164 (omtrykt)).

6) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Vil ministeren forklare, om regeringen siden sin tiltrædelse har belastet danske virksomheders konkurrenceevne unødigt, eksempelvis gennem øgede skatter og afgifter?

(Spm. nr. S 98 (omtrykt)).

7) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at et fald i beskæftigelsen på 10.000 personer det seneste år er et udtryk for, at danske virksomheders konkurrenceevne er forbedret?

(Spm. nr. S 99 (omtrykt)).

8) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mette Hjermind Dencker (DF):

Mener ministeren, at det vil skabe mere eller mindre vækst i landets yderområder, at regeringen påtænker at tilbagerulle den udkantsplan, som den forrige regering indførte for 2 år siden, og hvilken indflydelse regner ministeren med, at dette vil få for virksomhedernes mulighed for at skabe beskæftigelse og arbejdspladser i yderområderne?

(Spm. nr. S 136 (omtrykt)).

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er regeringens holdning til planerne om en EU-bankunion og et fælles banktilsyn, hvor lande uden for euroen ser ud til at kunne deltage, og hvordan stiller regeringen sig som udgangspunkt i forhold til at lade Danmark blive medlem af bankunionen?

(Spm. nr. S 165, skr. begr. (omtrykt)).

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil regeringen arbejde for, at Danmark tilslutter sig den kommende EU-bankunion, hvis det på nogen måde indebærer risici i forhold til, at Danmark kommer til at deltage i finansielle europæiske redningsaktioner for f.eks. forgældede sydeuropæiske lande, eller vil regeringen arbejde for, at Danmark eventuelt kun tilslutter sig, hvis det ikke på nogen måde indebærer nogen økonomisk risiko?

(Spm. nr. S 169, skr. begr. (omtrykt)).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er det afgørende for regeringen, at udenlandsk arbejdskraft, der kommer til riget, arbejder under sædvanlige løn- og arbejdsvilkår?

(Spm. nr. S 159).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at de danske lønninger er for høje i forhold til i udlandet?

(Spm. nr. S 160).

13) Til børne- og undervisningsministeren af:

Karen Ellemann (V):

Når ministeren i en pressemeddelelse den 2. oktober 2012 har anført, at den fejlbehæftede tilsynsrapport fra Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen tydeligvis ikke gavner udviklingen af vores skoler, mener ministeren så, at en ikkefejlbehæftet liste med skoler, der er fagligt udfordret, kan gavne udviklingen af vores skoler?

(Spm. nr. S 147).

14) Til børne- og undervisningsministeren af:

Karen Ellemann (V):

Er ministeren enig med direktøren for Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen, Per Eriksen Hansen, når denne som en kommentar til sagen om de 17 skoler bl.a. skriver, at »Vi laver kun listen for at forbedre kvaliteten – det er ikke for at dømme skolerne«, og mener ministeren, at man dømmer skoler ved at offentliggøre lister, der viser skolernes faglige præstationer?

(Spm. nr. S 149).

15) Til børne- og undervisningsministeren af:

René Christensen (DF):

Kan ministeren oplyse, hvornår situationen omkring skolepraktik på erhvervsuddannelserne er afklaret, bl.a. i lyset af uddannelsespålægget?

(Spm. nr. S 152 (omtrykt)).

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at statsministeren i åbningstalen fik gjort det helt klart over for danskerne, at hun med »alle« slet ikke mener alle patienter, men i virkeligheden kun mener de patienter, som bliver henvist til undersøgelse på et sygehus, og at det dermed ikke omfatter de store grupper af patienter, der ikke udredes på sygehusene, når nu statsministeren i sin åbningstale rent faktisk udtalte, at » alle – alle – skal have stillet en diagnose inden for 30 dage«?

(Spm. nr. S 144 (omtrykt)).

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Er ministeren enig med Lægeforeningen og Danske Patienter, der mener, at statsministeren oversælger den såkaldte udredningsgaranti, der i øvrigt slet ikke er en garanti, og herunder at det både er ukorrekt og misvisende, når statsministeren siger, at den skal gælde alle patienter?

(Spm. nr. S 146 (omtrykt)).

18) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Martin Geertsen (V):

Hvad forstår ministeren ved begrebet alle patienter?

(Spm. nr. S 145 (omtrykt)).

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Martin Geertsen (V):

Hvordan vil ministeren konkret sikre, at patienter »aldrig« venter mere end 2 måneder, sådan som statsministeren lovede i åbningstalen?

(Spm. nr. S 148 (omtrykt)).

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministeren holdning til, at en kvinde måtte vente fastende i 5 dage, før hun blev opereret på Slagelse Sygehus?

(Spm. nr. S 161, skr. begr.).

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad agter ministeren at gøre ved ventetidsproblematikken, hvor der bliver rejst kritik af, at den bliver opgjort, fra patienten kommer ind på sygehuset, og til at patienten taler med en fra personalet, frem for at ventetiden bliver opgjort, fra patienten kommer ind, og til at patienten får behandling?

(Spm. nr. S 163, skr. begr.).

22) Til miljøministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Mener ministeren i forlængelse af de af regeringen bebudede ændringer af planloven, at byer som Hjørring forsat skal have mulighed for at få dispensation til at etablere nye store butikker på over 2.000 m², **der vil generere arbejdspladser og vækst?**

(Spm. nr. S 166).

23) Til miljøministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren enig i, at det vil bringe regeringen tættere på at indfri sit løfte til danskerne om at skabe arbejdspladser, såfremt en by som Hjørring får mulighed for at etablere butikker på over 2.000 m² **med henblik på salg til bl.a. norske færgeturister og dermed mange nye lokale arbejdspladser?**

(Spm. nr. S 168).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 25 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, regionsloven, lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg (Særligt vederlag til næstformand i udvalg, diæter ved valg og folkeafstemninger samt frihed til senere frist for ansøgning om afstemning i hjemmet m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Lovforslag nr. L 26 (Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og revisorloven (Forenkling af revisionspligten og styrket offentligt tilsyn med revisorer m.v.)),

Lovforslag nr. L 27 (Forslag til lov om ændring af lov om VækstFonden (VækstFondens bestyrelsessammensætning og kapitalforvalterrolle m.v.)) og

Lovforslag nr. L 28 (Forslag til lov om ændring af lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter (til-

budsloven) og lov om kommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber (Lempelse af annonceringspligten samt styrket mulighed for kommuners og regioners deltagelse i selskaber)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 30 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (Ret til hurtig udredning i sygehusvæsenet og differentieret ret til udvidet frit sygehusvalg m.v.)) og

Lovforslag nr. L 31 (Forslag til lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (Private sygehuse, klinikker og speciallægepraksissers medfinansiering af patientskadeerstatningsordningen, vederlag og befordringsgodtgørelse til Forbrugerrådet og Danske Patienters repræsentanter i tandlægenævne m.v.)).

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 29 (Forslag til lov om ændring af lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. og lov om folkekirkens økonomi (Ændret procedure ved besættelse af provstestillinger, høringsret til provstiudvalget ved besættelse af stillinger som provst, udvidelse af provstiudvalgets sammensætning og ændring af provstiudvalgets valg- og funktionsperiode)).

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Lovforslag nr. L 24 (Forslag til lov om ændring af museumsloven (Udvikling af museumsområdet m.v.)).

Pia Adelsteen (DF), Pernille Skipper (EL) og Simon Emil Ammitz-bøll (LA):

Forespørgsel nr. F 3 (Hvordan vil regeringen sikre, at et nyt forslag til offentlighedslov ikke vil betyde, at adgangen til aktindsigt begrænses med den konsekvens, at der bliver mindre åbenhed og dårligere mulighed for at kontrollere ministres og embedsmænds arbejde?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget ministeren for by, bolig og landdistrikter og fødevareministeren.

Til ministeren for by, bolig og landdistrikter er der anmeldt følgende spillere:

Erling Bonnesen (V)
Louise Schack Elholm (V)
Henrik Høegh (V)
Anni Matthiesen (V)
Mette Hjerminde Dencker (DF).

Til fødevareministeren er der anmeldt følgende spillere:

Erling Bonnesen (V)
Anni Matthiesen (V)
Louise Schack Elholm (V).

Er der flere, der ønsker at melde sig? Ellers er det vist også, hvad vi kan nå inden for timen.

Det ser ikke ud til at være tilfældet.

Som bekendt har spørger og minister i første runde begge 2 minutters taletid, og herefter følger to runder, hvor hver har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til hr. Erling Bonnesen for det første spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter. Værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 9

Erling Bonnesen (V):

Mange tak for det. Bedre muligheder for at udnytte overflødiggjorte bygninger i landdistrikterne er jo noget, der har været et ønske i mange år og er blevet drøftet i mange år. Det blev startet op i VK-regeringens tid, og nu er der også kommet et nyt udspil fra regeringen.

Det, der undrer, er jo, at der skulle være blevet lagt nogle meget snærende bånd om det, og det er det, jeg så godt vil have ministerens forklaring på. For umiddelbart ser det jo sådan set fint ud i overskriften, altså at man skal have nogle bedre udviklingsmuligheder i landdistrikterne, men det undrer jo, at det så ikke er i alle landdistrikter, man får mulighederne for at udvikle sig og skabe nye arbejdspladser. Hvorfor ikke det?

Kl. 13:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:02

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak. Og tak til hr. Erling Bonnesen for spørgsmålet, for det giver mig lejlighed til at uddybe. Jeg tror, at Venstre sådan har ladet sig lede ind i en misforståelse af, hvad det her drejer sig om.

Det, vi fremsætter forslag om, er jo i virkeligheden en modernisering og forenkling af planloven, hvor vi vil indføre en egentlig landdistriktsbestemmelse, der gælder i alle kommuner. Ifølge det forslag, som hr. Erling Bonnesens regering lavede lige før sidste valg, var det jo kun i 29 kommuner, at man fik en særlig bestemmelse.

Det her giver altså alle kommuner lige mulighed for at tage hånd om de særlige udfordringer, der præger vores landdistrikter. Jeg tror, at vi er enige om, at urbaniseringen, altså flytningen fra land til by, gør, at vi ser en ændring af vores land i øjeblikket, og derfor holder vi også hånden under det lokale potentiale.

Men det, der er pointen i det her, er, at kommunerne skal udpege de landdistrikter, hvor der enten er tilbagegang i bosætningen eller tilbagegang i beskæftigelsen, og hvor man kan give ud fra de her særlige landdistriktsbestemmelser for landzoner.

Kl. 13:03

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:03

Erling Bonnesen (V):

Jamen det er også det, der skaber undren, altså at der skal et nyt bureaukrati op at stå i den her sag. Kommunerne skal til at udpege, hvor det er, der skal gives lov til det her. Det burde da mere være sådan, at når nogle lokale ildsjæle siger, at de har en idé og gerne vil bruge de her overflødiggjorte bygninger, så ville det da være oplagt at bruge de bygninger, men det må man så muligvis ikke uden først

at skulle igennem en bureaukratimølle. Så finder man måske ud af, at kommunen ikke lige har den bygning med, for nu er statistikken ikke lige til, at kommunen må udpege det ud fra de retningslinjer, som regeringen har stillet op.

Det er det, der undrer, og så er det, at det her jo sådan set bare ligner en ny papirbunke, hvor man ikke får plads til den nye idé. Så ville der ikke være en idé i at prøve at gå lidt mere i retning af rent faktisk at bygge videre på det, som vi i VK-regeringen havde sat op, altså starte med de 29 og så få det bredt ud i stedet for at starte en ny bureaukratimølle?

Kl. 13:04

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:04

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg ved ikke, om hr. Erling Bonnesen har noteret sig, at Kommuner-nes Landsforening er rigtig glad for forslaget, for det, der er i forslaget, giver ekstra muligheder for vores kommuner. Det giver frihed til kommunerne. Jeg ved, at hr. Erling Bonnesen er tidligere borgmester – oven i købet fra den bedste ø i landet, nemlig Fyn – så det er jo ikke så ringe rent faktisk at give kommunerne nogle flere muligheder og frihed til at bestemme, hvor der skal være udvikling og ikke afvikling i vores landdistrikter.

Siden jeg blev landdistriktsminister har jeg besøgt mere end 60 af vores dejlige områder i vores skønne land, og alle har sagt: Giv os nu nogle muligheder i de områder, hvor der er afvikling, tingene stagnerer og boligerne forfalder. Og det er det, vi gør. Derfor burde Venstre jo gå rundt med armene i vejret frem for at finde små hår i suppen. Jeg synes, at det ville klæde hr. Erling Bonnesen at bakke op om hr. Carsten Abild, der er formand for Landsforeningen Landsbyerne i Danmark. Han siger, at det her er det største fremskridt for vores landdistrikter i 40 år. Det ville klæde hr. Erling Bonnesen at juble lidt med sammen med en anden Venstremand.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for sidste spørgsmål.

Kl. 13:05

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg ville gerne gå rundt med hænderne over hovedet, især hvis der var en grund til det. Det er jo alletiders, at kommunerne kan få nogle flere muligheder, men problemet er bare, at de muligheder, de så får, er for snærende og for begrænsende. For kommunerne kan jo ikke bare – som jeg har forstået regeringens oplæg – gå ud og sige: Fint, brug nu de overflødiggjorte bygninger i landdistrikterne. Det kan de jo ikke alle steder, for der bliver stillet nogle bestemte kriterier op for det, og det er sådan set det, jeg synes er kritikpunktet.

Men hvis det er sådan, at ministeren nu på regeringens vegne kan sige, at ministeren går hjem og retter til og åbner op, så det her kommer til at gælde i alle landdistrikter, og der bliver plads til alle de gode ideer, så man kan skabe udvikling i alle landdistrikter, så synes jeg, der ville være grund til at gå rundt med armene over hovedet. Men lad mig lige høre det først.

Kl. 13:06

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:06

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror ikke, det kommer som nogen overraskelse for hr. Erling Bonnesen, at jeg ikke siger det, han har lyst til at høre, men hvad der er fakta.

Fakta er jo, at kommunerne nu får friheden til at sige: I de her byer vil vi gerne have udvikling, hvor der har været afvikling. Hvis der bare er en lille tilbagegang i bosætningen eller beskæftigelsen, så har man faktisk muligheden for at erklære det for et vanskeligt stillede landdistrikt, og det er kommunen, der gør det.

Det betyder så, at man faktisk kan bygge nyt. Man kan bruge det gamle mejeri eller smedjen til at komme i gang med iværksætteri. Og det er jo alle de ting, vi har lyttet til og understøttet Landsforeningen Landsbyerne i Danmark med, altså hr. Carsten Abild – der jo også er Venstre-medlem – og Landdistrikternes Fællesråd, og begge har rost det her.

Det hænger nok sammen med, at Venstre kom lidt skævt af sted på den første melding, og så har man ligesom holdt fast i den der surhed. Men det er korrekt, at det er kommunerne – borgmestrene og byrådene – der får indflydelsen og kan skabe udvikling og ikke afvikling, og det her gælder alle landets kommuner og ikke kun 29 kommuner. Den forskelsbehandling, som Venstre her laver, gør vi jo op med her.

Kl. 13:07

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er fra fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 13:07

Spm. nr. US 10

Louise Schack Elholm (V):

Tak for sidst. Jeg vil gerne prøve at tale om problemet med ghettoer. Vi oplevede jo her i løbet af sommeren, at der var en række beboere fra Vollsmose, som brød ind på skadestuen i Odense under stor virvar, og vi ved jo også – jeg har selv været ude at besøge Vollsmose her for ikke så lang tid siden – at der er en stor grad af parallelsamfund, kan man vist roligt kalde det, i Vollsmose. Men ministeren har sagt, at ministeren ønsker at gøre op med det kriterium, der hedder etnicitet, som jo netop er det kriterium, der skal bruges til at måle, om der er parallelsamfund i ghettoerne. Vi har en ghettoliste, fordi vi gerne vil sikre, at vi kan sætte ind de steder, hvor der er udfordringer, hvor der er problemer, og hjælpe dem med at løse de problemer, de har. Der er etnicitet en måde, hvorpå man kan se, at her er der parallelsamfund.

Så hvordan har ministeren tænkt sig at finde ud af, om der er parallelsamfund? Eller mener ministeren ikke, at parallelsamfund er et problem i ghettoer?

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:08

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak for spørgsmålet, og jeg vil i øvrigt kvittere for den fine aftale, vi lavede i går om energireovering på boligområdet. Det er altid godt at kunne lave brede forlig.

Men lad mig sige – og det er jo egentlig godt at få sagt i den her sammenhæng – at for det første renoverer vi jo vores boligområder, også med en bred aftale her, og vi har fremrykket og forhøjet rammer for 10 mia. kr. Det er jo virkelig noget, der løfter vores udsatte

boligområder. For det andet sætter vi ind med en meget bred bolig-social indsats. Det er en indsats, der bekæmper arbejdsløshed, sociale problemer og integrationsudfordringer. For det tredje sætter vi hårdt og kontant ind mod kriminaliteten. Det var noget af det første, justitsministeren lavede, nemlig et politiforlig, hvor jeg også mener at Venstre er med. Der satte vi 250 mio. kr. af til en ekstra politiindsats. Så vi kerer os om det her. Vi kerer os også om parallelsamfund, for vi mener, at det er uacceptabelt. Der tror jeg at Venstre og Socialdemokratiet har fuldstændig enslydende holdninger til det.

Det i Odense var fuldstændig uacceptabelt. Derfor tog jeg også med mine kolleger, integrations- og socialministeren og justitsministeren, til Odense, et par dage efter det var sket, for at få en opdatering på det og for at give udtryk for vores afsky for det, der var sket.

Det, jeg gerne vil sige her, er, at borgerne i Vollsmose faktisk var ude at tage afstand fra det og ude at besøge skadestuen. Det synes jeg er et sundhedstegn, som jeg mener vi alle bør kvittere for.

Kl. 13:09

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:09

Louise Schack Elholm (V):

Ministeren svarede jo ikke på mit spørgsmål. Mener ministeren, at det er et problem, når der er parallelsamfund i ghettoer? Og hvis ministeren ønsker at fjerne kriteriet etnicitet, hvordan vil ministeren så måle, om der er parallelsamfund?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Først vil jeg godt sige, at jeg synes, at vi skal have fokus på det der, hvor der opstår parallelsamfund, og på vores udsatte boligområder, som har problemer. Derfor har jeg også sagt vidt og bredt, at jeg synes, at vi skal have en liste, der viser, hvor vi har de største udfordringer henne. Men vi har en liste nu, hvor der kommer ti nye ind, og hvor der er fem, der glider ud. Jeg tror, at enhver sådan vil sige, at man synes, at det er underlige ting, der er gledet ud her, ud fra de kriterier, der er. Derfor har jeg sagt, at jeg synes, vi skal justere de her kriterier. Det vil jeg gerne gøre i samarbejde med Folketingets partier, og jeg forhandler jo altså som sagt ikke i Folketingssalen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at der er nogle store udfordringer i mange af de her områder, også nogle af de steder, der ikke er på listen.

Lad mig så tilføje, at ud over dem – der er dem, der er røget ind på listen, og der er nogle, der er røget ud – så har vi faktisk rigtig mange, der står for at komme ind på listen. Så derfor har vi samfundsmæssigt set en kæmpe udfordring med at få spredt integrationsindsatsen på andet end de store udsatte boligområder. Vi har en stor udfordring med parallelsamfundene, og vi har en kæmpe udfordring med at få byen ind i de her udsatte boligområder og ikke ghettoerne tilbage til byen, som hr. Lars Løkke Rasmussen sagde. Vi skal have en fremskudt jobindsats og få brudt monofunktionaliteten. Alt det vil jeg gerne diskutere, også med Venstre.

Kl. 13:11

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:11

Louise Schack Elholm (V):

Det glæder mig, at ministeren vil diskutere det med Venstre, men det er ministeren også nødt til, for vi har jo et forlig på området. Derfor kan ministeren jo ikke lave ændringer, uden at vi er enige.

Men ministeren har stadig ikke konkretiseret, om ministeren stadig væk vil dette kriterium, der hedder etnicitet, til livs. Vi kan jo ikke rigtig måle parallelsamfund uden det. Eller har ministeren fundet en måde, hvorpå man kan måle parallelsamfund, der er et alternativ til det?

Kl. 13:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:11

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Altså, nye kriterier fjerner jo ikke udfordringerne for os. Derfor vil jeg godt tage initiativ til – og det har jeg også sagt – at etablere partnerskaber mellem kommuner og boligselskaber. Den samlede indsats skal være så stærk som muligt, og jeg arbejder også med en værktøjskasse, hvormed vi kigger på alt det, som er blevet gjort også i den tidligere regerings tid på det her område.

Så vil jeg godt sige, at man i den tidligere regerings tid faktisk satte ind over for nogle af de her udfordringer, der er. Men samtidig fordoblede man fattigdommen. Fattigdommen er steget med 25 pct. i vores udsatte boligområder de sidste 10 år. Det viser analysen fra AE. Så med den ene hånd har man givet, og med den anden har man taget.

Må jeg så ikke sige, at der er udfordringer i de her områder. Jeg har sagt, at vi nu vil kigge på kriterierne, og vi vil gerne indbyde til brede forhandlinger.

Til det der med, at der er forlig på området, vil jeg sige, at selv De Konservative med fru Benedikte Kiær, der tidligere har været minister for området, i spidsen anerkender, at der ikke er et forlig – det har hun også udtalt offentligt i pressen. Men det skal ikke forhindre mig i at se på selve ghettolisten. Det er klart, vi har et boligforlig, men selve listen stemte De Radikale ikke for, og derfor har vi ikke et fælles forlig på området. Men det forandrer ikke på, at indtil der er vedtaget noget andet, er det jo det, der gælder, og vi indbyder gerne til brede forhandlinger også med Venstre.

Kl. 13:13

Formanden:

Det næste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er af hr. Henrik Høegh, værsgo.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 11**Henrik Høegh (V):**

Tak for det. Jeg vil godt vende tilbage til planloven, ikke til landdistrikter med svag udvikling, som hr. Erling Bonnesen spurgte om, men til kystnærhedszonen.

Det første, jeg vil gøre opmærksom på, er, at vi jo har 7.300 km kyst herhjemme. Og selv om der kan være overlappning, dækker kystnærhedszonen på 3 km's bredde et rigtig stort areal i det åbne land i Danmark. På Mors siger man jo, at der måske kan være plads til en flagstang på midten af Mors, ellers er resten dækket af kystnærhedszonen. Øerne i Det Sydfynske Øhav har nok lidt samme vilkår.

Jeg vil spørge helt konkret: Hvad er vilkårene for f.eks. kystturisme? Og jeg vil med det samme sige, at vi ikke snakker om Solkysten i Spanien, men vi snakker om det, der er inde bag de 300 meters strandbeskyttelseslinje. Hvad betyder de nye og mere stringente,

stramme regler i forbindelse med kystnærhedszonen? Hvad betyder de, hvis man f.eks. vil udvide en campingplads til det dobbelte?

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Som hr. Høegh jo godt ved, er det svært for mig at kommentere enkelte og konkrete eksempler, for selve planloven hører jo under miljøministeren, og skal der stilles spørgsmål om den, synes jeg, hr. Henrik Høegh skal stille spørgsmål til miljøministeren.

Men i forhold til kystnærhedszonen vender vi jo bare tilbage til det, som var det, der gjaldt før 2010, altså under den tidligere regering, som hr. Henrik Høegh jo også var minister i. Vi synes jo, det er vigtigt, at der sker en forenkling af reglerne for kystnærhedszonen, og det er for at beskytte den unikke naturressource, som jeg tror vi er enige om der er. Og i stedet for at man får en »skal«-bestemmelse, som der var i 29 kommuner, om, at man skal godkende initiativer i kystnærhedszonen, er det i planlægningen i kystnærhedszonen, man fremover vil komme til at stille de samme høje krav til begrundelsen og planlægningens nødvendighed over hele landet, og ikke kun i de 29 kommuner, som var undtaget fra bestemmelsen.

Men vi skal huske på, som jeg forleden hørte en forsker fra Center for Landdistriktsforskning sige, at 80 pct. af dem, der flytter fra byerne ud i vores dejlige yderområder eller landdistrikter, faktisk gør det, fordi de vil have nærheden til naturen. Der skal vi værne om vores natur, samtidig med at vi med landdistriktsbestemmelsen jo giver nye muligheder for vores truede landdistrikter.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 13:15

Henrik Høegh (V):

Det er vi enige om. Hvis der er en svag udvikling i et landdistrikt, giver det her forslag nogle muligheder.

By-, bolig- og landdistriktministeren har jo også en stor interesse i erhvervsudviklingen derude i områderne. Og der kan vi så konstatere, at når man vender tilbage til det gamle i forbindelse med den her kystnærhedszone, betyder det, at for f.eks. at få lov til at udvide en erhvervsvirksomhed, skal man belyse, at der ikke er alternativer i den kommune.

Det, der bekymrer mig, og som jeg vil spørge ministeren om, er: Er ministeren ikke enig i, at det kan virke begrænsende for bestående virksomheder? Jeg er enig i, at vi ikke skal ind og have nye erhverv derude, men det kan virke stærkt begrænsende for bestående virksomheder i kystnærhedszonerne, så hvis der overhovedet er et alternativ, skal man bruge det.

Kl. 13:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:16

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg skal sige, at der jo i øjeblikket sker forhandlingerovre ved miljøministeren om det udspil, som miljøministeren og jeg er kommet med. Og der har Venstre mulighed for at gøre sine hoser grønne, om jeg så må sige – eller også landdistriktsfarvede – hvis har man lyst til at være med til det. Der er åbnet for, at man kan gå ind i det. Det er vores udspil.

Men jeg vil også sige, at det er vigtigt, også for mig, at vi passer på vores natur. Jeg kommer selv rigtig meget i et rigtigt landdistriktsområde, der minder lidt om Lolland – jeg har sommerhus på Langeland og er virkelig glad for at være der og for den natur, der er der. Men jeg er også enig i, at vi skal skabe udvikling. Derfor er der også nogle særlige muligheder i landdistriktbestemmelsen for de landdistrikter i kystnærhedszoner, som har problemer.

Det er så selvfølgelig det, vi afdækker med forligskredsen. Jeg kan som sagt ikke lave forhandlingerne her, men til hr. Henrik Høeghs beroligelse kan jeg sige, at der faktisk er nogle ekstra muligheder i landdistriktsbestemmelsen i forbindelse med kystnærhedszonen; der er også en mulighed for at bygge til og bygge om og for at bygge et ekstra hus der, hvor man har en tidligere virksomhed, som ikke fungerer mere, f.eks. et mejeri eller en smedje.

Så lad os nu ikke male fanden på væggen, men sikre, at vi bevare naturen og giver ekstra muligheder for de sårbare landdistrikter.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Henrik Høegh for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:17

Henrik Høegh (V):

Der er vist ingen, der er i tvivl om andet, end at det, man vender tilbage til, er noget, der gør det sværere at lave erhvervsudvikling. Det lader vi ligge.

Den sidste del i det her er handelslivet. I svaret til hr. Erling Bonnesen siger landdistriktministeren, at det er rigtig dejligt, at borgmestre og byråd får mere indflydelse. Der sker faktisk lige det modsatte, når vi snakker handelsliv i de mellemstore byer. Der sidder vi nu på brostenene her i København og sætter nogle meget skrappe regler op for, hvor der må være en Bilkaforretning, og hvor der må være en IKEA-forretning.

Hvorfor har man ikke tillid til byrådene og borgmestrene? Jeg ved, at der er rigtig mange socialdemokratiske borgmestre, der har set sig lidt sure på det her forslag. Hvorfor har man ikke tillid til, at byråd og borgmestre kan tilpasse det handelsliv i deres område, så de kan bevare deres indbyggere og kan skabe den vækst, de mener er den rigtige for deres kommune?

Kl. 13:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er der jo ingen grund til at lægge skjul på, at hr. Henrik Høegh og jeg er medlemmer af to forskellige partier. Og det er vi, fordi vi har forskellige tilgange til både verden og livet. Men vi skal lave forlig, det er så vores bundne opgave.

Der er ingen tvivl om, at det, at man i dag kan lave storcentre nærmest uden for enhver by, i hvert fald uden for byer med, var det ikke 29.000 indbyggere, der var grænsen? – nej, den var 27.000 – noget, som den tidligere regering spillede ud med, i virkeligheden betyder, at man får mindre detailhandel. Hvis man laver centre uden for alle de her byer, får man mindre detailhandel i vores landdistrikter og i vores sårbare ømråder; det er evident, det er bevist.

Det er selvfølgelig en anden tilgang til det. I forbindelse med f.eks. Holstebro, hvor jeg har været lidt i clinch med borgmesteren, som er en socialdemokratisk borgmester, siger borgmestrene i Struer og i Lemvig, at de er meget, meget kede af, hvis det bliver sådan, at Holstebro få lov at udvide, for så får man mindre handel i deres byer. Det betyder, at man tømmer vores endnu mindre provinsbyer for handel og for liv.

Det ønsker vi ikke. Vi har forskellige tilgange til det. Derfor ruller vi tilbage, kan man sige, på det her, samtidig med at vi giver nye muligheder til landdistrikterne.

Når vi sætter grænsen ved 40.000 indbyggere, er det for at sikre, at ikke enhver mellemstor by får et stort center lige uden for bymidten, som tiltrækker al handel i området. Det er en forskellig tilgang fra Venstres, og det synes jeg vi skal acceptere over for hinanden.

Kl. 13:19

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er fra fru Anni Matthiesen, værsgo.

Kl. 13:19

Spm. nr. US 12

Anni Matthiesen (V):

Tak. Ministeren er jo i dag i den heldige situation, at nogle af de spørgsmål, vi stiller, også vedrører andre ministre, men de har jo også betydning for landdistrikterne.

Det, jeg gerne vil ind på, er, at der i de her uger er megen debat om lukning af kaserner rundt om i landet. Det er klart, da jeg er valgt i det sydjyske, at jeg gerne vil høre om landdistriktsministerens holdning til og måske bekymring om, at man måske vælger at lukke kaserner i yderområderne, og hvordan det måske negativt påvirker andre steder både med hensyn til fraflytning fra områderne og med hensyn til skolerne og butikkerne. Så hvordan ser landdistriktsministeren på spørgsmålet om kasernelukninger?

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan sagtens forstå, at fru Anni Matthiesen stiller spørgsmålet. Vi har tradition for meget, meget brede forsvarsforlig her i Folketinget. Der sidder Venstre jo med som et af de store partier, ligesom Socialdemokratiet har gjort, så længe jeg kan huske, i hvert fald. Det er jo her, man øger sin indflydelse.

Der er, som jeg er orienteret om af forsvarsministeren, fremlagt en lang række forskellige modeller, så det er i dag umuligt at sige noget om, hvor vi ender. Det er klart, at vi ender med, at der skal ske en besparelse i forsvaret. Der skal ske en effektivisering, så det kan bruges på andre ting. Det havde den tidligere regering jo også med i sit finanslovsoplæg sidste år. Jeg skal ikke i dag kunne sige, hvor det ender, og hvilke kaserner der måtte lukke, så jeg tror, at det er nødvendigt, at Venstre gør sin indflydelse gældende, hvis der er noget, man særlig brænder for, også i Syddanmark.

Som noget andet vil jeg sige, at det er umuligt at svare på et hypotetisk spørgsmål, før vi kender udmøntningen af forsvarsforliget. Hvis der skulle være yderligere spørgsmål til den del, vil jeg foreslå, at man henvender sig til forsvarsministeren.

Kl. 13:21

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:21

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg vil gerne have ministeren til at sige noget om, hvorvidt ministeren gør noget konkret for at sikre, at Danmark er i balance på det her område. Det, jeg tænker på, er, at der det seneste stykke tid har været andre statslige arbejdspladser i yderområderne, som er ble-

vet nedlagt. Netop ministeren for landdistrikter må have en interesse i at sikre, at man fastholder statslige arbejdspladser i yderområderne.

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Hvad angår forsvarsforliget, har Venstre jo en væsentlig aktie i det, og jeg håber, at fru Anni Matthiesen gør sin indflydelse gældende hos Venstres forsvarsordfører, og sådan har vi alle sammen vores muligheder for at påvirke internt. Der er ingen tvivl om, at man har en bunden opgave her i at effektivisere og modernisere forsvaret, som vil betyde, at der sker ændringer, fordi fjendebilledet og alt muligt andet har ændret sig, men det overlader jeg trygt til min gode kollega, forsvarsministeren, og Venstres og de øvrige partiers forsvarsordførere.

Hvad angår statslige arbejdspladser, er det jo rigtigt, at vi fra den tidligere regering overtog en boligjobordning, som forudsatte en effektivisering på 5 pct. Den har vi videreført, og vi har lavet en effektivisering på 5 pct., som har betydet, at der er røget nogle statslige arbejdspladser, også uden for København. Men når man kigger på den samlede prioritering – nu er det med forbehold for tallene, for jeg har ikke et papir med de eksakte tal med, men det kan jeg selvfølgelig skaffe under de skriftlige spørgsmål, men jeg mener, at tallene var ca. 80/20 i forhold til landet og København – vil man se, at der var en klar prioritering, og jeg kan love fru Anni Matthiesen, at vi koordinerer, vi diskuterer, og vi prioriterer i regeringen inden for det her spørgsmål. Men det er klart, at man ikke kan lave så stor en besparelse på statslige arbejdspladser, uden at det også rammer rundt omkring i landet. Jeg beklager hver eneste arbejdsplads, der forsvinder, især dem, der forsvinder rundt omkring i vores dejlige land, for det betyder rigtig meget, at de er der.

Kl. 13:23

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:23

Anni Matthiesen (V):

Til sidst vil jeg gerne opfordre ministeren for landdistrikter til måske at have fokus på, at det kan være endnu hårdere, hvis man mister, lad os sige 30 eller 50 arbejdspladser i Ribe, i forhold til at miste dem i København. Jeg ved godt, at man kan lave nogle tal, der ser pæne ud, men jeg tror bare, det er endnu vanskeligere at fastholde befolkningen i yderområderne, og dermed vil det føles hårdere, hvis man mister 30 arbejdspladser i et mindre område, fordi det typisk vil være sådan, at hele familien rykker teltplæne op og trækker mod de store byer.

Jeg vil gerne her til sidst opfordre ministeren til at huske at tage det med over for sine kollegaer, nemlig at man skal have det i baghovedet, når man nedlægger statslige institutioner, at det kan være vanskeligere for yderområderne.

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, at fru Anni Matthiesen og jeg deler den prioritering, at det er rigtig vigtigt i vores landdistrikter, men jeg synes også, at jeg her til slut skal sige, at vi jo som regering har prioriteret den private beskæftigelse rigtig, rigtig højt.

Jeg vil også med ærgrelse erkende, at Venstre ikke helt har været med på alle de aftaler, vi har lavet: udligningsaftalen med 400 mio. kr. til vores hårdt ramte yderkommuner; et energiforlig, som Venstre er med i, det vil jeg gerne kvittere for, det sætter meget skub i bl.a. Tønder, som vi ved får et meget stort biogasanlæg, Holstebro osv.; trafikaftalen, som Venstre af mærkelige årsager trak sig ud af, giver jo faktisk mere end 250 mio. kr. til kollektiv trafik i vores yderområder; og så er der en kickstart på bl.a. mit eget område, hvor jeg også har lavet forlig med Venstres ordfører, fru Louise Schack Elholm, som var her før. Det forlig gør, at vi skaffer 10.000 nye arbejdspladser i løbet af de næste 2 år.

Så vi har gjort ganske meget for den private beskæftigelse, men jeg er enig i, at vores landdistrikter er hårdt ramt, fordi det er her, at rigtig mange produktionsarbejdspladser ligger, og vi skal i fællesskab have fokus på, at de statslige arbejdspladser selvfølgelig spiller en understøttende rolle. Derfor tror jeg, at alle øvrige ministre kan bevidne, at jeg gør en stor indsats her. Den ambition er vi fælles om.

Kl. 13:25

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste – og sidste – spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er fra fru Mette Hjerminde Dencker. Værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 13**Mette Hjerminde Dencker (DF):**

Tak for det. I Dansk Folkeparti ser vi jo med stor bekymring på, at Ærø Kommune desværre har måttet spare to færgeafgange inden for det sidste år. Den ene er Marstalfærgen, og den anden er færgen til Birkholm. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ministeren vil gøre for, at vi fremadrettet ikke tvinger økommunerne i knæ ved at spare på det, der er allerallervigtigst for økommunerne, nemlig deres infrastruktur. Det er en forudsætning for, at de kan overleve. Hvad har ministeren af planer for, at der ikke kommer til at ske yderligere stramninger for nogle økommuner?

Kl. 13:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:26

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er glad for, at fru Mette Hjerminde Dencker stiller det her spørgsmål, for det giver mig lejlighed til at sige, at der i forbindelse med udligningsreformen faktisk kom flere penge, specielt til de områder, og der blev – hvis kommunerne ville have det – også sat penge af til et fælles færgesekretariat. Jeg har selv besøgt Ærø, det håber jeg også fru Mette Hjerminde Dencker har, og jeg synes faktisk, de gør det rigtig godt med deres bosætningshuse og tiltrækning af nye, og de kæmper, vil jeg gerne sige, og jeg tager hatten af for den kamp, de kæmper derovre.

Men det er også klart, at fire færgeruter til en ø er ganske meget, også når man sammenligner med andre øer. Jeg skal jo ikke blande mig i kommunens interne prioriteringer, men jeg tror, man har gjort det med den ene færgerute her, den, man nu har nedlagt mellem Marstal og Rudkøbing, at man har prioriteret på en anden måde. Det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i, men jeg kan bare sige, at man har brugt rigtig mange penge, og det anerkender kommunen også i de diskussioner, jeg har haft, ikke alene med socialdemokrater, men også med økonomiudvalget derovre, nemlig her var der nogle penge på effektivisering, så man kunne gøre det bedre.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 13:27

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Ministeren har jo fuldstændig ret i, at Ærø er en dejlig ø, og de har om nogen gjort rigtig meget med deres bosætningskampagner, altså både med huset og med bosætningskonsulenten. Jeg har selv har været ude at besøge det, og det er helt fantastisk, så det er ministeren og jeg helt enige om. Besparelserne, som Ærø Kommune har foretaget, havde selvfølgelig ikke været nødvendige, hvis de havde haft de midler. Det bekymrer os i Dansk Folkeparti, for for os er det utrolig vigtigt, at økommunerne får flere midler. Nu taler ministeren så om udligningsreformen og om, hvor mange penge regeringen har givet i udligningsreformen, men i det regnestykke ser jeg desværre et minus. Ministeren henviser til småøerne, og med hensyn til dem har regeringen bevilget 15 mio. kr. og samtidig henstillet, at der skal være gratis godstransport og gratis persontransport i april og september. Odder Kommune, der har Tunø, mister 700.000 kr. om året i godstransport, 250.000 kr. i indtægter på passagerafgange. Det vil sige, det er 1 mio. kr. for én kommune, og der er 15 mio. kr. til 27, hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Hvis fru Mette Hjerminde Dencker vil stille sådan meget konkrete spørgsmål – jeg har nemlig ikke tallene med her – så er hun meget velkommen til at stille dem skriftligt, og så vil jeg gerne svare på dem. Men jeg tror ikke, at fru Mette Hjerminde Dencker kan komme udenom, at den her regering i modsætning til den tidligere regering faktisk har skruet bloktilskuddet op på det her og har givet 15 mio. kr. mere til småøerne og med mulighed for at lave det her fælles færgesekretariat, som fru Mette Hjerminde Dencker jo i virkeligheden også har lavet en forespørgselsdebat om. Det, man kan diskutere, er, om man skulle have lagt det ud til bloktilskud, eller om man skulle have givet det på anden måde, men kommunerne har fået det her som et bloktilskud. Man kan også diskutere, om man skulle give det til færgesekretariatet, men der er det igen det med frihed til kommunerne, og så er det dem, der ligesom beslutter det. Men der er ingen tvivl om, at vi også i forbindelse med udligningsreformen, hvor DF, så vidt jeg husker, ikke var med, har givet nogle flere penge, også til færgedrift. Det er jo brandærgerligt, når man nu her i Folketingssalen siger, man vil gøre ét, men går fra en udligningsreform, når det så kommer på tale i forbindelse med den.

Omkring de konkrete eksempler vedrørende udligningsreformen vil jeg sige, at der findes ganske få, der kan alle tallene i den, har jeg ladet mig fortælle, men jeg vil selvfølgelig gerne svare på spørgsmål i forbindelse med den. Der er også noget med, at hvis der er affolkning på en ø, får man mindre i tilskud, men det opvejer selvfølgelig ikke de der særlige tilskud, man får. Men så mindsker man jo selve tilskuddet. Sådan er det.

Kl. 13:29

Formanden:

Fru Mette Hjerminde Dencker for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:29

Mette Hjermand Dencker (DF):

Ministeren har fuldstændig ret i, at DF ikke var med i udligningsreformen, for i Dansk Folkeparti kan vi ikke acceptere, at der ikke bliver givet flere penge til yderområderne og til småøerne; vi ønskede et beløb, der var langt højere. Men vi kommer senere på året med et andet udspil, som ministeren kan glæde sig til.

Men for nu at vende tilbage til det med økommunerne vil jeg sige, at de er sårbare, og at det jo netop er, fordi befolkningssammensætningen dér gør, at der er flere udgifter end indtægter, og at de er dybt afhængige af, at vi kan hjælpe dem med infrastrukturen. I Dansk Folkeparti vil vi rigtig gerne gøre alt, hvad vi kan, for at muliggøre det for øboerne, både dem i økommunerne og dem på småøerne, at kunne passe et job og en uddannelse inde på fastlandet.

Så jeg vil blot høre, om vi her kunne gå sammen med regeringen, og om regeringen er indstillet på at samarbejde med Dansk Folkeparti om at give nogle muligheder for en bedre infrastruktur.

Kl. 13:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:30

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Så var det jo brandærgeligt, at man, når chancen nu *var* der, sagde, at man ikke ville være med, fordi man ikke kunne få det hele. I politik får man sjældent det hele. Nu har jeg været medlem af Folketinget i 15 år og har lavet rigtig mange forlig, også før jeg blev minister, og jeg tror, at man, hvis man gerne vil være med og man også vil have indflydelse på de fremadrettede forlig, så skal besinde sig, når tiden er der, og være med. Men jeg deler i virkeligheden den ambition, som Dansk Folkeparti har – det vil jeg gerne sige – og vil gerne kvittere for den ægte interesse, som man har for vores småøer og for vores øer i det hele taget med det liv, som leves der, som jo er en helt særlig del af vores danske kultur. Det vil jeg gerne kvittere for, for det er en interesse, jeg opfatter at fru Mette Hjermand Dencker og Dansk Folkeparti har.

I forhold til udspillet ved fru Mette Hjermand Dencker jo godt, at det er sådan, at økonomien sætter visse begrænsninger. Men der er i øjeblikket finanslovforhandlinger, og jeg tror, at vi alle sammen skal søge at gøre vores indflydelse gældende ad den vej, og at vi så i øvrigt skal drøfte: Hvad kan vi gøre for at sikre, at der stadig væk er liv på vores småøer og vores mange andre dejlige danske øer?

Kl. 13:31

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Det næste spørgsmål er til fødevareministeren fra hr. Erling Bonnesen, værsgo.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 14**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. Råvareproduktion er jo grundlaget og meget vigtigt for hele fødevaresektoren, det er oplagt. Det er grundlaget for masser af arbejdspladser i det danske. Nu har vi så igen på det seneste set, at en del af den råvareforsyning glider ud af landet på grund af manglende konkurrenceevne og forskellige ting, og det afskærer jo i sidste ende mulighederne for fødevaresektoren, også for f.eks. at fastholde arbejdspladser. F.eks. har vi jo også set lukning af slagterier og dermed tabte arbejdspladser på slagterierne.

Så spørgsmålet er sådan set, hvad ministeren vil gøre for at prøve at styrke konkurrenceevnen og dermed styrke mulighederne for råvareforsyning f.eks. til slagterierne, sådan at vi kan imødekomme den efterspørgsel, der rent faktisk er – og der dermed selvfølgelig også kan være afsætning til eksport. Så med hensyn til styrkelse af konkurrenceevnen: Hvad vil ministeren gøre ved det?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:32

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg oplever for tiden faktisk mange, der spørger ind til råvareproduktionen, og derfor er jeg sådan set glad for, at det også bliver rejst her i Folketingssalen. For det, at vi har en primærproduktion, det, at vi producerer svin, at vi dyrker korn, er jo en forudsætning for hele vores fødevareproduktion og dermed også vores eksport. Så det er utrolig vigtigt, at vi har den.

Men når hr. Erling Bonnesen nu specifikt nævner svineproduktionen, vil jeg da sige, at jeg synes, det største problem for vores slagterier i dag er, at der er så mange svin, der bliver kørt sydpå til slagting i stedet for at blive slagtet på et slagteri i nærheden.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:33

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jamen det er jo lige præcis på grund af nogle af de byrder, som erhvervet samlet har. Der er man nødt til at se på hele kæden, og som vi jo alle sammen ved, er fødevaresektoren en stor sektor med en meget, meget lang kæde.

Men jeg er glad for, at vi er enige om målet, nemlig at vi også skal have styrket råvareproduktionen. Og så lidt mere specifikt: Er ministeren så også enig i, at så skal man ikke samlet komme med nye byrder på erhvervet og på råvareproduktionen? For så vil det jo bare gøre, at der er endnu større andele af råvareproduktionen, der ryger ud af landet. Så vil ministeren være med til at sikre, at vi ikke i den her tid skal komme med yderligere byrder på erhvervet?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg har sådan set ikke set de store planer om, at der skulle komme nye byrder til erhvervet. Det, man kan sige er problemet i forhold til konkurrencen på slagteriområdet, er jo i høj grad, at de i Tyskland og andre lande benytter sig af meget, meget billig arbejdskraft, og ligegyldigt hvad vi gør i Danmark, kan vi ikke stille den billige arbejdskraft til rådighed. Det er ikke meningen, at vi skal konkurrere på billig arbejdskraft. Jeg synes, vi har en opgave – vi politikere sammen med landbrugserhvervet – i at finde ud af, hvad vi kan gøre for at sikre, at de ikke får slagtet svinene i Tyskland. For sådan som det er lige nu, hvor der er rigtig mange svin, der bliver kørt ud af landet, og vi så står tilbage med gyllen, er det jo ikke rimeligt.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for sidste spørgsmål.

Kl. 13:35

Kl. 13:38

Erling Bonnesen (V):

Analysen er vi igen meget enige i: Vi kan ikke konkurrere på de såkaldt billige sydeuropæiske lønninger. Det er heller ikke så meget det, jeg sådan sigter til, for vi skal jo fokusere på det, vi rent faktisk kan gøre noget ved og også skal forholde os til, og det er sådan set de følgeomkostninger, eller skal vi kalde det omkostninger, der i øvrigt ligger omkring erhvervet, som tynger. Hvis man forestiller sig den enkelte råvareproducent, der sidder derude og skal have tilrettelagt sin produktion, og så sammenligner det f.eks. med en producent af samme råvarer syd for grænsen, så handler det om at prøve på i hvert fald ikke at få lagt ekstra nye byrder på den danske del. Det er sådan set det, jeg beder ministeren om at prøve at forholde sig til. I de her tider, i de her globaliserede tider, hvor konkurrencen jo bliver hårdere og hårdere, er vi nødt til at prøve at forholde os til det.

Så spørgsmålet går på, om man ligesom vil holde igen og i de her tider prøve at sikre, at vi ikke skal pålægge det råvareproducerende erhverv, herunder også fødevarersektoren, nye samlede byrder.

Kl. 13:36

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:36

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg er ikke helt klar over, hvad det er for nogle byrder, hr. Erling Bonnesen henviser til. Under den tidligere regering blev der iværksat et arbejde netop med at se på landbrugets konkurrencesituation, og der var det jo sådan tydeligt, at det, der var allermest belastende for landbruget, faktisk var den store gæld, som landbruget har. Vi kan jo ikke bede skatteborgerne om at betale landbrugets gæld, men det, vi arbejder på – det er bl.a. derfor, vi har nedsat Natur- og Landbrugs-kommissionen – er at sikre, at landbruget har en god og solid og bæredygtig fremtid. Den går jo netop ud på at sikre erhvervet, den går ud på, at vi skal finde den rigtige balance mellem natur og landbrugsproduktion.

Regeringen er stålsat på, og det står også i regeringsgrundlaget, at Danmark er et landbrugsland, og det skal vi blive ved med at være. Så jeg tror da på, at vi finder fælles løsninger, som også kan sikre, at vi har et landbrugserhverv i fremtiden, og det er – det er jeg meget enig med hr. Erling Bonnesen i – også at have en primærproduktion.

Kl. 13:37

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Fru Anni Matthiesen har det næste spørgsmål til fødevareministeren. Værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 15**Anni Matthiesen (V):**

Tak. I dag har vi kunnet læse i landbrugsavisen »Effektivt Landbrug«, at fødevareministeren har været ude og udtale sig om NIRAS-modellen og om, at den tidligst vil være klar til brug fra 2015, i forbindelse med at man skal implementere den anden planperiode af vandplanerne. I den forbindelse har jeg egentlig valgt at gøre det let med et ja/nej-spørgsmål, for jeg vil gerne høre, om ministeren her i dag kan garantere, at man så vil bruge NIRAS' analysemodel i forbindelse med vandplanerne fra 2015.

Kl. 13:38

Formanden:

Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det vil ministeren ikke garantere. Jeg synes, det er meget relevant at stille spørgsmålet, for det, NIRAS-modellen handler om, er, om vi kan gå fra at have sådan nogle mere generelle regler for landbruget til at være mere specifikke og sige, at her kan naturen ikke tåle så meget, men at her kan naturen godt tåle mere. Det er det, vi rigtig gerne vil, og det er derfor, regeringen har nedsat Natur- og Landbrugskommissionen, altså til at hjælpe os med at komme derhen.

NIRAS-modellen er, som det i hvert fald delvis korrekt er blevet citeret i avisen i dag, et forskningsprojekt, hvor man har prøvet at lave en model, som man har afprøvet på en del af landet, men den er jo ikke færdig. Dem, der har lavet den, siger selv, at det kommer til at tage noget tid, før den vil kunne virke, og før vi ved, om den kan virke, kan jeg jo ikke garantere, at vi vil bruge den.

Kl. 13:39

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:39

Anni Matthiesen (V):

Tak. Så der er jo ingen garantier, kunne jeg godt høre. Men jeg tænkte så på, om det var en mulighed, at ministeren kunne være villig til f.eks. at igangsætte et pilotprojekt, hvor man så får afprøvet NIRAS-modellen, altså mere konkret, og dermed måske gør modellen klar til brug fra 2015.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det, jeg kan garantere, er, at den her regering – faktisk i modsætning til den tidligere regering – er stålsat på at finde en mere målrettet måde at lave miljøregulering på. Vi vil gerne landbruget, men vi vil også gerne naturen. Derfor er det utrolig vigtigt, at vi går ud og kigger på de enkelte naturområder, med hensyn til hvad de kan tåle og hvor der måske kan produceres mere, end der kan i dag. Det er vi stærkt optaget af.

Jeg synes ikke, at jeg på forhånd vil sige, at vi skal benytte os af en bestemt metode. Der er faktisk rigtig, rigtig mange gode ideer i spil for tiden, men der er ikke rigtig nogen af dem, som er hundrede procent anvendelige, så derfor regner vi kun med, at vi kan bruge dem i den næste periode. Og det er jo netop derfor, vi har sat et kæmpe arbejde i gang i Natur- og Landbrugskommissionen, altså for at hjælpe os til at finde nogle nye og smartere måder at regulere landbruget på.

Kl. 13:40

Formanden:

Fru Anni Matthiesen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:40

Anni Matthiesen (V):

Tak. I det sidste spørgsmål vil jeg gerne gå i en lidt anden retning. I forbindelse med at mange landmænd jo har været rigtig frustrerede – i forhold til de kort, der er blevet sendt ud, over, hvor randzonerne skulle være – er jeg blevet kontaktet af en landmand, som for mere end 2½ måned siden havde indsendt et spørgsmål til NaturErhvervstyrelsen og endnu ikke har fået et svar.

Der vil jeg gerne spørge ministeren her i dag, om hun er bekendt med, at der er så lang ventetid på at få et svar, og om hun også synes, at 2½ måned er godt nok.

Kl. 13:41

Kl. 13:44

Formanden:
Ministeren.

Formanden:
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:41

Kl. 13:44

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er sådan, at i NaturErhvervstyrelsens randzoneteam – vi har simpelt hen nedsat et helt team, der kun skal tage sig af randzonesagerne – har vi en målsætning om, at man skal besvare henvendelser fra borgerne inden for 3 uger. Det synes jeg er en rimelig tid.

Men et spørgsmål om en eller anden landmand, som jeg ikke engang får navnet, adressen eller noget som helst på, vil jeg på ingen måde på stående fod kunne svare på. Så hvis fru Anni Matthiesen gerne vil have svar i den konkrete sag, er hun velkommen til at stille mig et skriftligt spørgsmål, og så skal jeg undersøge det.

Men udgangspunktet er altså, at man skal have svar i god og ordentlig tid. Vi har sat 3 uger som udgangspunktet, men der kan selvfølgelig være tilfælde, hvor man skal søge om en dispensation og fri- sten først udløber om en måned; så får man jo ikke svar, før fristen er udløbet. Men udgangspunktet er 3 uger.

Kl. 13:42

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste og sidste spørgsmål til fødevareministeren er stillet af fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 16

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg var rigtig glad for at høre, at ministeren sagde, at vi også skal have en primær sektor med landbrug i Danmark, for jeg synes jo, at det er vigtigt, at vi både har det økologiske landbrug og det konventionelle landbrug.

Men når man skal have et konventionelt landbrug i Danmark, er det jo også vigtigt, at man ser på, hvordan konkurrenceforholdene er, hvad parametrene er, og om man forrykker dem, altså pålægger landbruget yderligere udgifter. For da vil man automatisk komme til at skubbe nogle ud, særlig i en situation, hvor de er økonomisk presede, og det ved vi jo udmærket godt at landbrugssektoren er.

Så vil ministeren fortælle, om ministeren vil forsøge at hjælpe landbrugssektoren ved ikke at pålægge den ekstra byrder?

Kl. 13:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:43

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Fru Louise Schack Elholm fortsætter lidt i hr. Erling Bonnesens rille, og jeg ved ikke, hvad det er for nogle ekstra byrder, Venstre taler om. Altså, vi er i regeringen stærkt optaget af, at vi skal hjælpe landbruget igennem den gældskrise, landbruget er i. Ligesom resten af landet er i en økonomisk krise, er landbruget det også, og de har så derudover en gældskrise. Der har vi særlige pakker i bankpakkesystemet for at hjælpe med finansieringen af landbruget, sådan at man nemmere kan få adgang til lån i landbruget.

Vi har været meget forsigtige med faktisk ikke at opfylde løftet om at gå ind med hårde skatter, netop fordi landbruget er i en meget vanskelig situation på nuværende tidspunkt.

Derfor underer det mig, at jeg får spørgsmål om øgede byrder, for jeg synes faktisk, at det er gået den anden vej: Vi hjælper landbruget alt, hvad vi kan.

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er glad for at høre, at ministeren har fokus på landbrugets situation.

Jeg vil gerne høre, om ministeren også har fokus på landbrugets situation i forbindelse med det veterinærforlig, som jeg ved snart skal til forhandling, og hvor der jo er diskussioner om, hvordan man skal udmønte det helt konkret økonomisk.

Der kunne man jo risikere, at det endte med, at der var en regning til landbruget. Er det noget, som ministeren er opmærksom på?

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Ja, jeg er meget opmærksom på, at landbruget er tyngt af gæld, og at det er meget vigtigt, at vi ikke skubber til læsset. Det mener jeg er regeringens forpligtelse: at sørge for, at vi ikke skubber til læsset hos landbruget, sådan at det hele vælter. Det er jeg også opmærksom på i forbindelse med forhandlingerne om veterinærforliget.

Men Venstre sidder jo med ved bordet til forhandlingerne, så mon ikke også vi finder en løsning, som Venstre kan være med i? Det er i hvert fald mit udgangspunkt, at Venstre skal være med i veterinærforliget.

Kl. 13:45

Formanden:

Sidste spørgsmål fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:45

Louise Schack Elholm (V):

Det glæder mig, at ministeren er imødekomende i forhandlingerne. Jeg sidder ikke selv med ved forhandlingerne og sidder end ikke i Fødevareudvalget, men ikke desto mindre synes jeg jo, at det er vigtigt, at man sikrer, at erhvervet kan fortsætte fremover.

Der er jo også skjulte udgifter. Der kan være udgifter til f.eks. dyrlæge eller noget andet, som kan blive pumpet op, og som ikke er nogle direkte omkostninger, man pålægger et erhverv, men som kan være nogle indirekte omkostninger, som kommer af nogle politiske beslutninger. Er ministeren også opmærksom på disse former for udgifter?

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det kan jeg bekræfte. Vi er stærkt optaget af samtlige udgifter, der ses på i veterinærforliget. Der ses både på den ene side på lempelser – det kan være administrative byrder, vi fjerner fra landbruget, sådan at de slipper for nogle omkostninger – og på den anden side på noget, som måske kan koste noget ekstra.

Vi er også optaget af, at dyrevelfærden er i orden; vi er optaget af at kigge på resistensudviklingen i forbindelse med antibiotikaforbrug; vi er optaget af rigtig mange ting. Men vi er også optaget af balancen. Vi skal sikre, at der er en ordentlig balance mellem indtægter og udgifter for landbruget.

Jeg er helt overbevist om, at det veterinærforlig, vi når frem til med de parter, der nu har lyst til at være med, ikke er det, der vælter læsset for dansk landbrug.

Kl. 13:46

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen kan vi først starte, når klokken er 14, men jeg kan oplyse, at de af Karsten Lauritzen (V) under nr. 22 og 23 opførte spørgsmål til miljøministeren (spørgsmål nr. S 166 og S 168) overgår til skriftlig besvarelse efter ønske fra spørgeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:47).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er genoptaget.

Det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 19

1) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Finder statsministeren, at hun i sine besvarelser til Folketinget i sagen vedrørende Henrik Sass Larsen har redegjort fyldestgørende for sondringen mellem sikkerhedsgodkendelse og sikkerhedstjek af kommende ministre, jf. regeringsgrundlagets afsnit om god regeringsførelse, hvoraf det fremgår, at »regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende ...«?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:00

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Finder statsministeren, at hun i sine besvarelser til Folketinget i sagen vedrørende Henrik Sass Larsen har redegjort fyldestgørende for sondringen mellem sikkerhedsgodkendelse og sikkerhedstjek af kommende ministre, jf. regeringsgrundlagets afsnit om god regeringsførelse, hvoraf det fremgår:

»Regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende«?

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er egentlig ikke helt sikker på, hvordan jeg skal forstå hr. Jan E. Jørgensens spørgsmål, for i spørgsmålet forudsættes det jo næsten – nærmest – at ministeremner bliver sikkerhedsgodkendt, og det bliver de som bekendt ikke. De bliver sikkerhedstjekket.

Men hvis spørgsmålet skal forstås sådan, at hr. Jan E. Jørgensen spørger, om jeg i fyldestgørende grad i mine besvarelser, mine mange besvarelser, til Folketinget har oplyst om, hvordan sikkerhedstjekket foretages, så må jeg sige, at jeg er en lille smule forundret over spørgsmålet.

Som spørgeren sikkert ved, har jeg ikke indtil det åbne samråd i Retsudvalget den 24. september 2012, hvor spørgeren selv var til stede, redegjort for den generelle procedure i forbindelse med sikkerhedstjek af ministre. Og når jeg ikke gjorde det, skyldtes det en tradition for, at man ikke fortæller om den procedure.

Det var i overensstemmelse med den tradition, at jeg ikke før samrådet i Retsudvalget den 24. september i år havde oplyst om proceduren i forbindelse med sikkerhedstjekket.

Når jeg indtil det tidspunkt ikke havde valgt at oplyse om proceduren for sikkerhedstjekket, er det jo egentlig også klart, at jeg ikke kunne redegøre for den forskel i proceduren, der er mellem en sikkerhedsgodkendelse og et sikkerhedstjek.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:02

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg hørte som en erkendelse fra statsministerens side, at man igennem 1 år ikke har forklaret Folketinget, at der er en forskel på sikkerhedstjek og sikkerhedsgodkendelse. På trods af at talrige folketingsmedlemmer har spurgt ind til sikkerhedsgodkendelse, har statsministeren intet gjort for at bringe dem ud af den vildfarelse, at der skal en sikkerhedsgodkendelse til.

Jeg refererer fra statsministerens udtalelser til tv efter regeringsdannelsen foran Crowne Plaza:

»Jeg har talt med Henrik Sass i morges, hvor han fortalte mig, at han ikke længere står til rådighed som minister i en kommende regering, netop på den her baggrund at han ikke kan blive sikkerhedsgodkendt. Det er jeg rigtig ked af ...«

Så er det jo så, at sagen har kørt lige siden da. Hr. Claus Hjort Frederiksen spurgte, om sikkerhedsgodkendelsen af hr. Henrik Sass Larsen fulgte den hidtidige praksis, og statsministeren svarede ved at tale om sikkerhedstjek.

Senere spørger fru Inger Støjberg, om statsministeren kan redegøre for det retsgrundlag, hvorefter man ikke kan oplyse procedurerne i forbindelse med sikkerhedsgodkendelse af kommende ministre, og statsministeren svarer igen ved tale om sikkerhedstjek.

Men et af de bedste spørgsmål er måske det, der er stillet af hr. Søren Espersen fra Dansk Folkeparti:

»Vil statsministeren bekræfte, at det var hende og ikke hendes partifælle, hr. Henrik Sass Larsen, som i sin egenskab af kongelig undersøger først fik beskeden fra PET om, at hr. Henrik Sass Larsen ikke kunne sikkerhedsgodkendes, og at partiet først derefter orienterede hr. Henrik Sass Larsen?«

Heller ikke der fandt statsministeren anledning til at redegøre for, at man ikke skal sikkerhedsgodkendes, på trods af at det jo altså fremgår helt tydeligt, at hr. Søren Espersen er af den opfattelse.

Det er bare lige for at sige, at så lige har tungen altså ikke været i statsministerens mund, for senere siger statsministeren i et svar til fru Inger Støjberg:

Jeg må sige, at jeg ikke er klar over, hvad fru Inger Støjberg præcis sigter til med sit spørgsmål, men hvis der sigtes til, hvorvidt jeg fik besked om den manglende sikkerhedsgodkendelse af hr. Henrik Sass Larsen i forbindelse med hans sikkerhedstjek ...

Altså, der er man måske nok ude selv at rode lidt rundt i begreberne. Og senere siger man også fra statsministerens side:

»... hvorvidt jeg fik besked om den manglende godkendelse af hr. Henrik Sass Larsens sikkerhedstjek ...«.

Vi har altså rodet rundt i begreberne, vil jeg sige til statsministeren. Så kunne man ikke have fundet anledning til på et tidligere tidspunkt end i det samråd, der fandt sted her forleden – og sagen har jo altså kørt i 1 år – at have gjort rede for, at ministre altså ikke skal sikkerhedsgodkendes? For det fremgår ganske tydeligt af spørgsmå-

lene, at mange af Folketingets medlemmer har været af den opfattelse, at det skulle man.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Taletiden er 1 minut i anden, tredje og fjerde omgang.

Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at meget af det her skyldes, at jeg netop ikke har villet udtale mig om proceduren for sikkerhedstjek og har henvist til, at det har tidligere statsministre mig bekendt heller ikke gjort. Og så skyldes det selvfølgelig også, at jeg ikke på noget tidspunkt har ønsket at gå ind i den konkrete sag.

Men jeg må sige, at jeg er uenig i talerens konklusioner, for det er jo en realitet, at det bliver til et spørgsmål om, om jeg har oplyst Folketinget om, at det ikke er en betingelse for at blive udnævnt til minister, at man er blevet sikkerhedsgodkendt.

Til det er der vel blot at sige, at det er en følge af grundlovens § 14, at det ikke er en betingelse for at blive udnævnt til minister, at den pågældende person er blevet sikkerhedsgodkendt. Det skyldes, at det følger af grundlovens § 14, at det er statsministeren, der til regenten indstiller, hvem der skal udnævnes til minister.

Det forhold har jeg – og det henviser taleren jo sådan set også selv til – gjort Folketinget opmærksom på ved flere lejligheder.

I en besvarelse den 24. oktober 2011 til hr. Jan E. Jørgensens partifælle, fru Inger Støjberg, har jeg oplyst Folketinget, at jeg kan bekræfte, at det er statsministeren, der til dronningen indstiller, hvem der skal udnævnes til minister. Og fru Inger Støjbergs spørgsmål gik i øvrigt på, om jeg kunne bekræfte, at jeg uanset udfaldet af det, fru Inger Støjberg kalder sikkerhedsgodkendelse, kunne have udnævnt hr. Henrik Sass Larsen til minister. Det kunne jeg bekræfte, for jeg kunne netop bekræfte, at det er statsministeren, der til dronningen indstiller, hvem der skal udnævnes til minister.

Jeg har givet udtryk for præcis det samme i en besvarelse den 15. november 2011 i forbindelse med et spørgsmål fra hr. Martin Geertsen.

Nu ser jeg, at formanden rejser sig. Så jeg kan forhåbentlig få lov til at uddybe det senere.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nu lod jeg statsministeren tale i 2 minutter, fordi spørgeren også talte i 2 minutter. Men lad det ikke blive en vane.

Så er det spørgeren. (*Jan E. Jørgensen (V)*): Spørgeren må godt tale i 2 minutter første gang, skal jeg lige gøre formanden opmærksom på).

Det var anden gang, spørgeren talte i 2 minutter, og der har han kun 1 minut. (*Jan E. Jørgensen (V)*): Nu har jeg 1 minut. Det er rigtigt).

Nu har statsministeren også talt i 2 minutter, så det står lige, og nu holder vi os til reglerne.

Kl. 14:07

Jan E. Jørgensen (V):

Det er godt. Tak.

Jeg vil så spørge statsministeren, om statsministeren er af den opfattelse, at Folketingets Ombudsmand kender grundloven, for hvis ikke Folketingets Ombudsmand skulle kende grundloven, så ved jeg ikke, hvem der skulle kende den. Ikke desto mindre har Christian Kettel Thomsen på Statsministeriets vegne jo altså i et brev den 6. juli 2012 skrevet følgende:

Statsministeren finder i øvrigt anledning til at bemærke, at Folketingets Ombudsmand i udtalelsen synes at antage, at der blev foretaget en sikkerhedsgodkendelse af Henrik Sass Larsen.

I den forbindelse skal Statsministeriets for god ordens skyld bemærke, at der i forhold til personer, som den kongelige undersøger, den kommende statsminister, overvejer at udnævne til ministre i en kommende regering ikke i modsætning til f.eks. visse embedsmænd gennemføres en sikkerhedsgodkendelse.

Altså: Man finder behov for at fortælle Folketingets Ombudsmand om den her sontring, fordi Ombudsmanden synes at antage, at der skal en sikkerhedsgodkendelse af ministre til. Men på trods af at man har vedtaget et regeringsprogram, hvoraf det fremgår, at man vil svare fyldestgørende på spørgsmål, finder statsministeren ikke anledning til at forklare Folketinget om forskellen, før man har et samråd her for ganske nylig.

Det vil jeg gerne høre nærmere om begrundelsen for.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også har sagt tidligere, kan noget af det her formentlig skyldes, at jeg ikke har ønsket at gå ind i den nærmere procedure for sikkerhedstjek og heller ikke har ønsket at gå ind i den konkrete sag.

Det fandt jeg så anledning til at gøre på vores samråd her i september, fordi der efterhånden var opstået mange misforståelser. Særlig i forbindelse med den misforståelse, at det skulle være PET, der skulle godkende, hvem der kunne blive ministre, følte jeg anledning til at præcisere, hvordan forholdene er.

Det er i øvrigt noget, jeg har gjort ved flere lejligheder, bl.a. i en besvarelse den 24. oktober 2011. Det samme har jeg givet udtryk for i en besvarelse af 15. november 2011 til hr. Martin Geertsen, spørgerens partifælle, og det er egentlig meget enkelt.

Jeg bliver den 24. oktober spurgt, om jeg kan bekræfte, at det er statsministeren, der til dronningen indstiller, hvem der kan udnævnes til ministre. Det bekræfter jeg over for fru Inger Støjberg, som spørger, om jeg, uanset udfaldet af det, fru Inger Støjberg kalder sikkerhedsgodkendelse, kunne have udnævnt hr. Henrik Sass Larsen. Så svarer jeg, at det er statsministeren, som udpeger, hvem der skal være minister, og giver den til regenten.

Så det er jo egentlig ganske enkelt. Jeg har ikke villet gå ind i sikkerhedstjekket. Det tilsiger procedurerne hidtil ikke at man gør. Jeg har fundet anledning til at forklare det. Jeg har ikke villet gå ind i den konkrete sag. Men som spørgeren også selv henviser til, har jeg rigtig mange gange svaret på spørgsmål og har også selv henvist til et sikkerhedstjek.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er sluttet. Nej, jeg hører, der er en omgang til.

Hr. Jan E. Jørgensen, undskyld – og taletiden er for længst brugt!

Kl. 14:10

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen der er ikke så mange spørgsmål til statsministeren i dag.

Det er jo altså en kendsgerning, at der har svævet en vildfarelse rundt, ikke kun blandt Folketingets medlemmer, men jo altså også i pressen, om, at der skulle den her sikkerhedsgodkendelse til. Og når statsministeren på et samråd redegjorde for forskellen på sikkerhedstjek og sikkerhedsgodkendelse, og det sætter jeg pris på at statsministeren gjorde, så viser det sig jo, at det kan man godt.

Så er det bare, jeg spørger til hvorfor statsministeren ikke har gjort det på et langt tidligere tidspunkt, når man nu i sit eget rege-

ringsgrundlag har skrevet, at man vil svare fyldestgørende på spørgsmål fra Folketinget. Og så simpel er grundlovens § 14 jo altså ikke; der står, at det er kongen, der udnævner statsministeren og de øvrige ministre, og sådan er det vistnok ikke helt i praksis, bl.a. fordi kongen er død.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, de fleste har en fornemmelse af, hvordan grundloven skal forstås på det punkt, man kan i hvert fald ikke være i tvivl med de mange besvarelser, jeg selv har givet på det spørgsmål.

Jeg tror, at mange af de spørgsmål, der stilles her, tager sit udgangspunkt i, at jeg i udgangspunktet ikke ønskede at udtale mig om det sikkerhedstjek, der foretages af ministre. Det har tidligere statsministre mig bekendt ikke gjort, og den tradition ønskede jeg at videreføre, ligesom jeg hverken dengang eller nu ønsker at udtale mig om det konkrete tilfælde. Og jeg synes, mange af de spørgsmål, der stilles, tager udgangspunkt i, at jeg hverken har ønsket at gå ind i det konkrete tilfælde eller at udtale mig om sikkerhedstjekket.

Så jeg må bare her på falderebet sige, at der altså er mange misforståelser i den offentlige debat og sikkert også i Folketinget, som jeg ikke påtager mig at rette. Jeg ville have rigtig travlt, hvis jeg skulle rette alle de fejlslutninger og misforståelser, der er i den offentlige debat.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til statsministeren, og det er fra hr. Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 170

2) Til statsministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Når statsministeren har sagt, at der ikke kommer generelle stigninger i skatter og afgifter i fremtiden, hvordan mener statsministeren da, at det harmonerer med sundhedsministerens udtalelser om, at SF skal udvikle ideer til at beskatte de rigeste i Danmark hårdere?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 14:12

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Når statsministeren har sagt, at der ikke kommer generelle stigninger i skatter og afgifter i fremtiden, hvordan mener statsministeren da, at det harmonerer med sundhedsministerens udtalelse om, at SF skal udvikle ideer til at beskatte de rigeste i Danmark hårdere?

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:12

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først og fremmest vil jeg ikke kommentere SF's formandsvalg; vi bør respektere den proces, som man i SF i disse uger har, og det regner jeg selvfølgelig også med at spørgeren har forståelse for.

Men jeg vil meget gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt om skattepolitikken, nemlig at vi alle sammen ved, at skatter og afgifter

er nødvendige, for at vi kan finansiere vores velfærdssamfund. Hvis vi har nogle udgifter til vores velfærdssamfund, er vi også nødt til at have nogle indtægter. Men vi ved samtidig også, at skatter og afgifter er en del af de rammevilkår, som gælder for vores virksomheder, og at de selvfølgelig kan påvirke konkurrenceevnen. Derfor har jeg sagt, at regeringen ikke har nogen planer om generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller indkomstskatter, men at der naturligvis skal være plads til fornuftige omlægninger af skatter og afgifter.

Regeringen vil f.eks. gerne fjerne den fedtafgift, som Venstre har indført, og vi tager også gerne vores egen sukerafgift med i købet, men det kræver selvfølgelig, at et politisk flertal kan blive enige om, hvordan det skal gøres, og at de kan finde pengene. For pengene skal selvfølgelig passe, ligesom pengene passede, da vi afskaffede Venstres skat på almindelige lønmodtageres multimedier, og ligesom pengene passede, da vi afskaffede Venstres skat på iværksættere.

Jeg vil selvfølgelig også gerne understrege, at regeringen hele tiden er opmærksom på, at vi, hvis der opstår huller i vores skatteregler, som kræver et indgreb, så naturligvis vil gribe ind.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for svaret. Jeg kan sagtens forstå, at statsministeren ikke ønsker at blande sig i den proces, der i øjeblikket er i SF, og det synes jeg er helt fair. Men lige præcis på det her punkt kan man i hvert fald sige, at der ikke er nogen forskel på de to kandidater. For begge de to personer, der kandiderer til formandsposten i SF, har ytret de samme ønsker om, at der skal udvikles forslag til at beskatte danskere med høje indkomster hårdere. Så det er sådan set ikke et spørgsmål om, om det er den ene eller den anden af SF's kandidater, der skal være afsenderen på det, men det centrale er sådan set at forstå, hvordan det, når et regeringsparti mener, at der er behov for at udvikle nye værktøjer til at øge skatten i forhold til nogle bestemte personer og nogle bestemte befolkningsgrupper, så kan harmonere med det, som statsministeren har sagt om, at man ikke ønsker generelt at hæve skatter og afgifter. For hvad skulle formålet så være med det? Er det, fordi vi skal have en ny skattereform? Nu har vi jo i juni måned lavet en skatteaftale, som vi ikke engang har fået vedtaget alle lovforslag til endnu.

Men hvis der ikke er tale om, at det er en generel stigning, men bare om nogle fornuftige omlægninger, er det da relevant at få at vide, om statsministeren så mener, at der er behov for at øge skatten i forhold til dem med de højeste indkomster – og der kan jeg jo forstå at det er med henblik på at sænke andre skatter.

Det er sådan set et klart politisk valg og en klar politisk tilkendegivelse, som statsministeren kan komme med her i dag, i forhold til om statsministeren mener, at det er en god idé at udarbejde ideer, tanker og konkrete værktøjer til, at man kan øge skatten på dem med de højere indkomster, hvilket jo så åbenbart er noget, som man vil bruge til at finansiere nogle nedsættelser af skatter andre steder. Det er da et politisk valg, og det er vel noget, som statsministeren klart må kunne give en politisk tilkendegivelse om i dag.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg vil gerne redegøre for, hvad jeg og regeringen mener, det vil jeg gerne gøre igen, og det er meget enkelt: Regeringen har ingen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter, erhvervsskatter eller

indkomstskatter. Men vi siger også åbent, at der skal være plads til at omlægge skatter og afgifter. Det er regeringens holdning til skattepolitikken. Venstre har bidraget til, at vi har kunnet gennemføre en stor skattereform, og det er vi meget tilfredse med. Omvendt kan man jo sige, at det, da jeg nu har meldt klart ud, hvad regeringen står for på skatteområdet, så ville være lige så forfriskende, hvis Venstre ville melde klart ud, hvad Venstre står for på skatteområdet. Altså, det er meget svært at blive klog på, hvad Venstre egentlig mener, og det er det også for Venstre selv, al den stund de ikke er helt sikre på, hvem der har indført hvilke afgifter; det var de i hvert fald ikke i sidste uge. Men det kunne være meget interessant at få at vide, hvad Venstre egentlig selv mener om skatten.

Man siger i Venstre, at man har et skattestop, og det taler man meget om, men man er jo i praksis langt fra at overholde det. Det var man, både dengang man selv havde regeringsansvaret, og det er man sådan set også nu, hvor man sidder i opposition.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan forstå, at statsministeren har samme taktik, som finansministeren havde i sidste uge, og jeg ville ønske, at det var mig, der skulle svare på spørgsmål. Men det ville nok forudsætte, at placeringen her i salen fysisk var lidt anderledes, og jeg ville for landets skyld mene, at det da ville være befriende, hvis vi snart kom i en situation, hvor der blev byttet rundt på de fysiske placeringer af folk her i salen.

Det, der er det interessante, når statsministeren siger, at der ikke vil komme generelle afgiftsstigninger, er jo, at statsministeren sidste år var ude at sige, at der med sidste års finanslovaftale kom stigende skatter og afgifter for 5 mia. kr, og så var det det. Så ville der ikke komme mere. Men der gik jo ikke mange måneder, før regeringen – der var noget med en betalingsring, der blev kasseret – forhøjede afgifterne for de danske bilister med 1 mia. kr. Det var så løftet fra sidste år, altså 5 mia. kr., men der kom 1 mia. kr. ekstra, og derfor er det jo også væsentligt – når statsministeren nu kommer med det løfte – om det så er mere værd end det, der kom sidste år.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen regeringens politik er jo meget enkel. Jeg interesserer mig for, at Venstre nu rejser den her diskussion om den milliard ekstra, vi får ind til bedre og billigere kollektiv trafik. Jeg interesserer mig for, om Venstre vil afskaffe det indtægtsgrundlag, hvis de selv havde mulighed for det. Det har vi ikke hørt så meget om, og det kunne være interessant at få at vide, hvad Venstre egentlig selv vil gøre i forhold til den indtægtskilde. Det ved vi ikke så meget om.

Noget andet er, at jeg også godt vil give nogle eksempler på, hvad vi gerne vil. Altså, beslutninger, som er truffet tidligere, og som er planlagt til at træde i kraft, kommer naturligvis til at træde i kraft. De er jo truffet, og de kommer til at træde i kraft. Det gælder f.eks. de skattestigninger til næste år, som Venstre også selv har været en del af. Vi fastfryser indkomstgrænserne i skattesystemet. Det har Venstre selv stemt for, og de kommer naturligvis til at træde i kraft.

På samme måde kan man sige, at vi også vil gå videre med forslag, hvor regeringen allerede har tilkendegivet, at der kan komme skattestigninger. I vores finanslovsforslag lægger vi jo f.eks. op til, at

erhvervsstøtten skal reduceres, og en del af det er begrænsninger af særlige skattebegunstigelser, og det kan selvfølgelig også fortsat gennemføres.

Det er bare eksempler på, hvordan vi vil føre en skattepolitik, hvor vi kan manøvrere i den virkelige verden – selvfølgelig også belært af de erfaringer, som Venstre har haft med deres eget skattestop, hvor man blev ved med at sige, at man havde et skattestop, men ikke var i stand til at overholde det. Det var man hverken, da man selv sad i regering, eller efter.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Igen må jeg sige, at det ville blive mere konstruktivt, hvis der blev svaret og ikke spurgt. Men jeg må jo så igen se frem til, at der sker en bytning af pladserne i Folketingssalen; så kan vi vende den rundt.

Jeg formoder da selvfølgelig, at statsministeren har læst Venstres finanslovudspil, hvor det jo klart og tydeligt er tilkendegivet, hvad det er, Venstre vil. For modsat regeringen, som efter at have hævet skatter og afgifter nu siger, at det er nok – det mener man åbenbart – så mener vi sådan set, der er brug for at sænke skatter og afgifter for at sætte gang i hjulene. Og det må vi jo så se om finansministeren og regeringen er enige i, når finanslovforhandlingerne kommer ind i en afgørende fase.

Det er jo selvfølgelig en klar politisk skillelinje, om man ønsker at gøre Danmark mere konkurrencedygtigt ved at gennemføre finansierede nedsættelser af skatter og afgifter, eller man ønsker at lade være. Og der vil jeg så slutte af med at glæde mig over, at statsministeren nu siger, at der ikke kommer generelle stigninger af skatter og afgifter. Og det kan jeg garantere at vi fra Venstres side vil holde statsministeren op på.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, der er så interessant ved den her diskussion om skat, er, at Venstre nærmest får det til at lyde, som om de har overholdt deres skattestop, som om de ikke har hævet skatterne for almindelige familier. Men må jeg ikke bare minde om, at Venstre, da man var i regering, hævdede skatterne som et led i genopretningsaftalen, og de skatteforhøjelser træder jo netop i kraft i de år, vi er i nu. Det koster en typisk LO-familie 5.400 kr. om året. Det er mange penge, når man samtidig påstår, at man har et skattestop.

Jeg synes i det hele taget, at tiden ikke er til et urealistisk skattestop, som man ikke engang kan holde, selv om man siger det. Der findes talrige eksempler på, at Venstre brød sit eget skattestop ved at hæve en skat eller en afgift, især – men ikke kun – mens den nuværende formand for Venstre var finansminister og senere statsminister. Der findes talrige eksempler på det.

Så det, man får fra mig i dag, er en generel hensigtserklæring om, at vi ikke ønsker at hæve skatter og afgifter. Der vil være bevægelser inden for skattesystemet, og vi vil lukke skattehuller. Det, man får fra Venstre, er et bud om, at man går ind for et skattestop, samtidig med at man sidder hernede i salen og sådan set er med til at hæve visse skatter og afgifter.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Søren Espersen.

Kl. 14:25

Kl. 14:22

Spm. nr. S 162

3) Til udenrigsministeren af:

Søren Espersen (DF):

Vil udenrigsministeren forklare, hvad statsministeren mente, da hun ved Folketingets åbning i sin trontale vedrørende Syrien udtalte, at »Derfor hjælper Danmark nu den syriske opposition«, samt ydermere forklare, hvori hjælpen består, idet det nemlig ikke er spørgeren bekendt, at Danmark har vedtaget at yde assistance til den syriske opposition i borgerkrigen?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsø for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:23

Søren Espersen (DF):

Vil udenrigsministeren forklare, hvad statsministeren mente, da hun ved Folketingets åbning i sin trontale vedrørende Syrien udtalte, at »Derfor hjælper Danmark nu den syriske opposition«, samt ydermere forklare, hvori hjælpen består, idet det nemlig ikke er spørgeren bekendt, at Danmark har vedtaget at yde assistance til den syriske opposition i borgerkrigen?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:23

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Statsministeren refererede til støtten til den syriske opposition, og det ligger i direkte forlængelse af regeringens hidtidige linje vedrørende Syrienspørgsmålet. Vi har fra regeringens side aldrig lagt skjul på, at vi ligesom i øvrigt EU, USA og en lang række andre lande ønsker Assads afgang, og derfor støtter vi op om den syriske oppositions bestræbelser på at skabe et alternativ til Assad. I EU har vi flere gange understreget, at vi har set SNC som en legitim repræsentant for det syriske folk, og jeg har selv mødtes med repræsentanter fra både SNC og andre syriske oppositionsgrupper. I de samtaler har jeg understreget behovet for, at den syriske opposition samler sig, og at de igangsætter planlægning af den transitionsproces, som må komme.

Danmark har i øvrigt også støttet en række konkrete projekter til støtte for den syriske opposition. Senest lancerede jeg dansk støtte i september til det såkaldte Day After-projekt, der skal styrke den syriske oppositions samling og evne til at planlægge den kommende transition. Danmark har også støttet andre projekter, herunder bl.a. en række seminarer med deltagelse af syriske oppositionspolitikere på Københavns Universitet. Disse initiativer ligger i tråd med Danmarks generelle fokus på forberedelse af en fredelig transitionsperiode efter Assad.

Lad mig så for en god ordens skyld understrege, at den danske støtte til den syriske opposition ikke tager form af våben eller anden form for militær støtte til den væbnede opposition. Den danske støtte er udelukkende målrettet den fredelige opposition og tager kun form af fredelige midler. Det er, fordi vi fra dansk side arbejder på en politisk løsning på konflikten, og vores konkrete støtte understøtter den ambition.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Søren Espersen (DF):

Nu står der ikke »støtter«, der bliver ikke sagt støtter oppositionen. Det, statsministeren sagde i sin trontale, var, at nu hjælper Danmark den syriske oppositionen.

Selvfølgelig er udenrigsministeren klar over, at der er en blodig borgerkrig i gang, der er masser af grupperinger i Syrien, der er shiitter, der er sunnimuslimer, der er elamitter, der er drusere, der kristne, og derfor er det faktisk umuligt at sige, hvad det er, der er oppositionen. Er det den opposition, som også i talrige tilfælde – også ifølge Amnesty International – har slaget og myrdet på ligeså bestialsk vis, som Assad og hans styre har gjort?

Men når der bliver sagt »hjælp« og »hjælper«, derfor hjælper Danmark den syriske opposition, synes jeg, det er et langt stærkere ord end støtte. Støtte kan man sagtens gøre, vi støtter, at der kommer et andet styre i stedet for Assad, og vi støtter det, og vi støtter det, og udenrigsministeren har møde med den og den. Men det binder os i langt højere grad, når en statsminister i sin trontale siger, at Danmark hjælper den syriske oppositionen.

Derfor synes jeg, det skal konkretiseres lidt. Udenrigsministeren siger, at der ikke bliver sendt våben, men bliver der sendt penge? Hvor bliver hjælpen sendt hen? Til hvilken konto bliver pengene sendt? Er der en oppositionsleder, som tager sig af, at de penge bliver brugt fornuftigt, eller kommer de bare væltende ind ad en eller anden sidevej, hvilket Danmark altså er med i?

Jeg synes, det virker overraskende, når statsministeren bruger et sådant ord, nemlig at Danmark hjælper den syriske opposition. Så jeg vil sige til udenrigsministeren, at det ikke er nok nu igen at komme med et svar om, at vi gerne vil se Assad forsvinde. Det er jeg godt klar over, og det ønsker jeg også.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:27

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak. Jeg kan nu ikke forstå, at det er så overraskende, for vi har gang på gang redegjort for, at Danmark støtter og hjælper oppositionen. Vi har været med til det, jeg omtalte, det er bl.a. foregået i den offentlige debat, men også andre steder. Vi har været med til at lave det initiativ på Københavns Universitet, hvor vi samlede oppositionen for at prøve at gøre det mere inkluderende for alle de forskellige befolkningsgrupper, som hr. Søren Espersen rigtigt regnede op. Syriens kort er fantastisk broget, og forudsætningen for at få en fredelig tid efter Assads afgang er, at det lykkes at lave en inkluderende proces, som gør, at de forskellige befolkningsgrupper, de forskellige etniske, religiøse og politiske grupperinger, følger sig vel repræsenteret. Det er for at fremme den inkluderende proces, at vi støtter og hjælper den syriske opposition. Jeg er også enig i, at vi alle sammen er bekymrede over udsigten til en blodig borgerkrig. Jeg tror, at forudsætningen for, at det ikke kommer så vidt, at det ikke eskaleres yderligere, er, at det lykkes at lave en bred, inkluderende syrisk opposition. Derfor hjælper vi.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:28

Søren Espersen (DF):

Nu bemærkede jeg, at der fra udenrigsministerens side nu bliver sagt: Derfor støtter og hjælper vi den syriske opposition. Altså, han forsøger ligesom at nedtone det ord, der hedder hjælp.

Når man hjælper folk, er det er altså meget konkret. Lad være med at lade, som om det kan være ligegyldigt, om statsministeren sagde, at Danmark *støtter* den syriske opposition, eller om hun sagde: Derfor *hjælper* Danmark nu den syriske opposition. Der er en verden til forskel.

Hvis ikke der havde været det, var der ikke så mange borgere, som havde skrevet til mig på e-mail lige efter trontalen. Jeg sad og snorksov, så jeg hørte kun halvdelen af den; jeg var faldet i søvn, da hun kom til udenrigspolitikken. Men det fik jeg så at vide af alle de folk, der havde skrevet til mig og spurgt: Prøv lige at høre, hvad er det for noget? Er Danmark nu begyndt at hjælpe den syriske opposition? Hvad hjælper vi med? Penge? Hjælper vi med våben? Hvordan assisterer vi? Hvordan hjælper vi?

Så gik jeg talen igennem og kunne sige: Ja, der er søreme sket noget. Jeg sidder i Udenrigspolitisk Nævn, og jeg har ikke hørt spor om det her. Jeg har ikke hørt spor om hjælp. Kan vi ikke bare få en bekræftelse fra udenrigsministeren om, at der ikke er tale om dansk hjælp, der er tale om sådan almindelig hyggestøtte?

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:29

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg beklager selvfølgelig, at hr. Søren Espersen faldt i søvn. Det kan være sket ved en anden lejlighed også, for jeg antager, at det er derfor, at han er overrasket over, at vi gør det her.

Det har været helt tydeligt fremme i den offentlige debat ved adskillige lejligheder, at vi havde et projekt, bl.a. på Københavns Universitet, hvor vi samlede dele af den syriske opposition. Det vil vi fortsætte med at gøre for netop at sikre, at der er nogen, der er klar til at tage over efter Assad, nogen, som er i stand til at favne hele den sammensatte syriske befolkning.

Må jeg så ikke også sige, at det, der er afgørende for os, er, at man har tillid til den nye syriske opposition i de vestlige lande, men det er jo ikke det vigtigste. Det vigtigste er, at den syriske befolkning har tillid til den. Jeg er personligt helt overbevist om, at den syriske befolkning er rigtig, rigtig træt af det styre, der er der nu. Men forudsætningen for, at de for alvor tør vende sig imod styret, er, at de har sikkerhed for, at de nye, der står klar til at tage over, repræsenterer den syriske befolkning bredt. Og det er derfor, vi støtter og hjælper den syriske opposition.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 14:31

Søren Espersen (DF):

Prøv lige at høre her: Vi støttede altså fra dansk side det libyske oprørsråd, ikke? Men vi hjalp det, da der pludselig blev sendt bombefly af sted. Der er en *verden* til forskel.

Lad nu være at lade, som om det er det samme ord, for det er to vidt forskellige ord. Sig det dog bare, som det er: Det var et dumt ord, der var skrevet ind i den trontale, der skulle nok have stået »støtte« i stedet for »hjælpe«. Havde der gjort det, tror jeg ikke, der var så mange, også imellem mine e-mail-venner, der var blevet så oprevne, som de blev.

Er vi i øvrigt ikke også enige om, at hvis Danmark hjælper i en eller anden situation, skal det forelægges Udenrigspolitisk Nævn, hvor jeg selv sidder? Jeg er i øvrigt næstformand i Udenrigspolitisk Nævn, og jeg har ikke hørt om, at Danmark har sendt hjælp af sted. Er vi ikke enige om, at hvis Danmark konkret sender hjælp af sted i forbindelse med en borgerkrig med et eller andet, hvad enten det

penge, våben, eller hvad det er, eller det er med assistenter, eller hvad det er, der bliver sendt ind, skal det forelægges Udenrigspolitisk Nævn?

Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren: Har det, at Danmark nu yder hjælp til den syriske opposition, været forelagt Udenrigspolitisk Nævn, eller var ordet i virkeligheden bare en fortalelse, og derfor et ord, som aldrig nogen sinde skulle have stået i trontalen? Jeg tror, at udenrigsministeren burde have læst talen lidt bedre, da han fik den til gennemsyn, inden statsministeren holdt talen.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:32

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg kan godt høre, at hr. Søren Espersen synes, at han har en meget stor sag her.

Jeg er nødt til at skuffe ham. I Libyen, som hr. Søren Espersen lavede en parallel til, er det rigtigt, at vi støttede og hjalp oppositionen. Det gjorde vi, fordi det var helt afgørende for Libyen, for udfaldet, at der var et klart alternativ til Gaddafis styre. Det skete med mange bestræbelser fra mange vestlige landes side, i øvrigt også fra mange arabiske landes side, der gav støtte og hjælp til den libyske opposition.

Derfor er det, vi står med nu, fuldstændig parallelt, nemlig at forudsætningen for, at vi kan være med til fra dansk side, fra europæisk side, fra arabisk side at sikre den overgang, som jeg forstår hr. Søren Espersen nu også ønsker, og Assads afgang, er da, at vi også er med til at forme, at der er en opposition, som bredt favner alle de forskellige dele af det syriske samfund. Det vil vi fortsætte med ved at støtte og hjælpe den syriske opposition.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 134

4) Til skatteministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at sikkerheden for chauffører, som transporterer medicin mellem apoteker, bliver udsat, når firmabiler i fremtiden skal udstyres med firmanavn?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:33

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Spørgsmålet, jeg har stillet, lyder: Hvad er ministerens holdning til, at sikkerheden for chauffører, som transporterer medicin mellem apoteker, bliver udsat, når firmabiler i fremtiden skal udstyres med firmanavn?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:33

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Mærkningen af gulpladebiler er et af initiativerne i lovpakken rettet mod sort arbejde. Baggrunden er, at mindre vare- og lastbiler på gule plader benyttes til udførelse

af sort arbejde og optræder anonymt på stedet, hvor det sorte arbejde udføres. Regeringen har gennemført lovpakken rettet mod sort arbejde, fordi regeringen prioriterer kampen mod skatte- og afgiftsunddragelser, herunder bekæmpelse af sort arbejde, meget højt. Sort arbejde fører til, at betydelige midler unddrages fællesskabet; det er mange milliarder, vi taler om. Det bidrager til en uretfærdig fordeling, fordi de, som unddrager sig betaling af skatter og afgifter, jo vælter byrderne over på loyale og lovlydige skatteydere. Jeg har heldigvis også forstået, at der bredt i Folketinget er enighed om, at sort arbejde og afgiftsunddragelse ikke er acceptabelt.

Når det er sagt, er jeg helt enig med spørgeren i, at sikkerheden for chauffører skal være i orden, og at de ikke må udsættes for unødigt fare. Jeg mener dog, at reglerne om mærkning af gulpladebiler er udformet og også udmøntet på en sådan måde, at den enkelte virksomhed har adgang til at anføre virksomhedsnavn på bilen på en meget diskret måde, sådan at chaufførerne af de her biler ikke udsættes for unødigt fare. Det er op til den enkelte virksomhed, om der ønskes en mere diskret angivelse, eller om oplysningerne skal anvendes i forbindelse med en mere synlig markedsføring af virksomheden i gadebilledet. Jeg mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at indføre en dispensationsordning af hensyn til transport af værdifuldt gods, herunder f.eks. medicin, der transporteres til apoteker.

Jeg har netop udstedt en bekendtgørelse, der nærmere fastsætter de enkelte krav til oplysningerne på vare- og lastbilerne. I forhold til bekendtgørelsen, som har været i høring, er kravene til synlighed lempet, idet virksomhedsnavn m.v. som hovedregel blot skal anføres med 3 cm høje bogstaver og tal, og det er mindre end det oprindeligt foreslåede. Samtidig er den enkelte virksomhed frit stillet med hensyn til, hvor på siden af bilen oplysningerne placeres, så muligheden spænder fra en meget diskret mærkning til en egentlig markedsføringsmæssig synliggørelse.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:36

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det var dog et utroligt svar. Over halvdelen af taletiden bruges på at forklare, hvad sort arbejde er, når jeg spørger til sikkerheden hos et menneske, som er chauffør og kører 124 km og måske mere om dagen med medicin mellem apoteker eller plejehjem eller håndkøbsudleveringssteder, og når vi ved, at meget af det medicin, der skal leveres sådanne steder, kan være stærkt smertestillende. Og lad os bare sige, at disse smertestillende midler også kan bruges til andet.

3 cm. Ja, jeg kan forstå, at man så skal gå rundt og vurdere, om en narkoman eller andre ikke kan læse, for størrelsen af bogstaverne er jo ligegyldig i forbindelse med at finde ud af, om den bil, der kommer kørende her, er fyldt med medicin fra apoteket. Hvis jeg bryder ind, mens de er inde at aflevere på dette sted, så har jeg mulighed for at få en ny leverance af det, jeg har behov for. Jeg synes, vi er ude i at udsætte nogle chauffører for en stor, stor usikkerhed, hvis der overhovedet skal annonceres.

Nu kunne jeg så have lyst til at stille ministeren et spørgsmål. Vil det sige, når jeg nu hører, der bliver sagt, at man selv kan vælge, hvilken side man annoncerer på, at man så kan sætte sit firmanavn under bilen?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:37

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det korte svar på det spørgsmål er: Nej, man kan ikke sætte sit firmanavn under bilen. Det åbner bekendtgørelsen ikke mulighed for. Det vil jo også gå imod selve intentionen med lovforslaget, som netop er, at vi indfører en mærkningspligt på små varebiler netop af hensyn til, at f.eks. skattemyndigheder kan se, hvad det er for en virksomhed, der f.eks. i weekenden holder ude foran en privat villa på en villavej og muligvis udfører sort arbejde. Så nej, under bilen er ikke en mulighed.

Jeg er ked af, hvis spørgeren mener, at det er utroligt at bruge lidt svartid på faktisk at redegøre for, hvad det er for en sammenhæng, det tiltag, der spørges ind til, faktisk skal sættes i, og det er bekæmpelse af sort arbejde. Jeg vil gerne understrege igen, at det er helt afgørende, at vi har fokus på chaufførers sikkerhed, også i forbindelse med farlige transporter. Min klare vurdering er, at det her tiltag i forhold til mærkning på varebiler ikke tilskynder til yderligere kriminel adfærd, og det er baggrunden for, at jeg ikke mener, at der skal laves noget om.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:38

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg tager en hilsen med hjem til Djursland og siger, at nu kan de så roligt smutte rundt og vurdere, hvor bilen kører. Samme rute køres hver dag, og der kan man jo så få planlagt, hvornår man regner med, at man kan bryde ind i vognen, for der kommer fra regeringens side ikke tiltag, der vil kunne give støtte og sikkerhed. Jeg synes, det er voldsomt, at det er det, jeg skal gå hjem og fortælle dem. Vi har her en erhvervsgruppe, som på ingen måde kan lave sort arbejde, overhovedet ikke, det kan ikke engang tilnærmelsesvis blive noget, der ligner sort arbejde, og der skulle man nok have tænkt lidt bredere, da man besluttede sig for at komme med lovforslaget. Er det det, jeg skal gå hjem og hilse og sige derhjemme, nemlig at der overhovedet ikke er nogen omsorg for den erhvervsgruppe? De leverer en vare, nemlig denne medicin, som vi alle sammen er så ualmindelig glade for de sørger for at levere rundt til deres udleveringssteder og apoteker, men de kan ikke forvente at møde forståelse fra regeringens side?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:39

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne takke for spørgsmålet. Jeg er nødt til at sige, at det, uenigheden går på, er, om det skulle blive farligere at udføre jobbet som chauffør i forhold til de nye mærkningsbestemmelser, der indføres, og at det er min klare vurdering, at det ikke nødvendigvis er det, der vil gøre det farligere. Det vil det ikke, er min vurdering.

Som spørgeren selv er inde på, er det jo f.eks. det, at en rute er den samme hver dag eller hver uge osv., der måske kan udsætte chaufføren for planlagt kriminel handling. Det skal jeg ikke kunne sige noget om, men naturligvis bider jeg da mærke i, hvis der er mennesker, der føler sig utrygge. Hvis der er noget, vi kan gøre for at imødekomme det, så lad os endelig høre om det. Min klare vurdering er blot, at det, at der skal være en 3 cm høj mærkning på siden af en apotekerbil, ikke øger risikoen for chaufførerne.

Kl. 14:41

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:41

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Altså, jeg ved, at vores folkeskole arbejder ihærdigt på, at alle får lært at læse, og at man sætter rigtig intenst ind på det, fordi det er vigtigt, at vi får alle igennem folkeskolen med en faglig kompetence. Så vi kan ikke forvente, at narkomaner ikke kan læse, og dermed er det jo ligegyldigt, hvor småt det skrives på en bil, at der altså her kører en bus eller en bil fra apoteket, der leverer varer. Så vi er bare nødt til at sige, at det er en helt anden situation, vil jeg sige til ministeren.

Nu bringer jeg sagen frem, netop fordi jeg synes, bekymringen er stor, og det ville være rart, hvis regeringen gik ind og sagde: Vi har begået en fejl her, vi bliver vist nødt til at vurdere, om lige netop eksempelvis apotekere kan blive helt stillet frit. For en ting kan jeg garantere: Sort arbejde kommer de aldrig til at udføre.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg er helt enig i vurderingen af, at apotekere ikke sådan er dem, der udfører sort arbejde, og heller ikke er målgruppen i forhold til det her indgreb, tværtimod. Det her indgreb er en del af en pakke, der skal bekæmpe sort arbejde i bl.a. byggebranchen, og det, at varebiler fremover skal oplyse firmanavn, vil give skattemyndighederne nogle gode muligheder for at styrke kontrollen med og indsatsen mod sort arbejde.

Jeg vil også gerne slå fast, at regeringen naturligvis lytter til de bekymringer, der er, og også tager dem alvorligt. Det har vi også gjort i forbindelse med høringsfasen. Vi har justeret på de krav, der oprindeligt var foreslået i forhold til størrelsen på bogstaver på bilerne, og vurderingen er, at forslaget her ikke vil øge risikoen ved at være chauffør for f.eks. et apotek. Så vi lytter faktisk i processen, og jeg vil egentlig ikke acceptere den implicite anklage af, at vi ikke skulle være optaget af menneskers ve og vel og chaufførernes sikkerhed.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til skatteministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren, denne gang af hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 164

5) Til skatteministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Vil ministeren, efter at statsminister Helle Thorning-Schmidt på DI-topmødet den 25. september 2012 udtalte, at »skatter har selvfølgelig en indvirkning på konkurrenceevnen, det er et vigtigt rammevilkår«, forklare, hvilken indvirkning det efter regeringens opfattelse har på konkurrenceevnen for danske virksomheder, at Danmark har verdens højeste skattetryk?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen for oplæsning af spørgsmålet.

Ole Birk Olesen (LA):

Vil ministeren, efter at statsminister Helle Thorning-Schmidt på DI-topmødet den 25. september 2012 udtalte, at »skatter har selvfølgelig en indvirkning på konkurrenceevnen, det er et vigtigt rammevilkår«, forklare, hvilken indvirkning det efter regeringens opfattelse har på konkurrenceevnen for danske virksomheder, at Danmark har verdens højeste skattetryk?

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:43

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand. Og tak for spørgsmålet. Der er mange ting, som påvirker virksomhedernes konkurrenceevne, herunder også den samlede beskatning. Erhvervslivet siger selv, og jeg citerer:

... at selskabsskat ikke er det vigtigste for globale virksomheder. En lang række andre faktorer som lønomkostningerne, uddannelse, forskning og udvikling, fleksibilitet på arbejdsmarkedet, infrastruktur og administrative byrder spiller også ind.

Citatet stammer fra Dansk Byggeri.

Erhvervslivet får også i høj grad glæde af de lavere personskatter, som regeringen senest har gennemført med skattereformen. Lavere skatter på arbejde øger beskæftigelsen og kan også øge produktiviteten. Når vi alligevel stadig har et højt skattetryk sammenlignet med andre lande, skyldes det jo, at vi i Danmark har valgt at indrette os med en høj offentlig service og et solidt velfærdssamfund. Og det koster jo penge. Men de offentlige udgifter går jo også til ydelser og infrastruktur, som forbedrer vilkårene for virksomhederne. Som statsministeren påpeger, påvirker beskatningen konkurrenceevnen, men det er altså kun et af flere rammevilkår. Derfor mener jeg, at det er for ensidigt udelukkende at se på skattetrykket. Jeg mener, at danske virksomheder i den grad har brug for et solidt og i øvrigt robust finansieret velfærdssamfund med tilhørende stærk infrastruktur. Tak for ordet.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:45

Ole Birk Olesen (LA):

Selvfolgelig er der andre ting, der påvirker virksomhedernes konkurrenceevne end skat, men heldigvis har vi statsministerens ord for, at skat er et vigtigt rammevilkår. Det er altså ikke bare et hvilket som helst rammevilkår, det er et vigtigt rammevilkår. Og der har Danmark jo verdens højeste skattetryk.

Er det skatteministerens opfattelse, at der er andre ting i Danmark, som kompenserer de danske virksomheder for det dårlige rammevilkår, de har ved at være underlagt verdens højeste skattetryk? Og i så fald: Hvad er det, som kan kompensere de danske virksomheder i det danske samfund for, at de betaler verdens højeste skatter?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som skatteminister vil jeg give spørgeren helt ret i, at skat er vigtigt. Det er korrekt. Jeg vil så også slå et lille slag for danske virksomheder og i øvrigt dansk økonomi. Hvis man kigger ud over Europa, ser det jo faktisk ikke helt så slemt ud i Danmark som mange andre ste-

der. Og vi kan jo heldigvis også se, hvor mange stærke og dygtige danske virksomheder vi har, og hvor relativt høj beskæftigelse vi har i landet. Det synes jeg vi skal være stolte af.

Jeg tror, at det hænger meget sammen med den måde, vi har valgt at indrette os på, altså med et stærkt velfærdssamfund, hvor vi løfter i flok, og hvor mange udgifter bæres af fællesskabet. Det skal selvfølgelig finansieres ved, at alle bidrager, også virksomhederne. Og konkret til spørgsmålet: Ja, et højt uddannelsesniveau, en stærk infrastruktur og en høj grad af tryghed mener jeg er meget, meget centrale rammevilkår for danske virksomheder. Det gør, at de kan og har kunnet tjene mange penge.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:47

Ole Birk Olesen (LA):

Så nævner skatteministeren vores uddannelsesniveau og vores infrastruktur som to områder, der kunne kompensere virksomhederne for, at de betaler verdens højeste skatter. Må jeg lige minde om, at Danmark faktisk slet ikke har et højt uddannelsesniveau.

Det er ikke særlig lang tid siden, det var faktisk i sidste uge, at OECD fremkom med en ny analyse, som pegede på uddannelsesniveauet i OECD's – så vidt jeg husker – 32 medlemslande. Danmark ligger langt nede på listen. Den toppes af Canada, hvor 51 pct. af befolkningen har en videregående uddannelse.

Ser vi på topti, finder vi på tiendepladsen Irland, hvor 37 pct. af befolkningen har en videregående uddannelse. Danmark ligger derunder, for i Danmark er kun 30 pct. af befolkningen i hænde have af et bevis på en videregående uddannelse. Til sammenligning med Canada, der er helt oppe på 51 pct. med en videregående uddannelse, har Danmark altså kun 30 pct. med en videregående uddannelse.

Jeg har været inde at kigge på skattetrykket i de her lande, der ligger på topti med hensyn til uddannelsesniveau. Det ligger gennemsnitligt 16 procentpoint lavere end i Danmark. Hvad nytter det så, at vores uddannelsesniveau også er lavere?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 14:48

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne slå fast, at jeg deler analysen af, at Danmark skal blive bedre, når det handler om uddannelse. Desværre har vi jo kunnet se, at 10 års borgerligt styre ikke har løftet uddannelserne og befolkningens uddannelsesniveau, som man burde. Det er derfor, at regeringen er meget, meget ambitiøs, når det handler om uddannelse, når det handler om forskning. Vi ønsker at sikre, at stort set alle unge får en ungdomsuddannelse, og vi ønsker at sikre, at langt flere unge får en videregående uddannelse. Og selv i en svær økonomisk krisetid insisterer vi på at prioritere ikke alene uddannelser til unge – også de ufaglærte – men også forskning til gavn for erhvervslivet.

Når det er sagt, vil jeg sige: Ja, vi kan blive bedre. Men jeg mener ikke, at det, at vi kan blive bedre på uddannelsesfronten, kan være argument for, at vi markant sænker skattetrykket. For det er jo den anden side af det, som hr. Ole Birk Olesen prædiker, nemlig at hvis vi skulle sætte skatterne markant ned, så skulle det jo finansieres ved at skære ned på vores sygehuse, vores børnehaver, vores folkeskoler. Det mener jeg er den forkerte vej at gå.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:49

Ole Birk Olesen (LA):

Nu mener vi, at skatterne kan sættes et godt stykke ned i Danmark, uden at man behøver at beskære sygehuse og uddannelse. Men det er en længere diskussion.

Jeg kan bare konstatere, at når vi kan se, at Danmark har verdens højeste skattetryk, og når skatteministeren siger: Nå ja, men til gengæld har virksomheder i Danmark en stor base af veluddannet arbejdskraft at tage af sammenlignet med andre lande – så passer det ikke. Danmark har ikke en stor base af veluddannet arbejdskraft at tage af, som kunne kompensere virksomhederne for, at de betaler verdens højeste skatter. Det kunne måske forklare, at Danmark – til trods for at regeringen hævder, at danske virksomheder er åh, så konkurrencedygtige, selv om de betaler verdens højeste skatter – er styrtdykket på ranglisterne over velstanden i verden.

For 40 år siden var Danmark det rigeste land i Nordvesteuropa bortset fra Schweiz. Om 5 år forventes vi ifølge OECD at være det fattigste land i Nordvesteuropa. Er det ikke netop et udtryk for, at vores konkurrencedygtighed i Danmark er meget lav, og at det primært skyldes, at vi har verdens højeste skattetryk?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:51

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er helt korrekt, at Danmarks konkurrenceevne er under pres. Det er helt korrekt, at vi har oplevet 10 år under den borgerlige regering, hvor udviklingen i produktivitet har været meget, meget begrænset, og hvor lønningerne er steget meget hurtigt sammenlignet med vores nabolande. Så hverken jeg eller min gode kollega erhvervs- og vækstministeren vil formentlig stå og sige, at det er en let opgave, vi har arvet fra de borgerlige.

Men det er da en opgave, vi påtager os, og vi vil sikre en styrket dansk konkurrenceevne, understøtte danske virksomheder og samtidig insistere på at fastholde det, der gør Danmark til noget særligt, nemlig et stærkt og solidarisk fællesskab, et godt velfærdssamfund, hvor alle får gode muligheder for at udfolde deres drømme, og hvor der faktisk også er en udbredt omfordeling og en høj grad af beskæftigelse.

Så vi mener faktisk ikke, at man skal gå den vej, hvor vi bliver mere som andre lande, men mere dyrke det, vi historisk også har været bedst til som samfund.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til erhvervs- og vækstministeren af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 98

6) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Vil ministeren forklare, om regeringen siden sin tiltrædelse har belastet danske virksomheders konkurrenceevne unødigt, eksempelvis gennem øgede skatter og afgifter?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:52

Kl. 14:55

Gitte Lillelund Bech (V):

Det er spørgsmål nr. S 98: Vil ministeren forklare, om regeringen siden sin tiltrædelse har belastet danske virksomheders konkurrenceevne unødigt, eksempelvis gennem øgede skatter og afgifter?

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:52

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det er korrekt, at Danmarks konkurrenceevne er meget presset, og det er bl.a. noget, som er sket under indtryk af, at den forrige regering intet gjorde for at øge produktiviteten eller for at øge lønkonkurrenceevnen. Tværtimod dykkede produktiviteten og lønkonkurrenceevnen under VK-regeringen markant.

Det har jo stillet den nye regering over for en udfordring, der er massivt stor, men det er en udfordring, som vi har taget op. Vi har bl.a. lavet en skattereform, som sænker skatten på arbejde markant, og som styrker udbuddet af arbejdskraft. Vi har fjernet den af den forrige regering indførte multimedieskat. Vi har fjernet den af den forrige regering indførte iværksætterskat. Vi har etableret et investeringsvindue, så erhvervsvirksomhederne får lettere ved at investere i nyt produktionsapparat.

Så vi har taget udfordringen op for at rette op på den meget dårlige konkurrenceevne, som den forrige regering efterlod den nye regering.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:53

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu tror jeg så, jeg vil reformulere spørgsmålet og spørge: Mener ministeren, at regeringen siden sin tiltræden har belastet de danske virksomheders konkurrenceevne unødigt, eksempelvis gennem øgede skatter og afgifter? Det kan der enten svares ja på, nemlig hvis ministeren mener, at man gennem øgede skatter og afgifter over for virksomhederne har belastet konkurrenceevnen, eller der kan svares nej. Så det, jeg bare beder om, er et ja eller et nej.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:54

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg forstår sådan set godt, at spørgeren forsøger at omformulere spørgsmålet, for svaret er jo ikke rart at høre. Det er jo ikke rart for spørgeren at høre, at man kommer fra et parti, som har været i en regering, som har bragt Danmark ud i en situation, hvor konkurrenceevnen op igennem 00'erne er raslet ned, fordi den forrige regering ikke tog den økonomiske situation alvorligt.

Jeg kan godt forstå, at spørgeren føler ubehag ved at få at vide, at vi i den nye regering har taget opgaven alvorligt; at vi har sænket skatten på arbejde markant, og at vi har fjernet den af den forrige regering indførte multimedieskat og iværksætterskat. Det har vi gjort, fordi vi synes, at skattetrykket er højt, og vi er nødt til at bruge alle de håndtag, vi nu har, for at bidrage til at forbedre konkurrenceevnen. Det, der faktisk er det glædelige, er, at produktiviteten i de danske virksomheder er for opadgående, og at vores lønkonkurrenceevne er for opadgående, og det synes jeg vi skal glæde os over.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:55

Gitte Lillelund Bech (V):

Altså, nu er ministeren jo sikkert klar over, at jeg er fuldstændig uenig i hans udlægninger. Fordi ministeren udlægger det, som om det hele er den tidligere regerings skyld, så behøver det jo ikke at være sandt. Jeg mener faktisk ikke, at det er sandt, og derfor er jeg bare nødt til at spørge ministeren, om ministeren virkelig mener, at de mere end 5 mia. kr. i skatter og afgifter, som blev gennemført med finansloven for 2012, ikke på nogen måde har været med til at forringe konkurrenceevnen.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:55

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg forstår godt, at spørgeren føler ubehag ved at få at vide, at man har været en del af en regering, som igennem 10 år har været fuldstændig fløjtende ligeglad med den danske konkurrenceevne; den raslede bare ned. Nu bliver der taget hånd om det, og så siger jeg: Skatte- og afgiftstrykket har altid, som en del af den palet, der indgår, en betydning for konkurrenceevnen, og derfor har vi også taget hånd om det. Vi har nemlig lavet en skattereform, som sænker skatten på arbejde markant, og vi har fjernet multimedieskatten, for jeg går ud fra, at spørgeren er enig i, at det, når man indfører et skat, så også har nogle konsekvenser. Så det har vi gjort.

Så når man ser på, hvordan konkurrenceevnen samlet set er, altså denne palet, så kan man se, at vi faktisk er i en situation, hvor vi er begyndt at tage hånd om den udfordring, vi har. Det er derfor, at man med glæde vil kunne se, at produktiviteten i de danske virksomheder vokser, og at lønkonkurrenceevnen i Danmark bliver bedre, og med hensyn til det sidste er det jo ikke noget, som hverken spørgeren eller svareren kan tage ansvar for, men der mener jeg at vi har en stor ros og en stor cadeau, vi kan give til arbejdsmarkedets parter, fordi de viser den ansvarlighed, der skal til, for igen at bringe Danmark på fode.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:56

Gitte Lillelund Bech (V):

Jamen jeg forstår jo så svaret sådan, hvad angår de mere end 5 mia. kr. i skatter og afgifter, som den nuværende regering indførte med finansloven for 2012, at ministeren lige har bekræftet, at det, at man indfører en skat, er noget, der har nogle konsekvenser.

Jeg må bare sige, at jeg, hvis jeg tager ud og taler med de danske virksomheder, hvis jeg tager ud og taler med de store industriorganisationer, jo så kan høre, at de direkte og ligeud siger om de øgede skatter og afgifter, som den nuværende regering har pålagt virksomhederne, bl.a. NO_x-afgiften – som jo er noget, som erhvervs- og vækstministeren og jeg har mødtes om i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget rigtig mange gange – at, ja, det har en betydning for konkurrenceevnen, at man pålægger dem skatter og afgifter.

Så jeg vil bare sige, at der jo er tale om, at det er en cadeau, når ministeren nu har stået og har sagt, at det har en konsekvens, når man pålægger skatter og afgifter. For så bekræfter ministeren faktisk det indtryk, som alle industriorganisationerne – altså Dansk Erhverv,

Dansk Byggeri, Landbrug & Fødevarer – har, hvilket netop er: De øgede skatter og afgifter, som regeringen har pålagt os, har forringet vores konkurrenceevne.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:57

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Altså, jeg synes, at det bedste, man kan gøre, er, at man, når man har en politisk diskussion, så har den på baggrund af fakta. Hvis man tager en afgift og ser på den isoleret, f.eks. multimedieskatten, og man spørger virksomhederne, om den påvirker dem negativt, vil de svare, at den påvirker dem negativt. Hvis man så spørger de samme virksomheder, om det er godt, at den bliver fjernet, vil svaret være positivt. Indfører man en NO_x-afgift, vil de virksomheder, der bliver berørt af den, sige, at det er negativt. Det er naturligt nok.

Derfor skal man jo se på det i forhold til den brede palet: Hvad er det, der skal til? Og hvis man spørger de danske erhvervsvirksomheder, om det er godt, at vi har lavet en skattereform, som sænker skatten på arbejde markant, og om det bidrager til at øge den danske konkurrenceevne, er svaret ja. Spørger man de danske erhvervsvirksomheder, om det er godt, at vi har fjernet multimedieskatten og iværksætterskatten, så vil svaret være ja. Sådan vil det være hele vejen igennem. En regering, som har overtaget en økonomi, som ikke hang sammen, er naturligvis også nødt til at sikre sig, at der er en sammenhæng mellem indtægter og udgifter.

I dag har vi så, i kraft af, at vi har fået styr på dansk økonomi, en økonomi, der er så stærk, at de danske virksomheder – de store danske virksomheder – er i stand til at lånefinansiere deres produktion billigere, end hvad der gælder for deres konkurrenter i OECD. Det synes jeg vi begge to skal glæde os over.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til erhvervs- og vækstministeren af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 99

7) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at et fald i beskæftigelsen på 10.000 personer det seneste år er et udtryk for, at danske virksomheders konkurrenceevne er forbedret?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech for oplæsningen af spørgsmålet.

Kl. 14:59

Gitte Lillelund Bech (V):

Det er spørgsmål nr. S 99. Mener ministeren, at et fald i beskæftigelsen på 10.000 personer det seneste år er et udtryk for, at danske virksomheders konkurrenceevne er forbedret?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Til det er der to ting at sige. For det første går jeg ud fra, at spørgeren er opmærksom på, at verden er præget af lavkonjunktur, og at konjunkturerne i specielt de lande, som Danmark eksporterer til –

altså både vores nærmarked, som er gået helt i stå, og i øvrigt også vores fjernmarkeder, hvor vækstraterne er fladet lidt ud – har betydning for antallet af arbejdspladser i Danmark.

Men går man for det andet ind i spørgsmålet om de 10.000, som beskæftigelsen ganske korrekt er faldet med fra sidste år til i år, så viser det sig, at langt hovedparten skyldes, at der nu er ved at ske en effektivisering i den offentlige sektor, så det er primært offentlige arbejdspladser. Tager man private industriarbejdspladser, er der tale om en nedgang på 700, og det er jo nok noget, man kan tillægge konjunkturerne – det vil jeg tro at også spørgeren vil anerkende.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:00

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror nok, at de 700, som erhvervs- og vækstministeren så henviser til nu, vil sige, at det bl.a. er NO_x-afgiften, der var skyld i, at Dalum Papirfabrik lukkede og derfor fyrede medarbejdere.

Danske virksomheders konkurrenceevne er jo noget, som jeg tror at vi er mange der ønsker at gøre noget ved. Jeg noterede mig i statsministerens åbningstale, at statsministeren sagde: Vores virksomheder skal have de bedste vilkår for at klare sig i en verden, der rykker tættere og tættere på. Er de bedste vilkår, at man i de seneste år har øget skatter og afgifter med 6 mia. kr. og derved har forringet konkurrenceevnen?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:00

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det, der i udgangspunktet i spørgsmålet om antallet af beskæftigede har betydning, er, om man har en regering, der tager hånd om beskæftigelsen. Og det, at vi har gennemført en kickstart af økonomien, en energiaftale og et investeringsvindue, har bidraget til, at vi har genereret en lang række nye arbejdspladser, både midlertidige via begrebet kickstarten og gennem energiaftalen, hvor de er mere varige, og det har stor betydning for antallet af beskæftigede i Danmark.

Når vi så snakker om konkurrenceevne, kommer vi jo lidt tilbage til det, vi snakkede om før. Man kan naturligvis sige, at jo bedre en konkurrenceevne et land har, jo flere job skaber man. Der tror jeg ikke at vi er så uenige. Jeg tror bare, at spørgsmålet er, om man skal fokusere på en enkelt lillebitte brik, eller om man skal se det over en bred kam, nemlig hvad der har betydning for, at virksomheder etablerer sig i Danmark. Vi så op igennem 00'erne, hvordan udenlandske virksomheder i stor udstrækning valgte Danmark fra, mens danske virksomheder accelererede udflytningen. Det er jo et stort problem, og det har den nye regering taget hånd om. Den udvikling skal vendes, for gør vi ikke det og lader stå til, som den forrige regering gjorde, har Danmark en enormt stor udfordring. Det accepterer den her regering ikke; der skal gøres noget ved det.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:01

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror, at ministeren og jeg er helt enige om, at der skal gøres noget ved det, og derfor er det også, at Venstre har lanceret vores finanslovudspil, som netop handler om færre afgifter og flere arbejdspladser.

Det er sådan, at vi rent faktisk mener, at de mere end 5 mia. kr., som den nuværende regering har pålagt danskerne og danske virksomheder i skatter og afgifter det seneste år, er forringende for konkurrenceevnen. Et eksempel er NO_x-afgiften, et andet eksempel er de forhøjelser af afgifterne, som er blevet indgået, på bl.a. is og spiritus, og som har gjort, at grænsehandelen er eksploderet. Hvis vi kigger på, hvilken udvikling det har betydet for lige præcis grænse-regionen i det sønderjyske, kan vi se, at mange af detailforretningerne har måttet fyre folk. Og det er jo altså en forringelse af dansk konkurrenceevne, fordi den her nuværende regering har valgt at sætte skatter og afgifter op.

Så jeg vil bare konstatere – og det var jo så det, ministeren også svarede på mit første spørgsmål, altså S 98 – at når man indfører en skat, har det konsekvenser. Jeg må jo også konstatere, at det har konsekvenser for dansk konkurrenceevne, specielt at vi oplever, at der bliver fyret folk, fordi regeringen har pålagt skatter og afgifter.

Jeg vil bare også konstatere, at det da godt kan være, at de skattereformer, som vi netop har fået igennem sammen med regeringen, og hvor vi letter skatten på arbejde, letter noget af det, men det er nu immer væk sådan, at vi starter fra et noget højere niveau, fordi man, da regeringen kom til, lige startede med at lægge mere end 5 mia. kr. på i skatter og afgifter, og så derefter laver man en lettelse på skatten på arbejdsindkomst.

Så summa summarum må jeg bare konstatere, at alle de industriorganisationer, jeg taler med, siger, at det bestemt ikke er fremmende for konkurrenceevnen, at der er blevet pålagt ekstra skatter og afgifter.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg tror, at man af respekt for lønmodtagere og erhvervsvirksomheder i Danmark skal være opmærksom på, at det ikke kun er i grænseområderne, at detailhandelen har været nødt til at afskedige folk. Det er man i hele landet, fordi forbruget er stagnerende og endda faldende. Det er en meget, meget stor udfordring, og det har nu ikke lige noget at gøre med grænsehandelen alene; det har noget at gøre med den generelle situation.

Det er rigtigt, at grænsehandelen er påvirket. Det er jo derfor, at den nuværende regering har foreslået den tidligere regering, at man fjerner den fedtafgift, som har været en medvirkende årsag til, at grænsehandelen stiger. Den fedtafgift, som virksomhederne bruger meget energi på at få afskaffet, er jo ikke noget, den her regering har indført; det er noget, den forrige regering har indført.

Men vi har sagt, at vi gerne vil være med til at afskaffe den af den forrige regering indførte fedtafgift, fordi den påvirker økonomien negativt. Derfor er det bare et spørgsmål om, at Venstre siger: Yes, vi er klar til at indgå i forhandlinger om at finde en finansiering, som gør, at vi kan få den afskaffet. Og så er det løst.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:04

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan forsikre ministeren om, at Venstre faktisk har anvist finansiering, men regeringen sagde nej, fordi regeringen havde et ønske om, at man så hævde personskatterne for at kunne afskaffe fedtafgifter, og der sagde Venstre trods alt nej. Vi vil ikke være med til først at sænke personskatterne og derefter hæve dem igen.

Jeg synes, der er noget mere interessant, nemlig det, man oplever, når man taler med f.eks. Toms Chokoladefabrik. Toms Gruppen siger direkte, at den kommende sukkerafgift er en af de grunde, der er til, at de flytter en del af produktionen syd for grænsen. Det, kombineret med, at man generelt set har hævet afgifterne på fødevarer, hvilket har betydet, at der er en del af handelen, der er flyttet syd for grænsen, gør altså, at Toms har lukket sit chokoladepakkeri i Fredericia.

Derfor er jeg bare lidt nysgerrig. For nu har vi jo bevæget os ind på skatteområdet, og det lyder til, at erhvervs- og vækstministeren har en vis indsigt i det også. Med hensyn til den sukkerafgift, som regeringen har besluttet at indføre med Enhedslisten, er man så sikker på, at den bliver indført, eller hvordan står det til med forhandlinger om, at den ikke skal indføres alligevel? For ministeren har jo tidligere konstateret, at hvis man indfører en skat, har det konsekvenser.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:05

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Vi er også indstillet på at annullere ikrafttrædelsen af den sukkerafgift, som ikke er indført endnu, hvis vi kan finde et flertal for det.

Jeg vil godt lige anholde noget. Jeg har meget respekt og forståelse for Toms Fabrikker, men man skal bare være opmærksom på, at hverken fedtafgiften eller sukkerafgiften har betydning for produktionen af sukkervarer, for uanset om man flytter produktionen til udlandet og derfra så eksporterer til Danmark, bliver man pålagt en fedtafgift. Så derfor har fedtafgiften og sukkerafgiften betydning for detailhandelen, ikke for produktionsleddet. Så hvis Toms Fabrikker siger, at det er på grund af fedtafgiften og sukkerafgiften, at de flytter produktionen, så er det nok lige på grænsen af, hvordan man kan argumentere, for de påvirker ikke. Alt det chokolade, man kan producere i Danmark til eksport, er ikke omfattet af de to afgifter.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet også til erhvervs- og vækstministeren af fru Mette Hjermind Dencker.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 136

8) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mette Hjermind Dencker (DF):

Mener ministeren, at det vil skabe mere eller mindre vækst i landets yderområder, at regeringen påtænker at tilbagerulle den udkantsplan, som den forrige regering indførte for 2 år siden, og hvilken indflydelse regner ministeren med, at dette vil få for virksomhedernes mulighed for at skabe beskæftigelse og arbejdspladser i yderområderne?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Hjermind Dencker for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:06

Mette Hjermind Dencker (DF):

Mener ministeren, at det vil skabe mere eller mindre vækst i landets yderområder, at regeringen påtænker at tilbagerulle den udkantsplan, som den forrige regering indførte for 2 år siden, og hvilken indflydelse regner ministeren med, at dette vil få for virksomhedernes mulighed for at skabe beskæftigelse og arbejdspladser i yderområderne?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Først vil jeg lige sige, at planloven jo hører under Miljøministeriets ressort, men jeg vil gerne redegøre for de positive elementer, der ligger i, at man afskaffer den særregel, som den forrige regering indførte.

Det, der gives mulighed for nu, er, at alle kommuner uden for hovedstadsområdet får bedre mulighed for at tage hånd om de særlige udfordringer, der opleves i yderområderne, herunder også vedrørende beskæftigelsen, hvorimod de særregler, der blev indført under VK-regeringen, kun gav 29 særligt udpegede kommuner nogle muligheder.

Jeg vil give et eksempel: Man skal forestille sig, at en produktionsvirksomhed etablerer sig i nogle etablerede bygninger ved hovedvej 30 uden for Odense. Området har meget dårlige infrastrukturforhold, der er en lav beskæftigelsesgrad, og antallet af husstande har i en årrække været faldende. Selv om området oplever en række udfordringer, klarer produktionsvirksomheden sig måske godt. Virksomheden ønsker at opføre en ny bygning på 200 m² ved siden af den eksisterende bygning. Kommunen kan i en sådan sag meddele tilladelse til en udvidelse af produktionsvirksomheden efter landdistriktbestemmelsen, såfremt der ikke er hensyn, der taler imod, f.eks. hensyn til værdifuldt landskab.

Den situation ville ikke have været mulig under den tidligere regerings særregler, fordi Odense Kommune ikke var en af de 29 udpegede kommuner. Så man kan sige, at nu får alle kommuner mulighed for også at tage hensyn til beskæftigelsen i yderområderne.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:08

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg synes, at vi har hørt forskellige ministre svare rigtig mange gange, at det her er ikke er deres ressortområde. Hvis det var detaljerne i planloven, jeg gerne ville diskutere, havde jeg selvfølgelig henvendt mig til miljøministeren. Det eneste, jeg ønsker at diskutere med ministeren, er virksomheder og arbejdspladser, så ministeren kan være helt rolig.

Jeg har simpelt hen brug for ministerens hjælp, for jeg kan simpelt hen ikke få øje på, at det her vil give én eneste ekstra arbejdsplads til yderområderne. Derimod kan jeg se, hvordan det vil kvæle en potentiel tilflytning af stormagasiner og varehuse, som vil bringe gode skatteborgere med sig. Er det ikke en erhvervsministers job at skabe og sikre arbejdspladser og ikke destruere dem, som vi ser det ske med den her udkantsplan?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Først vil jeg sige, at jeg ikke anholdt, at der blev stillet spørgsmål til mig vedrørende beskæftigelsen i yderområderne. Jeg svarede også, jeg gjorde bare opmærksom på, at selve planloven ikke henhører under mit ressort.

Så vil jeg til spørgsmålet om, at vi udvider mulighederne, så alle kommuner, også de kommuner, som er i, nogle kalder det Vand-

Kl. 15:07

kantsdanmark, andre kalder det yderområderne, får de samme muligheder og det ikke kun er 29 særligt udvalgte kommuner, der får det, sige, at det synes jeg sådan set er en ligestilling.

Kl. 15:07

Jeg gav et eksempel på, hvordan en kommune kunne udvikle beskæftigelse i et udkantsområde efter de nye regler, noget, som ikke var muligt under de regler, den forrige regering etablerede.

Når der alligevel også i de nye regler er nogle beskyttelseselementer, hænger det jo sammen med, at vi også har behov for at beskytte vores kystlinjer af den simple grund, at det er dem, der tiltrækker turisme. Og turister lægger penge i Danmark. Dermed er det en indtægtskilde. Så hvis vi ødelægger grundlaget for turismeindtægter, ja, så falder grundlaget for beskæftigelse i yderområderne også.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:10

Mette Hjermand Dencker (DF):

Kystsikring kan skam være ganske fornuftigt, hvor det har sin gang på jord, men vi har jo flere eksempler på, hvordan det vil kvæle potentielle stormagasiner og varehuse, som vil etablere sig inden for kystbeskyttelseslinjen, også selv om de ligger i et industriområde og blot vil udvide med nogle få kvadrater. Det er faktisk det, regeringen går ind og bremser, og dermed går regeringen også ind og bremser for den turisme, som erhvervsministeren står her og taler så varmt for, for turisterne gider da ikke komme til Danmark, når de ikke har noget sted, de kan købe ind. De kommer da ikke til et område, der ligger øde hen.

Det er derfor, jeg godt vil høre erhvervsministeren komme med sit bud på, hvor mange arbejdspladser erhvervsministeren mener han skaber ved at tilbagerulle den her udkantsplan.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Hverken den tidligere regering eller den nuværende regering kan lave valide opgørelser over, hvor meget vækst der skabes ved det ene eller det andet tiltag. Det kan man ikke. Men man kan sige, at den her regering med den nye regel indfører lige muligheder for alle kommuner uden for hovedstadsområdet – og ikke kun nogle særregler for 29 særligt udvalgte kommuner. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at man som regering – og ikke mindst som erhvervs- og vækstminister – skal have meget stort blik for, hvordan der skabes arbejde i yderområderne af Danmark. Det en af grundene til, at vi bl.a. har etableret nogle nye finansieringsmuligheder, som gør, at ikke mindst landbrug ovre i den vestlige del af Danmark gør stor brug af de faciliteter, som den her regering har stillet til rådighed, for at man kan investere i udvikling af produktionsapparatet til gavn for eksport, vækst og beskæftigelse i Yderdanmark. Og det er jeg meget stolt over.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:12

Mette Hjermand Dencker (DF):

Det, som regeringen gør her, er jo netop at gå ind og blande sig i det, som kommunerne sagtens selv kan finde ud af. Det er jo vigtigt, at kommunerne selv kan håndtere, hvor de vil lægge deres varehuse, og

i Dansk Folkeparti mener vi ikke, at vi på Christiansborg skal gå ind og diktere, hvor kommunerne skal placere deres forretninger, for det stoler vi på de ved meget bedre, end vi gør.

Desuden har regeringen også tidligere argumenteret med, at de gerne vil hjælpe de små detailvirksomheder, og det kan vi også godt se det sympatiske i, men det her er at gå ind og blande sig i den frie konkurrence – og det er efter vores opfattelse den rene kommunisme, når politikere begynder at gå ind og blande sig i det. Jeg ved godt, at det ikke er et skældsord for ministeren, men i Dansk Folkeparti mener vi, at konkurrence er sundt, fordi det er med til at sikre forbrugerne en ordentlig kvalitet, det er med til at sikre forbrugerne nogle fair priser.

Er det virkelig ministerens mening, at vi skal forringe vilkårene for virksomhederne og kvæle arbejdspladserne blot for at holde liv i detailvirksomhederne?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:13

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg må indrømme, at jeg har lidt svært ved at forstå spørgerens argumentation. Den tidligere regering lavede nogle særegler omfattende 29 kommuner. Den nuværende regering laver en ligestilling for alle kommuner uden for hovedstadsområdet til gavn for beskæftigelsen og konkurrencen.

Men det er ikke kun målrettet 29 kommuner, det er faktisk målrettet alle kommuner, og man tager også samtidig et behørigt hensyn til den natur, som både vi som borgere og også vores udenlandske gæster, som kommer til Danmark som turister, skal have mulighed for at opleve – til fælles gavn for dem, der kommer og oplever det, og af hensyn til vækst og beskæftigelse, fordi det øger forbruget, når der kommer turister til Danmark. Så jeg forstår simpelt hen ikke helt argumentationen.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til erhvervs- og vækstministeren, denne gang af hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 165

9) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er regeringens holdning til planerne om en EU-bankunion og et fælles banktilsyn, hvor lande uden for euroen ser ud til at kunne deltage, og hvordan stiller regeringen sig som udgangspunkt i forhold til at lade Danmark blive medlem af bankunionen?

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af dagbladet Politiken fredag den 5. oktober 2012, at Danmark og øvrige lande uden for euroen skal inviteres med i det fælles banktilsyn, som bliver en central del af den kommende bankunion. Regeringerne uden for euroen skal sikres stemmeret, hvis de deltager i bankunionen, og bankerne skal have samme konkurrencevilkår, uanset om de deltager i bankunionen eller ej. Det er EU-præsident Herman Van Rompuy, der foreslår det.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup for oplæsningen af spørgsmålet.

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Hvad er regeringens holdning til planerne om en EU-bankunion og et fælles banktilsyn, hvor lande uden for euroen ser ud til at kunne deltage, og hvordan stiller regeringen sig som udgangspunkt i forhold til at lade Danmark blive medlem af bankunionen?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Først tak for spørgsmålet. Jeg synes sådan set, at det er et meget relevant spørgsmål.

Regeringen hilser Kommissionens planer om en fælles bankunion og forslag til et fælles EU-banktilsyn velkommen. Vi vil også fra dansk side gå meget aktivt og konstruktivt ind i drøftelserne. Når vi hilser det velkommen, er det, fordi der er et akut behov for, at man i euroområdet får styr på den finansielle sektor og i øvrigt også får styr på økonomierne, så man kan få økonomierne på fode, for det vil også gavne dansk eksport. Man kan sige, at køreplanen for bankunionen og forslaget til et fælles tilsyn skal bidrage til at stabilisere bankerne og økonomierne.

Derudover vil jeg også sige, at køreplanen for oprettelse af en bankunion indeholder tre elementer, og det tror jeg at man skal være opmærksom på. Det ene er etablering af et fælles EU-banktilsyn, det andet er en fælles indskudsgarantiordning, og det tredje er en fælles ramme for krisehåndtering i kreditinstitutter. Kommissionen har fremhævet i sin køreplan, at den, når de foreliggende forslag vedrørende indskudsgaranti og afviklingen af banker er vedtaget, vil fremsætte forslag til en fælles afviklingsmekanisme, som skal koordinere anvendelsen af afviklingsredskaber for banker inden for bankunionen.

Det er på nuværende tidspunkt, hvor der er de her tre elementer, men hvor man faktisk ikke er gået i gang med mere end det ene, alt for tidligt at sige noget om, hvordan den samlede pakke vil komme til at se ud, og derfor også for tidligt at sige noget om, hvordan Danmark skal forholde sig til det. Det, vi har lagt meget vægt på, er, at vi dels vil anerkende, at arbejdet går i gang i euroområdet, dels vil gå aktivt ind, fordi vi i Danmark har banker, der er grænseoverskridende og både arbejder inden for og uden for euroområdet. Det tredje er, at det for os er helt afgørende, at rettigheder og pligter kommer til at følges ad, sådan at vi, i den udstrækning vi er med, er med på lige vilkår.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:17

Peter Skaarup (DF):

Tak for det, og tak for rosen for spørgsmålet. Så er spørgsmålet, om jeg kan rose svaret, så meget som ministeren roste selve spørgsmålet. Men det kan vi måske få lidt mere syn for sagn for, i forbindelse med at jeg nu følger lidt op på spørgsmålet, for jeg synes faktisk ikke rigtig, at erhvervs- og vækstministeren direkte svarede på det spørgsmål, der blev stillet, nemlig hvordan regeringen stiller sig som udgangspunkt i forhold til at lade Danmark blive medlem af bankunionen.

Det er jo ikke uvigtigt, for det handler om union og banktilsyn formentlig for 6.000 banker i hele Europa. Når det er ekstra relevant at spørge til det lige nu, er det jo bl.a., fordi der i sidste uge kom en

hel del flere informationer om, hvor langt man er, og hvad der ligger i de sonderinger, der er i gang i øjeblikket. Dagbladet Politiken havde i fredags, den 5. oktober, en historie om, at Danmark og de øvrige lande nu kunne inviteres ind i opgaven her med bankunionen, også selv om vi ikke er en del af eurozonen, og det gør det jo ekstra interessant for Danmark. Skal vi være med, eller skal vi ikke være med? Det er også derfor, jeg synes, det er relevant at bede ministeren uddybe, hvilket spor regeringen arbejder hen imod. Arbejder man hen imod, at vi skal være med, eller arbejder man hen imod, at vi ikke skal være med?

Det, der er karakteristisk, er jo, at regeringerne er sikret stemmeret ifølge det udspil, der ligger fra EU-præsidenten, Van Rompuy, og at bankerne skal have samme konkurrencevilkår. Selv om vi ikke er en del af eurozonen, får de danske banker altså samme konkurrencevilkår. Det kan jo måske lyde meget godt, hvis det endelig er, man skal til at gå ind i det her. Spørgsmålet er så bare, om det er klogt.

Så jeg kunne som sagt godt tænke mig at høre: Hvor konkrete er planerne? Hvor går regeringen hen? Så kan det være, at jeg kan rose svaret her lige om lidt.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:19

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Normalt vil jeg mene, at det er bedre at træffe en beslutning på et oplyst grundlag frem for at træffe en beslutning på grundlag af, hvad man tror resultatet vil blive, og derfor er det alt for tidligt at sige, om det er godt, eller om det er skidt, at Danmark går med. Det afhænger fuldstændig af, hvordan forhandlingerne forløber, og hvad resultatet bliver.

For det helt afgørende er punkt 1: Det er godt, og det er rigtigt og klogt, som jeg startede med at sige, at euroområdet får etableret et system, som gør, at man kan have tillid til den finansielle sektor. Punkt 2: Det er vigtigt at Danmark går aktivt og konstruktivt ind i forhandlingerne, og at der, fordi vi har banker – Danske Bank og Nordea, for bare at nævne et par stykker – som arbejder både inden for og uden for euroområdet, er nogle klare regler. Så på det tidspunkt, hvor vi skal tage stilling, skal vi jo gøre det på et oplyst grundlag, sådan at vi kan se, om det er en fordel for Danmark at være med, eller om det ikke er en fordel. Der er vi slet ikke endnu.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:20

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes godt nok, at der er sådan lidt uld i erhvervs- og vækstministerens mund her, for det er svært at finde ud af, i hvilken retning regeringen arbejder, hvis man bare hører på det, ministeren siger her i salen i dag. Grunden til, at det er interessant at fordybe sig lidt mere i det, er jo ikke mindst, at der er et ret stort gab mellem en række partiers, altså mange af de såkaldte gamle partiers, holdning i Folketinget til EU-spørgsmålet og i hvert fald halvdelen af befolkningens holdning til det samme spørgsmål. Derfor er det vigtigt, synes jeg, at ministeren og regeringen giver nogle klare svar.

Jeg kunne måske gå lidt videre og spørge: Hvis nu det bliver en realitet med den her bankunion, vurderer erhvervs- og vækstministeren så, at det ud fra danske vilkår betyder suverænitetsafgivelse på det grundlag, der ligger nu, altså set i forhold til vores grundlovssætninger om samme? Og vil ministeren love, at der bliver en folkeafstemning om et spørgsmål som det her, som jo er meget indgribende, fordi vi ad den her vej kan komme til at betale ret store beløb til de

sydeuropæiske lande? Det kan man jo ikke komme uden om også ligger i planen, som det ser ud lige nu.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Principielt mener jeg, at man skal være meget varsom med at svare på hvad nu hvis-spørgsmål, og det hænger også lidt sammen med det, jeg sagde tidligere, nemlig at det kloge vil være at gå ind i nogle forhandlinger, påvirke forhandlingsforløbet og komme frem til et resultat, og når resultatet så ligger, tager man stilling til, om det er et gode for Danmark, eller om det ikke er et gode for Danmark. Det er den proces, vi er i, og derfor giver det ikke nogen mening at begynde at spørge: Hvad nu hvis resultatet bliver på en bestemt måde? Vil vi så sige ja eller nej til det?

Det, der for mig er afgørende, er de erfaringer, vi har fra den danske banksektor. Vi har jo gennemført en rekonstruktion af den finansielle sektor i Danmark, uden at skatteborgerne har finansieret det, men sådan at det er sektoren selv, der har ryddet op. Det er klart, at nogle af de erfaringer, vi har gjort, bærer vi også med ind i forhandlingerne, sådan at andre lande kan lære, hvordan man kan lave en rekonstruktion på en måde, så skatteborgerne ikke kommer til at betale. Jeg synes også, at hvis man ser lidt på, hvad der foregår rundt om i Europa, skal vi være stolte over, at vi alligevel har gjort det på den rette måde takket være et samarbejde, bl.a. mellem spørgeren og regeringen.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:22

Peter Skaarup (DF):

Ja, men man kan så også stille det spørgsmål, om der ikke er mange borgere, f.eks. på Amager, der synes, der var meget langt fra styringen af bankerne til Amagerbanken, som jo lige pludselig som en tyv om natten gik ned. Bliver der ikke, hvis det her forslag bliver gennemført, meget længere nu, nemlig til Frankfurt, hvor man så skulle formodes at sidde og holde styr på de ting, som man har skullet holde styr på herinde i København i forhold til de danske banker? Jeg tror, der er mange, der vil give mig ret i, at det tegner meget, meget svært, hvis man skulle forestille sig, at de nede i Frankfurt skulle kunne sidde og styre de danske banker. Det er også derfor, spørgsmålet er interessant.

Jeg mener ikke, at ministeren, der jo er en velbevandret parlamentariker, der også ved, hvad der rører sig rundtomkring ude på de møder, der nu finder sted, kan være blind for, hvad de andre lande er i gang med i forhold til det her. Altså, af Politiken fremgår det jo, at franskmændene f.eks. mener, at pengene, der kommer ind ad den her vej, skal gå til at løse situationen for de kriseramte økonomier, og Tyskland lægger op til en handel, hvor man vil støtte reformer af stive arbejdsmarkeder, og det koster også penge. Så det her summer jo op til, at det skal være en hjælp til de sydeuropæiske lande med henblik på at klare skavankerne ved euroen.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:24

tuelt kun tilslutter sig, hvis det ikke på nogen måde indebærer nogen økonomisk risiko?

Kl. 15:26

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Nu har vi jo gennem årene haft mange debatter om EU og i øvrigt også om euroen, men det giver vel god mening, at når man har en fælles valuta, har man også et fælles system til at håndtere det, og det er jo det, man er i gang med i euroområdet. Når det er interessant for Danmark, er det, fordi vi er en del af det indre marked. Vi er ikke en del af euroen, vi er en del af det indre marked, og vi har jo en interesse i at sikre, at det indre marked er intakt for alle 27 medlemslande. Vi har også en interesse i at sige, at hvis det vil være en fordel for Danmark at gå ind i en bankunion, hvordan den end måtte komme til at se ud, så skal det ske på et grundlag, vi har været med til at påvirke. For hvis ikke vi gør det, kan vi jo risikere, at vi bliver tvunget til noget, som vi ikke bryder os om, fordi vi har holdt os på sidenlinjen, så derfor skal vi deltage aktivt.

Det spørgsmål, spørgeren stiller om, hvorvidt man i Frankfurt vil have lige så stor viden som et nationalt tilsyn om, hvad der foregår i en enkelt lokal bank i Danmark, er da et relevant spørgsmål. Hvordan det skal håndteres, er jo noget af det, der forhandles, og det er alt for tidligt at tage stilling til et resultat, når vi ikke kender det endnu. Der er langt flere spørgsmål, end der er svar, så skal vi nu ikke lige give tid til, at vi får boret spørgsmålene ud og får fundet de rigtige svar? Så tager vi en debat. Det er klart, at et givet resultat jo skal vedtages her i Folketinget.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til erhvervs- og vækstministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 169

10) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil regeringen arbejde for, at Danmark tilslutter sig den kommende EU-bankunion, hvis det på nogen måde indebærer risici i forhold til, at Danmark kommer til at deltage i finansielle europæiske redningsaktioner for f.eks. forgældede sydeuropæiske lande, eller vil regeringen arbejde for, at Danmark eventuelt kun tilslutter sig, hvis det ikke på nogen måde indebærer nogen økonomisk risiko?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmål om, hvorvidt Danmark skal tilslutte sig en kommende bankunion, skal ikke kun måles i den eventuelle teoretiske indflydelse, som Danmark vil kunne opnå ved at sidde med ved bordet, men skal også måles i den økonomiske risiko, som Danmark og dermed den danske befolkning vil påtage sig, og som kan betyde, at helt almindelige danskere skal betale for en fest, som uansvarlige sydeuropæiske lande har holdt.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:25

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Vil regeringen arbejde for, at Danmark tilslutter sig den kommende EU-bankunion, hvis det på nogen måde indebærer risici for, at Danmark kommer til at deltage i finansielle europæiske redningsaktioner for f.eks. forgældede sydeuropæiske lande, eller vil regeringen arbejde for, at Danmark eventu-

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Som sagt hilser regeringen Kommissionens plan om en fælles bankunion og forslag om et fælles banktilsyn velkommen, og vi går fra dansk side aktivt og konstruktivt ind i drøftelserne.

Kommissionens køreplan for oprettelse af en bankunion indeholder tre overordnede elementer: etablering af et fælles tilsyn, fælles indskudsgarantiordning og en fælles ramme for krisehåndtering. Det er imidlertid kun tilsynsforslaget, der foreligger nu. Der foreligger endnu ikke noget konkret om fælles finansiering af europæiske bankredninger eller lignende, jævnfør mit svar på tidligere spørgsmål.

Som bekendt har eurolandene allerede adgang til en fælles lånemekanisme, eurolandenes permanente stabilitetsmekanisme, ESM. Det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde fra juni 2012, at ESM vil kunne bruges til direkte rekapitalisering af banker i euroområdet, når et effektivt fælles tilsyn er etableret.

Kommissionens forslag til et fælles banktilsyn for EU behandler ikke spørgsmålet om en eventuel fælles finansieringsmekanisme for banker i ikkeeurolande. Det er endnu uklart, om man kan forestille sig etablering af en mekanisme for ikkeeurolande, og hvordan vilkårene for deltagelse i finansieringsmekanismerne i så fald vil være. Forhandlingerne er nemlig først lige påbegyndt, og der er mange spørgsmål, der skal afklares, før vi kan vurdere, hvad der tjener Danmark bedst. Når vi har det endelige forslag, skal vi træffe beslutningen her i Folketinget.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:27

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at vide som opfølgning på ministerens svar her, om ministeren ikke er enig i, at man vel godt kan forestille sig, at Danmark ikke bare skal se på den eventuelle teoretiske indflydelse, som der kan ligge i at være med, men også skal måle den økonomiske risiko, som Danmark og de andre lande løber ved at være en del af bankunionen og banktilsynet, og den risiko, den danske befolkning så vil påtage sig ved at være en del af det. Det kan jo i virkeligheden betyde, hvis vi skærer alt andet væk, at danskerne kan komme til at betale for en fest, som de sydeuropæiske lande har holdt, og som de jo har holdt uden at have penge til den.

I den forbindelse synes jeg, det er relevant at drage en analyse frem, som Morgenavisen Jyllands-Posten fik lavet her i landet i sommer. Den beregning og analyse, de havde fået lavet, viste, at hvis vi havde stemt ja til euroen i 2000, så ville Danmark have hæftet for 338 mia. kr. mere, end vi gør i dag, i forhold til specielt de sydeuropæiske lande i EU. Det er jo en voldsom sum, vi på den måde har sparet os for, kan man sige, ved at danskerne var så kloge og vise, at de altså bevarede kronen i år 2000 og ikke tilsluttede sig euroen. Risikerer vi ikke, at vi måske vinder en teoretisk indflydelse i det her samarbejde med nogle store lande, der traditionelt sidder tungt på det, med det resultat, at vi altså ved kasse et kommer til at betale en regning, som vi dengang sparede os for, og som vi stadig væk sparer os for den dag i dag ved ikke at være en del af eurozonen?

Kl. 15:29

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jo, men det er jo netop derfor, det er helt afgørende, at vi går ind i forhandlingerne for at finde ud af, hvad det egentlig er, det her kommer til at ende med. Hvilke risici er der både for euroområdet og for Danmark ved at være med eller ved ikke at være med? Så må vi, når der foreligger et endeligt resultat, veje fordele og ulemper op mod hinanden i forhold til en beslutning om dansk deltagelse.

Nu er vi ikke en del af euroen; det gør jo, at Danmark skal have ekstra meget fokus på at have styr på økonomien. Det har vi så glædeligvis i dag. Faktisk ligger vores rente på og nogle gange lidt under den tyske rente, hvilket gør, at vi, i kraft af at vi nu har fået styr på økonomien, nyder så stor tillid i omverdenen, at store danske virksomheder faktisk kan låne billigere end deres konkurrenter i euroområdet og dermed få en konkurrencefordel. Hvis vi nu havde været en del af euroen, skulle vi have brugt al vores energi på at sikre, at euroområdet førte en ordentlig, sund økonomisk politik for dem, der nu var en del af euroområdet. Der kan man sige at nu har vi koncentreret os om vores eget område; men vi må bare erkende, at Danmark er et lille land, en lille, åben økonomi, som er meget afhængig af, hvad der foregår i Europa, fordi det er vores nærmeste samhandelslande. Så derfor har vi en stor interesse i, at de sydeuropæiske lande eller de europæiske lande i det hele taget, euroområdet, kommer på fode.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:31

Peter Skaarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi har interesse i, at de andre europæiske lande kommer på fode, nogle af dem er så også kommet det, selv om de er tyngtet af euroen, som det er i dag. Men tror erhvervs- og vækstministeren virkelig, hvis Danmark havde sagt ja til euroen i 2000 og afskaffet vores krone, at den kæmpemæssige nation, Danmark ville være i det her spil, og den kæmpemæssige indflydelse, vi dermed kunne have ydet i forhold til eurozonen, ville kunne have betydet, at de andre lande havde fået styr på økonomien? Eller: Er det i virkeligheden ikke sådan, at det er den uansvarlighed, der har været udvist specielt af Sydeuropa, som gør, at der ikke har været styr på økonomien?

Jeg mener jo det sidste. Og jeg synes, det er sundt og godt, at Danmark netop har kunnet koncentrere kræfterne om at have en økonomi, så andre lande og investorer er interesserede i at lægge penge i Danmark, fordi de ad den vej kan få det bedste afkast af deres investeringer.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om regeringen fuldstændig ærligt, fuldstændig uden krumspring, vil fortælle befolkningen, hvad det vil komme til at betyde, også når det handler om den økonomiske omkostning ved eventuelt at tilslutte sig bankunionen og banktilsynet, hvis det er den linje, regeringen vælger. For det er altså vigtigt, at vi har et fuldstændig ærligt beslutningsgrundlag.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det sidste kan jeg svare klart ja til. Det er derfor, vi går aktivt ind i forhandlingerne. Det er jo netop for at kunne tilvejebringe et oplyst grundlag, sådan at vi kan få en ordentlig debat, der skal danne grundlag for den beslutning, som Folketinget skal træffe. Naturligvis.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:32

Peter Skaarup (DF):

Altså, jeg er jo glad for det tilsagn, men jeg har bare lært mig selv at være lidt skeptisk over for sådan nogle udsagn. Og hvorfor det? Jamen det er jo, bl.a. fordi dengang de forskellige partier i Folketinget, typisk de gamle, store partier, der havde siddet i Folketinget i mange år, kom med deres anbefaling, sagde de, at det var en utrolig vigtig ting, at vi afskaffede kronen og gik ind i eurozonen i 2000. De fortalte os jo om de store ulykker, der ville falde ned over hovedet på den danske befolkning, hvis det var, at vi ikke gjorde det, som f.eks. den daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen anbefalede. I virkeligheden ville det altså bare være endt med, at vi stod i en situation, hvor vi lynhurtigt ville være kommet til at betale en masse milliarder kroner, hvis vi havde tilsluttet os. Det gjorde vi heldigvis ikke.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om ikke det gør, at man i hvert fald i ministeriet og i regeringen så skal være meget, meget skeptiske over for sine egne anbefalinger, når de, der sidder i regering nu, i virkeligheden var med til at lede Danmark ind på et totalt vildspor med hensyn til økonomien, hvis det var det, vi havde gjort dengang? Det gjorde vi så heldigvis ikke.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Altså, det kunne jo blive en meget sjov og teoretisk debat, hvis man siger: Hvad nu, hvis den daværende kreds af partier, der anbefalede et ja, havde sagt det modsatte, eller hvad nu, hvis vælgerne havde stemt omvendt af det, de gjorde?

Jeg tror, det er mere relevant at sige: Vi er i en situation, hvor Danmark *ikke* er en del af euroen. Vi har nogle åbenlyse fordele ved, at eurolandene får styr på euroområdets økonomier og den finansielle sektor. Vi har en interesse i at være en konstruktiv del af debatten og forhandlingerne, fordi vi har banker, der arbejder både inden for og uden for eurozonen. Derfor er det den opgave, vi arbejder på at løse, og når vi har tilvejebragt et oplyst beslutningsgrundlag, tager vi en debat, vejer fordele op mod ulemper, og så vil regeringen selvfølgelig også komme med sin anbefaling. Vil det være klogt at gå med, eller vil det være klogt at lade være? Men det kommer til at ske på et oplyst grundlag, sådan at Folketinget kan træffe sin beslutning på så oplyst et grundlag som overhovedet muligt.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 159

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Kl. 15:37

Inger Støjberg (V):

Er det afgørende for regeringen, at udenlandsk arbejdskraft, der kommer til riget, arbejder under sædvanlige løn- og arbejdsvilkår?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:35

Inger Støjberg (V):

Tak. Er det afgørende for regeringen, at udenlandsk arbejdskraft, der kommer til riget, arbejder under sædvanlige løn- og arbejdsvilkår?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er i hvert fald en forudsætning for den danske arbejdsmarkedsmodel, at der er ordentlige forhold på vores arbejdsmarked. Jeg tror også, det er spørgeren bekendt, at løn- og arbejdsvilkår jo i Danmark reguleres af arbejdsmarkedets parter, og det er en model, som vi fra Socialdemokratiets side sætter utrolig højt, og det er sådan, vi ønsker det også fremover skal være i Danmark.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:35

Inger Støjberg (V):

Alt det er jeg jo sådan set enig med ministeren i. Vi har jo også flere gange hørt ministeren tale varmt for beskyttelse af danske løn- og arbejdsvilkår, og det er hensyn, som jeg er fuldstændig i med ministeren i. Derfor undrer jeg mig også lidt over, at ministeren, som jo ellers nok plejer at kunne få tungen på gled – hvis jeg må sige det sådan – foreløbig har været fuldstændig stille i sagen om det grønlandske selvstyres ønske om at få vedtaget en lov om løndumping i forbindelse med storskalaerhvervsprojekter i Grønland. Så jeg skal derfor lige høre ministeren, om det virkelig kan passe, at ministeren ikke ser et problem i løndumping, så længe det bare foregår i Grønland. Er det virkelig ministerens holdning?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det anede mig, når der nu står »riget« i spørgsmålet, at vi nok kom til at diskutere de grønlandske forhold. Jeg deler sådan set spørgers interesse for, hvad der foregår i alle dele af vores rigsfællesskab. Det er rigtigt, at der er blevet fremsat et lovforslag i Grønland om storskalaprojekter, og det er noget, vi kan komme til at forholde os til i Folketinget, såfremt der skal ske en ændring af udlændingereglerne. Men lige så meget jeg respekterer og værdsætter den danske model, lige så stor respekt har jeg selvfølgelig for det grønlandske selvstyre, og derfor er regeringens holdning altså den, at selvstyret selvfølgelig må have mulighed for at afklare, hvad man har af holdning til det her på grønlandsk jord, og den afklaring har ikke fundet sted endnu.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Altså, jeg vil jo gerne sige, at hvis ministeren godt anede eller var klar over, at det faktisk var det, spørgsmålet handlede om, så synes jeg, at det er underligt, at ministeren ikke svarer på det i første omgang.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg er udmærket klar over, at processen i Grønland ikke er nået så langt endnu, at der er kommet en anmodning fra Grønland om det her. Men det her er jo helt principielt, vil jeg sige til ministeren. Det er jo helt principielt, at man fra regeringens side dermed vil give mulighed for løndumping i Grønland. Løndumping er ikke noget, der skal finde sted i Danmark med socialdemokratisk velsignelse, men hvis det bare er i Grønland, er det en helt anden sag. Det er jo altså sådan, at det allerede er nævnt i lovprogrammet, så regeringen er jo bevidst om, at det her kan komme.

Derfor synes jeg, at det ville være på sin plads, hvis ministeren i dag er lidt mere principiel i sin tilgang til det her spørgsmål.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Spørgeren kan have mange holdninger til, om det er vigtigt, at vi har en beskæftigelsesminister i Danmark, der er optaget af ordentlige løn- og arbejdsforhold i Danmark – det er det, jeg er optaget af. Derfor er det selvfølgelig også det, mit svar tager udgangspunkt i, for jeg synes, at det er vigtigt, at vi har et reguleret dansk arbejdsmarked.

Nu er det jo altså sådan, at bestemmelser om løn- og ansættelsesforhold på det private arbejdsmarked er et område, der er hjemtaget af det grønlandske selvstyre, og det har jeg selvfølgelig rigtig stor respekt for, for det, der ligger til grund – også for regeringens samlede politik i forhold til Grønland – er jo en respekt for de beslutninger, som grønlanderne ønsker at træffe selv. Det er i øvrigt noget, jeg håber på opbakning til fra alle Folketingets partier.

Det er klart, at det, jeg har det ressortmæssige ansvar for som beskæftigelsesminister, jo også er det, jeg skal bruge min primære energi på. Og jeg kan jo se, at der er stærke kræfter i det danske samfund, der ønsker at deregulere det danske arbejdsmarked til store og bekymring for danske lønmodtagere. Det gælder jo ikke mindst spørgeren selv, som ønsker at blokere for, at danske lønmodtagere i fremtiden vil kunne konflikte på lovlig vis. Det synes jeg er dybt bekymrende.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:40

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne fastholde mit spørgsmål til ministeren og ikke diskutere alt muligt andet med ministeren. Det kan vi gøre ved en anden lejlighed, og det har vi også haft rig mulighed for hen over sommeren. Så derfor, vil jeg sige til ministeren, er det jo stadig væk regeringens ansvar at få den her lov – hvis det kommer så langt – igennem det danske Folketing. Og derfor kan jeg jo bare ud fra det, ministeren siger her i dag, ikke forstå svaret anderledes, end at grønlandske arbejdere er mindre værd end danske. Det er jo det, ministeren siger, og det kan ikke tolkes på anden måde.

Men jeg kan jo se, at det er regeringen bekendt, at det her vil komme. Det er også fagbevægelsen bekendt, og jeg kan jo ud fra

det, jeg har læst fagbevægelsen sige om den her sag, sige, at man faktisk er lodret uenig med ministeren. Den slåskamp, som må komme der, må ministeren jo så selv tage, men jeg kan jo ikke tolke det anderledes, end at ministeren ser det sådan, at grønlandske arbejdere vil være mindre værd end danske.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tænk, vi har en spørger i Folketinget, der står og siger, at grønlandske arbejdere er mindre værd end andre. Tænk, at man overhovedet kan bruge den formulering i det danske Folketing. Jeg har dyb respekt for det grønlandske samfund. Jeg har dyb respekt for det grønlandske selvstyre. Jeg synes, at det er et meget, meget afgørende element i det indbyrdes forhold mellem Grønland og Danmark, at vi ikke sidder i det danske Folketing og bestemmer alt, hvad der foregår i Grønland, og at det, der ligger til grund for Folketingets arbejde, selvfølgelig er en grundlæggende og dybtfølt, forhåbentlig, respekt for det grønlandske selvstyre.

Det er i hvert fald det, der er grundlaget for den her regerings holdning til samarbejdet med Grønland i rigsfællesskabet. Det vil sige, at vi på de områder, hvor Grønlands Selvstyre har hjemtaget lovgivning, afventer og respekterer de beslutninger, der træffes. Hvis beslutninger, der træffes i Grønland, kommer til at få konsekvens i forhold til dansk lovgivning, så forholder vi os til det på det tidspunkt. Men lige nu er der en uafklaret politisk situation i Grønland omkring lige præcis storskalaprojekterne, og vi har altså fra regeringens side valgt at respektere den politiske proces i Grønland, og det er den, vi afventer.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til beskæftigelsesministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:42

Spm. nr. S 160

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at de danske lønninger er for høje i forhold til i udlandet?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:42

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at de danske lønninger er for høje i forhold til i udlandet?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Som spørgeren godt ved, har vi en lang og, synes jeg, vigtig dansk tradition for, at det er arbejdsmarkedets parter, der fastsætter lønnen i Danmark. Det er en orden, som mange rundtom i verden kigger på med beundring. Den danske model har bidraget til – det er jeg ikke i tvivl om – øget velstand, fremgang og velfærd for det danske samfund. Derfor bliver jeg nødt til at sige, at det, der er udgangs-

punktet for den her regering, selvfølgelig er, at vi står vagt om den danske model og grundlæggende respekterer, at det er arbejdsmarkedets parter, der fastsætter løn- og arbejdsforhold.

Samtidig med det er det selvfølgelig vigtigt, at vi kan konkurrere i Danmark og dermed indtage den globale position, som vi alle sammen er afhængige af, og derfor er det jo, synes jeg som beskæftigelsesminister, selvfølgelig også positivt, at vi i en rigtig svær økonomisk situation som den, vi befinder os i, har dybt ansvarlige parter på det danske arbejdsmarked, der indgår en overenskomst, som både tilgodeser dem, der er på det danske arbejdsmarked, og som samtidig bidrager til, at vi kan konkurrere.

Så jeg har en grundlæggende respekt for den danske model, og jeg har altså også en grundlæggende tillid til, at de parter, vi har i Danmark, kan håndtere spørgsmål om løn- og arbejdsvilkår. Det har jeg i dag, og det vil jeg også fortsat have.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:44

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo ikke helt tilfældigt, at jeg stiller spørgsmålet. Det er jo, fordi vi havde et samråd for ikke så lang tid siden i Beskæftigelsesudvalget med beskæftigelsesministeren, hvor jeg tror at jeg fem gange spurgte ind til punktet i regeringsgrundlaget om lønkonkurrenceevnen i forhold til udlandet. Det ville ministeren helt overraskende ikke svare på den dag.

Når jeg nu spørger her igen, er det selvfølgelig for at give ministeren lejlighed til en ekstra gang at tænke over tingene, for det er jo ikke tilfældigt, at jeg spørger til det – det er jo noget af det, der står i regeringsgrundlaget. Det er faktisk fremhævet i regeringsgrundlaget som et af de ni punkter, der skal være med til at forbedre dansk økonomi, og som betyder, at vi har en ansvarlig økonomi i Danmark.

Der står under punkt 6 blandt de ni punkter, at Danmark skal forbedre sin lønkonkurrenceevne over for udlandet. Og derfor er det jo ret interessant at vide, om lige præcis det her helt ekstremt vigtige punkt er noget, som ministeren og regeringen har frafaldet sådan helt i tavshed og stilhed, for det vil jo netop stille Danmark i en ringere situation.

Derfor vil jeg spørge ministeren: Har man frafaldet det, som man selv har skrevet i regeringsgrundlaget? Det vil jeg gerne have svar på i dag.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at sige til spørgeren, at der altså ikke er nogen modsætning mellem at have en grundlæggende respekt for den danske model og samtidig søge at understøtte en god lønkonkurrenceevne i Danmark. For når vi vurderer den samlede konkurrenceevne, indgår der jo rigtig, rigtig mange parametre – vores produktivitet, vores uddannelsesniveau, det danske lønniveau sammenlignet med lande omkring os, vores evne til at være innovative og opfinde nye produkter, vores mulighed for at eksportere og en række andre ting, som samlet set er det, der afgør, om vi evner at konkurrere.

Hvis ikke vi kan konkurrere som land, sakker vi bagud i den globale konkurrence – med store konsekvenser for den enkelte danske lønmodtager, den enkelte danske virksomhed og dermed den samlede samfundsøkonomi. Derfor er det klart, at spørgsmålet om lønniveau selvfølgelig er relevant, og noget af det, man kan gøre som regering i forhold til det – medmindre man ønsker at sætte lønningerne

ned – er jo at sørge for at føre en økonomisk politik, der gavner den enkelte lønmodtager. Det kan man bl.a. gøre ved at sikre, at der stadig væk er en lav rente i Danmark.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:46

Inger Støjberg (V):

Det vil jo sige, at regeringen stadig væk har det som mål, og det er jeg meget glad for. Det vil jeg bakke regeringen fuldstændig op i. Jeg er i øvrigt også enig med ministeren i, at den danske model jo ikke forhindrer, at man kan arbejde med lønkonkurrenceevnen, og derfor vil jeg så også høre, hvordan ministeren synes det går med at indfri målet.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:47

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen der er jo indgået overenskomster på det private område, som jeg synes der er grund til at værdsætte og sætte pris på. For arbejdsmarkedets parter kunne jo i den henseende – især lønmodtagerorganisationerne – godt have valgt at gå til de seneste overenskomstforhandlinger på det private område med urimelige lønkrav. Husk på, at lønkonkurrenceevnen jo blev ringere i 00'erne under den tidligere regering.

Man kunne jo godt have forestillet sig en situation, hvor lønmodtagerorganisationer helt havde ignoreret den økonomiske situation, som landet befinder sig i, og bare krævet eksplosivt højere lønninger. Det havde da været skadeligt først og fremmest for danske lønmodtagere og selvfølgelig også for danske virksomheder.

Der har vi bare nogle parter, der er helt anderledes ansvarlige, og som ikke bruger tiden på at stå og råbe, men som går til forhandlingsbordet og lander et overenskomstresultat, som er til gavn for den enkelte, men som også er til gavn for samfundsøkonomien. Så man må jo sådan set sige, at det faktisk går ret godt.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:48

Inger Støjberg (V):

Jamen det der er jo en gang lorumlarum, må jeg sige til ministeren, for hvis man skriver det som et af sine ni mål til at sikre en god og sund og stabil dansk økonomi, kan man jo ikke bare skrive det for sjov. Så må man jo have en mening med det. Det var vel ikke for sjov, at man sad og skrev regeringsgrundlag for godt et år siden. Der er vel en mening med det, der står i regeringsgrundlaget.

Så jeg vil gerne høre, hvilke initiativer der er på vej, for at man kan indfri målet.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen, altså, en håndtering af konkurrenceevnen kan jo aldrig være for sjov, for hvis ikke vi har en god konkurrenceevne i Danmark, kan vi ikke noget. Vi er ikke en lille lukket økonomi, vi er ikke en planøkonomi, vi er en åben markedsøkonomi på et globalt marked,

hvor der er en ekstremt hård konkurrence, og hvis ikke vi evner at indgå i den konkurrence – ligegyldigt om man måtte mene, at det er godt eller skidt – så har vi ikke danske virksomheder, så kan vi ikke eksportere, og så er vi ikke i stand til at sikre en ordentlig beskæftigelse, og det rammer den enkelte lønmodtager. Jeg tror, at det er lige præcis den erkendelse, som står rigtig stærkt blandt danske lønmodtagerorganisationer.

Så bliver der spurgt til konkrete initiativer. Altså, vi regulerer jo ikke aflønningen og lønspørgsmålet i dansk lovgivning, og derfor skal lønkonkurrenceevnen jo ses i meget, meget nær sammenhæng med, hvad der foregår på overenskomstområdet. Det synes jeg udvikler sig på en rigtig, rigtig klog og forstandig måde.

Men i øvrigt vil jeg da også henlede opmærksomheden på den skattereform, som vi lavede bl.a. sammen med partiet Venstre i forsommeren, for der er jo ikke nogen tvivl om, at den skattereform også gavner den danske konkurrenceevne.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til beskæftigelsesministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til børne- og undervisningsministeren af fru Karen Ellemann.

Kl. 15:50

Spm. nr. S 147

13) Til børne- og undervisningsministeren af:

Karen Ellemann (V):

Når ministeren i en pressemeddelelse den 2. oktober 2012 har anført, at den fejlbehæftede tilsynsrapport fra Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen tydeligvis ikke gavner udviklingen af vores skoler, mener ministeren så, at en ikkefejlbehæftet liste med skoler, der er fagligt udfordret, kan gavne udviklingen af vores skoler?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Ellemann for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:50

Karen Ellemann (V):

Tak for det, formand. Det første spørgsmål lyder: Når ministeren i en pressemeddelelse fra den 2. oktober 2012 har anført, at den fejlbehæftede tilsynsrapport fra Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen tydeligvis ikke gavner udviklingen af vores skoler, mener ministeren så, at en ikkefejlbehæftet liste med skoler, der er fagligt udfordret, vil kunne gavne udviklingen af vores skoler?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:50

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt starte med at slå fast, at det, Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen lavede, var en screening. Det har intet med en rangliste at gøre, sådan som det har været brugt i den offentlige debat. Det synes jeg er vigtigt at slå fast.

Når det så er sagt, mener jeg ikke – uanset om listen var fejlbehæftet eller ej – at det er nogen gavnlig måde rent faktisk at gå ind og varetage en tilsynsopgave på. Den skal være meget mere udviklingsorienteret og tages i direkte dialog med de pågældende kommuner og skoler. Og hvordan vi kan lave et mere udviklingsorienteret kvalitetstilsyn er noget, vi vil drøfte, når vi nu kommer med vores udspil til et løft af folkeskolen.

Jeg vil så sige, at det ikke handler om, at vi ikke synes, at vi skal følge skolerne, for det er en del af Kvalitets- og Tilsynsstyrelsens opgave at følge, hvordan det går med kvaliteten af folkeskolerne.

Derfor vil der fortsat være screening. Det her handler om, hvordan man gør det på den mest konstruktive måde i forhold til at løfte skoler, hvor der er særlige faglige udfordringer.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:51

Karen Ellemann (V):

Tak for svaret. Jeg er enig i, at det er en screening, men det ændrer ikke på, at der i hvert fald var en historie fremme om 17 skoler. Der var så et par af dem, som formentlig ikke skulle have været på den her liste. Men det er vel indiskutabelt, at der var tale om nogle skoler, som havde – og har – særlige faglige udfordringer, og at det var det, der var baggrunden for, at de så lige pludselig fremstod på den her liste.

Så i stedet for at bruge en masse tid på en diskussion om, hvorvidt man skal offentliggøre specifikt 17 – eller ikke 17, eller 15, eller hvad det måtte være – skulle diskussionen vel mere handle om, hvad man så gør med lige præcis de skoler, der jo er fundet særlig udfordrede ved den screening, der er foregået. Hvad er det, ministeren vil gøre for at forbedre de faglige resultater, som tilsyneladende er mangelfulde på en del af de nævnte skoler?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:52

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Allerførst vil jeg godt slå fast, at det jo på ingen måde er acceptabelt, at der er fejl, når Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen går ud og laver en screening. Sådan er det. Det har jeg været ude at beklage dybt i forhold til de pågældende skoler. For man må jo forvente, at når der er blevet lavet en screening, så er det også en screening, der bygger på korrekte data. Det gjorde den ikke, og den screening var så fejlbehæftet, at jeg besluttede, at den skulle trækkes tilbage.

Det ændrer ikke ved det, der er det vigtige i det, nemlig at man – når vi ser på det fremadrettet – har en direkte dialog med kommunerne og skolerne, når Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen laver en screening.

Jeg vil godt komme med nogle eksempler på, hvorfor vi også skal diskutere, ud fra hvilke kriterier man gør det. Af de fire kriterier, som screeningen var lavet på, byggede de to direkte på folkeskolens afgangsklasser. Men faktisk sker der en hel masse i årene forinden. Jeg ved, at spørgeren som lærer også ved, at der kan ske utrolig meget i løbet af 0.-9. klasse, og at det kan skyldes mange forskellige ting. Det kan være, der er nogle skoler, der bliver lagt sammen; det kan være, man ændrer noget ledelse; det kan være, man indfører nogle andre undervisningsformer osv. Det kan man faktisk ikke aflæse med de kriterier, der er nu, fordi man alene måler på 9.-klasses-elever.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:54

Karen Ellemann (V):

Men det er vel stadig væk indiskutabelt, at der i den screening var skoler, der alt andet lige stak frem, fordi der kunne være problemer i forhold til det faglige niveau og de faglige resultater, og derfor var mit spørgsmål sådan set også bare helt direkte: Hvad gør man ved det? Altså, ministeren får en screening fra Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen, og den er så blevet offentliggjort. Det viser sig så, at den er

fejlbehæftet, og jeg forstår godt, at man som sådan trækker den tilbage. Men det ændrer jo ikke ved, at der faktisk i det her tilfælde var mere end en håndfuld skoler, som havde nogle alvorlige faglige udfordringer på 9. klasses niveau, altså på det tidspunkt, hvor folkeskoleeleverne rent faktisk vinker farvel til folkeskolen, og hvor de gerne skulle være klar til at gå videre i en ungdomsuddannelse.

Hvad er handlingen nu og her i forhold til de observationer, som man jo har gjort sig med den her screening?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:55

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

En af de ting, som jeg er inspireret af i forhold til den måde, som tilsynet fremadrettet skal være indrettet på, er den tosprogstaskforce, som i nogle år har fungeret i Børne- og Undervisningsministeriets regi. Der er blevet lavet et større forsøgsarbejde med seks kommuner, som så har 14 folkeskoler fordelt rundt omkring i kommunerne. Der drejer det sig om nogle folkeskoler, der har mange tosprogede elever, som er fagligt udfordret, og hvor man simpelt hen med den bedste praksisiden, man har om, hvordan man løfter fagligheden, med nogle dygtige læringskonsulenter går ind og understøtter, at de på forskellige måder kan arbejde med at løfte fagligheden. Det er lige fra, hvordan man arbejder med trivsel og undervisningsmiljø og tæt forældreinddragelse, til selvfølgelig også – nu, hvor vi taler om tosprogede børn – nogle undervisningsmetoder, i forhold til hvordan man inddrager tosprogede børns sprogkompetencer, dansk som andetsprog osv.

Det synes jeg er en meget konkret måde at gøre det på, nemlig at man går ind og siger: Vi ved, at der er nogle særlige faglige udfordringer; hvordan kan vi gå ind og understøtte, at der sker det faglige løft, som alle børn skal kunne møde, når det er, at de er en del af den danske folkeskole?

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:56

Karen Ellemann (V):

Ministeren taler nu generelt om en ændring af tilsynet med den danske folkeskole, sådan må det forstås, altså om skolerne under et. Og det betragter jeg lidt som en anerkendelse af, at evalueringer, og dermed jo også lister, over, hvordan tingene går, er vigtige redskaber i forhold til at kunne have hånd i hanke med og et syn på, hvordan udviklingen går, når der formentlig alt andet lige er tale om nogle faglige udfordringer, der er store, og nogle store behov for, at der sker et fagligt løft, måske af nogle specifikke elevgrupper på den enkelte skole, eller der er måske nogle ledelsesudfordringer osv. Jeg opfatter det i hvert fald sådan, at ministeren anerkender, at evalueringer og lister er noget, som man kan bruge.

Men er det så noget, der kun skal være internt, eller er det noget, der skal ud til offentlighedens kendskab?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er meget optaget af, hvordan der kommer en systematisk evaluering, ikke bare på nationalt plan, men også hvordan man styrker evalueringskulturen i de enkelte kommuner og på de enkelte skoler.

Men målet med en evaluering er jo ikke at slå nogen oven i hovedet; målet er at konstatere, at her er der en udfordring – den kan være af meget forskellig art – og se på, hvad der så skal til for at få løftet den faglige udfordring, der måtte være.

Derfor synes jeg også, at den rigtige måde at gøre det på, når det er, at Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen fremover skal lave screeninger – og det skal de fortsat gøre, men det skal være på nogle bedre parametre, og der må jeg medgive at jeg ikke synes, det er tilstrækkeligt, at man kun måler på 9. klasse, for det opfanger simpelt hen ikke, hvad der ellers sker, bl.a. i årene undervejs, for bare at nævne én ting – er, at man så tager den dialog med kommunerne osv. De vil jo vide, hvilke skoler det drejer sig om, og der vil det også være sådan, at det, hvis der bliver spurgt ind til det, så vil være en del af det, som man kan få information om.

Jeg må bare konstatere, at hvis det, som Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen som et led i det, man kunne kalde almindelig åbenhed i dens arbejde, kommer med, desværre bliver brugt og udnævnt til en rangliste, hvor der er skoler, der på et helt urimeligt grundlag bliver hængt ud, så synes jeg ikke, det er gavnligt i forhold til at få en god skoleudvikling. Jeg er optaget af, hvordan man får kvalitetsløftet i en tæt dialog.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til børne- og undervisningsministeren af fru Karen Ellemann.

Kl. 15:58

Spm. nr. S 149

14) Til børne- og undervisningsministeren af:

Karen Ellemann (V):

Er ministeren enig med direktøren for Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen, Per Eriksen Hansen, når denne som en kommentar til sagen om de 17 skoler bl.a. skriver, at »Vi laver kun listen for at forbedre kvaliteten – det er ikke for at dømme skolerne«, og mener ministeren, at man dømmer skoler ved at offentliggøre lister, der viser skolernes faglige præstationer?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:58

Karen Ellemann (V):

Tak, formand. Er ministeren enig med direktøren for Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen, Per Eriksen Hansen, når denne som en kommentar til sagen om de 17 skoler bl.a. skriver, at »Vi laver kun listen for at forbedre kvaliteten – det er ikke for at dømme skolerne«, og mener ministeren, at man dømmer skoler ved at offentliggøre lister, der viser skolernes faglige præstationer?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er fuldstændig enig i den udlægning, som direktøren for Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen gav, nemlig at det lige præcis handler om at lave en screening for at forbedre kvaliteten, og ikke, som han siger, om at dømme eller hænge enkelte skoler og kommuner ud. Og den måde, som vi bare må konstatere, at screeningen er blevet brugt på, viser jo så også dilemmaet. Den blev brugt til på et meget, meget forsimplet grundlag at hænge et antal skoler ud, som om de var dårlige og ikke kunne noget som helst. Der var så oven i købet fejl, men

selv om der ikke havde været fejl, må vi bare konstatere, at det altså ikke er den rigtige måde at lave skoleudvikling på. Det skal være fremadrettet, det skal være i form af en dialog om, hvordan man understøtter, at der kommer det faglige løft.

Kl. 15:59

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 15:59

Karen Ellemann (V):

Tak for svaret, for igen konstaterer jeg, at der fra ministerens side er en opbakning til de her målrettede evalueringer og dermed jo også til nogle lister og nogle opfølgende lister, i forhold til hvordan udviklingen er. Altså, forbedrer man sig år for år på den enkelte skole? Ministeren og jeg har før haft masser af diskussioner og får det formentlig igen om, hvorvidt det er fornuftigt at offentliggøre sådan nogle lister.

Jeg er helt enig med ministeren i, at en rangliste alene jo ikke giver et fyldestgørende billede af, hvordan en folkeskole klarer sig, endside af, hvordan en folkeskole rent faktisk udvikler sig. Men jeg kan have en bekymring for den tendens, der er, og som den nuværende regering jo har fulgt til fulde ved at trække det med at rangliste danske folkeskoler tilbage. Man tilbageholder simpelt hen oplysninger om, hvordan kvaliteten er i den danske folkeskole, og hvordan udviklingen er. Bør forældre ikke have mulighed for at kende til kvaliteten af danske folkeskoler?

Kl. 16:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:00

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg ved godt, at det ikke tilkommer mig at stille spørgsmål, men jeg kunne jo være fristet til at spørge, om den måde, som det viser sig at ranglister bliver brugt på i offentligheden, alligevel ikke gør indtryk på spørgeren. Men jeg ved godt, at det ikke hører sig til her, så derfor vil jeg svare på den anden del af spørgsmålet.

Jo, jeg synes, det er vigtigt, at man kan få information om den skole, ens barn går på, og derfor kan man, hvis man går ind på Børne- og Undervisningsministeriets hjemmeside, finde en række statistiske informationer om alle skoler. Der kan man finde afgangsprøvekaraktererne som noget nyt, der er blevet offentliggjort, og man kan også få dem socialt korigeret. Og der er mange andre informationer, man kan finde.

Der er den gennemsigthed, at man kan gå ind og slå sit barns skole op, eller – hvad jeg vil anbefale som noget endnu bedre – at man kan gå ind på kommunens hjemmeside og finde den kvalitetsrapport, som kommunerne skal lave. Der kan man finde en række informationer om de forskellige skoler og måske som det allervigtigste om, hvad det er for en strategi, kommunen har for at udvikle de skoler, der er. Så der er masser af god information for forældrene, men der er altså en forskel på det og så det at lave en såkaldt blåstempling af gode skoler og det modsatte af dårlige skoler. Jeg må bare konstatere, at sådan bliver det brugt i offentligheden, og det synes jeg er meget, meget lidt gavnligt, hvis man ønsker at understøtte skoler, som har nogle særlige udfordringer.

Kl. 16:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Karen Ellemann.

Karen Ellemann (V):

Jeg er helt enig med ministeren i, at offentliggørelse af skolers resultater ikke skal bruges til at dunke nogen oven i hovedet – absolut ikke, det gavner ikke noget. Jeg er også enig i, at der visse steder i den offentlige debat er en tendens til, at det er den måde, man bruger det på, og der mener jeg at vi som ansvarlige politikere, uanset hvilket niveau vi bevæger os på, har et ansvar for at medvirke til, at debatten handler om mere end blot ranglister.

Når det er sagt, har jeg et spørgsmål om, hvordan ministeren så ser hele Kvalitets- og Tilsynsstyrelsens opgave fremadrettet. Altså, det forekommer mig, at det måske har været en lidt bumpet start, i forhold til hvad det er, man har undersøgt, og i allerhøjeste grad hvordan man så offentliggør resultaterne.

Kl. 16:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Altså, jeg må sige, at jeg har været ualmindelig ked af, hvad det er, nogle af de skoler har været udsat for, og derfor er jeg også i gang med at besøge flere af skolerne, for så kan jeg også selv få en diskussion med dem om, hvordan de arbejder med eleverne. Det har i øvrigt på de tre skoler, jeg har besøgt indtil videre, været meget oplyftende at se, hvordan man på forskellige leder og kanter faktisk arbejder med at løfte fagligheden hos elever, som for nogles vedkommende har nogle særlige faglige udfordringer.

I forhold til det fremadrettede synes jeg, at det, der er det vigtige, er, hvordan vi kan bruge det som afsæt til at blive klogere på, hvordan man kan gå ind og have den der tætte sparring og udvikling. Når jeg nævnte eksemplet fra den tosprogstaskforce, vi har i ministeriet, og det udviklingsarbejde, der helt konkret kører med seks kommuner og 14 skoler, så er det, fordi jeg synes, det viser de elementer, som jeg synes vi skal prøve at indtænke fremadrettet. Det er, at vi selvfølgelig skal have den systematiske evaluering, og selvfølgelig skal vi have en kvalitets- og tilsynsstyrelse, som laver en screening af, hvordan det går i den danske folkeskole, og med afsæt i den gå ind og tage en dialog med kommuner og skoler og på baggrund af det se, om det er nødvendigt at understøtte med en særlig indsats. Så det er den udvikling fremadrettet, som jeg også glæder mig til at drøfte i forbindelse med udspillet til et fagligt løft af folkeskolen.

Kl. 16:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 16:04

Karen Ellemann (V):

Tak for svaret, og tak for tilsagnet om, at ministeren også agter fremadrettet at køre en systematisk evaluering af, hvordan folkeskolerne præsterer, ikke ene og alene med hensyn til de faglige resultater – det er vi enige om – men i høj grad med hensyn til de faglige resultater. Dermed er 9. klasses afgangsprøve jo også stadig væk et vigtigt parameter, når man skal se, hvordan det så gik, når man står ved målstregen.

Jeg har lyst til at høre ministerens svar på det med offentliggørelse, høre hendes tanker om offentliggørelse af den viden, som man alt andet lige får ved at arbejde systematisk med evaluering på folkeskolerne. Ministeren var inde på før, i den forrige besvarelse, at forældre jo kan søge masser af information på kommunens hjemmeside, gå ind og læse nogle ret digre værker, når man taler om kvalitetsrapporter. Det kan være svært lige nødvendigvis at finde alle de op-

lysninger, man måske kunne være interesseret i. Er ministeren interesseret i, at vi fremadrettet finder løsninger på, hvordan man kan give offentligheden adgang til resultaterne af folkeskolens præstationer ikke bare fagligt, men også på andre parametre, og hvordan man kan følge udviklingen, i forhold til hvordan den enkelte folkeskole arbejder med at løfte kvaliteten?

Kl. 16:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:05

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg synes, det, der er det allervigtigste, og det hører jeg også fra spørgeren, er, at man skal lade være med at komme i en situation, hvor man rent faktisk dunker nogen oven i hovedet med, hvad man hele tiden i den systematiske evaluering skal være opmærksom på man skal gøre for at løfte. Det synes jeg er det allervigtigste at gøre.

Så er der mange, mange steder, man kan hente information om de enkelte skoler: både på ministeriets hjemmeside og ude i de enkelte kommuner via kvalitetsrapporterne. Hvis jeg skulle fremhæve noget, som vi jo også kigger på, og det blev sat i gang under den tidligere regering, er det forsøget med nogle mere enkle, måske mere fremadrettede kvalitetsrapporter. Det er ikke for at skjule information, men det er jo for at give information til forældrene om, hvordan det går, hvad det er, der er en udfordring, hvad der går godt – for det skal man jo også huske, nemlig hvor man kan lade sig inspirere af noget, der går godt – og så frem for alt, hvad det er, man gør fremadrettet for at løfte eller skabe udvikling på de enkelte skoler. Det er noget af det, vi skal kigge på, når vi forenkler kvalitetsrapporterne, når de forsøg, der er i gang nu, bliver afsluttet, sådan at vi får et endnu bedre værktøj.

Kl. 16:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, og det er også til børne- og undervisningsministeren, og det er stillet af hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:06

Spm. nr. S 152

15) Til børne- og undervisningsministeren af:

René Christensen (DF):

Kan ministeren oplyse, hvornår situationen omkring skolepraktik på erhvervsuddannelserne er afklaret, bl.a. i lyset af uddannelsespålægget?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Værsgo.

Kl. 16:06

René Christensen (DF):

Kan ministeren oplyse, hvornår situationen omkring skolepraktik på erhvervsuddannelserne er afklaret, bl.a. i lyset af uddannelsespålægget?

Kl. 16:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:06

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er sådan, at vi i regeringen er rigtig meget optaget af, hvordan vi kan nå i mål med en egentlig uddannelsesgaranti med praktikpladser til unge, som vælger at tage en erhvervsuddannelse. Det er ikke bare

regeringen, der er optaget af det, for vi har heldigvis en god tradition for at lave brede aftaler, når det handler om, hvordan vi kan løfte opgaven, bl.a. med praktikpladser.

Det, som vi har gjort nu i regeringen, er, at vi i finansloven har afsat penge til at komme i mål med en uddannelsesgaranti, og den bygger på to faser: Første fase har været, at jeg har haft nedsat et udvalg med arbejdsmarkedets parter, der er kommet med 12 anbefalinger – det kan vi vende tilbage til – med en række konkrete tiltag. De anbefaler, hvordan vi som et led i finanslovforhandlingerne kan nå i mål med at give meget bedre muligheder for praktik, også når der er krise i erhvervslivet, og det er der desværre nu, så erhvervslivet ikke kan tilbyde så mange praktikpladser i virksomhederne. Det gælder også, hvordan vi f.eks. gennem praktikcentre og delaftaler kan udvide muligheden for skolepraktik, bare for at nævne nogle enkelte af værktøjerne, og således alligevel give de unge mulighed for, at de kan gennemføre deres erhvervsuddannelse.

Så kommer der finanslovforhandlinger, og så tager vi næste fase, som er, at jeg igen mødes med parterne for at se på, hvordan vi skal ændre erhvervsuddannelserne både i forhold til bredere indgange og nogle højniveauspor. Men det, der måske er vigtigst, er i højere grad at målrette erhvervsuddannelserne til unge. For hvis man kigger på dem, der er ude i virksomhedspraktik nu, kan man se, at en tredjedel af dem er over 25 år. Det er voksne, de har erhvervs erfaring, og nogle af dem har også en uddannelse. Måske skulle de i stedet have realkompetence for det, de har lært på arbejdsmarkedet, og så kunne de få den teori, der skal til, oveni på erhvervsskolerne, og så kunne vi i stedet for øremærke virksomhedspraktik i langt højere grad til de unge.

Så det kommer til at køre over først fase et – hvor vi har haft erhvervsuddannelsesudvalget, og vi har haft finanslovforhandlinger, som forhåbentlig bliver udmøntet i en god praktikpakke – og så kommer fase to. Så er det summen af de initiativer, der gør, at vi kan nå i mål. Det håber jeg vi kan; det kræver, at vi får lavet nogle aftaler om at få en reel uddannelsesgaranti, så unge, når de starter på en erhvervsuddannelse – hvis de har evnerne til det og gør sig umage med at gøre sig færdig – ved, at de kan gøre den færdig.

Kl. 16:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:09

René Christensen (DF):

Jamen det lyder rigtig godt, og der er ingen tvivl om, at både den nuværende regering, den tidligere regering og partierne har stor interesse i, at det her kan lykkes. Det tror jeg at vi alle sammen er enige om. Det er også mere, fordi vi fik delrapporten her i fredags, hvor man kigger på nogle initiativer til, hvad man netop kan gøre på erhvervsskolerne, og en af de ting, der bl.a. lægges op til, er, at karensperioden på 2 måneder fjernes. Det synes jeg er et rigtig godt forslag.

Men der er en anden ting, jeg har hæftet mig ved, og det er derfor, at jeg har kaldt ministeren herned i dag, og det er, at de nuværende kvotepladser til skolepraktik ændres til adgangsbegrænsning til grundforløbene. Det håber jeg ikke at ministeren synes er en god anbefaling, for selv om man kan sige, at situationen er meget sort – virksomhederne tager ikke nogen ind i uddannelse i øjeblikket – er der, hvis vi bare kigger på Østdanmark, truffet beslutning om at lave projekter for 140 mia. kr., og inden for den nærmeste årrække går de her projekter i gang. Jeg kan nævne Femernprojektet, der er et supersygehus i Køge, et superfængsel på Falster, en ny Storstrømsbro – den er slet ikke med i de projekter – og der er infrastrukturprojekter. Derfor kan vi næsten love de unge mennesker, der i dag går i gang med en uddannelse, at der, når de er færdige, faktisk er arbejde til dem.

Samtidig har vi også uddannelsespålægget, som jo gør, at rigtig mange unge netop nu går i gang med nogle grundforløb. Et grundforløb varer jo mellem 20 og 60 uger, og når det så er slut, står de med problemet med ikke at kunne få en praktikplads.

Derfor er spørgsmålet: Kunne ministeren ikke i denne periode, hvor vi kan se, at der virkelig er lys for enden af tunnelen, at der er job til de unge mennesker, få fjernet det loft, få fjernet de kvoter, så de unge mennesker, som vil tage en uddannelse, også får mulighed for at tage den?

Kl. 16:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er helt på bølgelængde med spørgeren. For virkelig at bruge det bedst muligt, er det faktisk besluttet at lave en række store, vigtige offentlige investeringer. Det er supersygehuse, broer osv. Det er derfor, regeringen har nedsat et tværministerielt udvalg. Her er Børne- og Undervisningsministeriet også med, og det er netop for at se på, hvordan vi kan tænke på tværs, altså hvordan man, når der f.eks. skal bygges en Femern Bælt-bro, kan sikre sig, at der bliver et praktikcenter i tilknytning til de relevante erhvervsskoler, der er der.

Det, der også ligger i anbefalingerne, er at kigge på det, der hedder negativlisten. Det er nogle af de uddannelser, hvor der i dag er en begrænsning i muligheden for at tage skolepraktik. Det kan være, at der konkret skal tages stilling til, at den kommer til at se anderledes ud. Og der er det helt oplagt at koble det på dér, hvor der også er nogle regionale muligheder for arbejde.

Det er i øvrigt en vej, vi ikke bare tænker i i forhold til unge, der skal gennemføre en erhvervsuddannelse med praktik. Det er også i forhold til de mange voksne ufaglærte, der er på arbejdsmarkedet. Det er også en virkelig god mulighed for dem, at de får bygget det på, der gør, at de samtidig kan uddanne sig fra ufaglært til faglært, ved at vi får det koblet på nogle af de store infrastrukturprojekter.

Så det er en del af det, og nu kan jeg se, at tiden er gået, men jeg vil godt svare på det der med grundforløbet, så jeg håber, at spørgeren spørger om det igen.

Kl. 16:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Det finder vi så ud af. Så er det spørgeren.

Kl. 16:11

René Christensen (DF):

Det er sådan set en opfølgning på det. Jeg tror, at man skal passe på ikke at falde i den grøft at sige, at vi politisk skal bestemme, hvad det er for nogle uddannelser, de unge mennesker skal tage. Jeg tror, at det, der kommer til at ske, når de her projekter går i gang – det viser statistikken også fra de andre store infrastrukturprojekter, vi har haft i Danmark – er, at rigtig mange faglærte faktisk vælger at tage ufaglært arbejde i de her projekter. Jeg tror, at vi vil opleve, at rigtig mange automekanikere, cykelsmede, tømrere og alle mulige andre vil sige: Vi vil være med til at bygge et stort supersygehus eller en Femern Bælt-forbindelse; vi vil være med til noget af det her og tjene nogle penge i en årrække. Derfor skal vi ud og have lukket alle de her huller.

Derfor tror jeg ikke, at vi skal være så bange for, at der er en ung mand, der siger, at han vil være cykelsmed. Vi skal ikke sige til ham, at det skal han ikke være, for det er ikke det, der bliver brug for i de næste år. Jeg tror, at vi skal åbne op for det og særligt i forbindelse med uddannelsespålægget. Når vi nu endelig siger til den unge, at han skal tage en uddannelse, for ellers hugger vi hans kontanthjælp, og den unge så siger, at han vil være cykelsmed, så skal han selvfølgelig

gelig have mulighed for at gennemføre den uddannelse – også hvis det er i forbindelse med et skolepraktikforløb. Det tror jeg at man bliver nødt til at se i øjnene.

KI. 16:15

Mit spørgsmål er, hvordan vi får løst det. Vi er faktisk meget tæt på, for mange kommuner har jo givet uddannelsespåleggene, og som sagt er et grundforløb jo på et sted mellem 20 og 60 uger, og de er jo ved at være gået.

KI. 16:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

KI. 16:13

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det ene er, som jeg sagde først, at der ligger en anbefaling om at kigge på den såkaldte negativliste og se, hvordan man der kan åbne for flere uddannelser. Det andet er, at når der er en anbefaling om at fremrykke adgangsbegrænsningen – i dag møder man den på nogle uddannelser, når man skal starte på hovedforløbet – til grundforløbet, er det jo simpelt hen, fordi der er nogle unge, der oplever, at det ikke giver nogen mening: De er kommet ind på et grundforløb, har glædet sig til at få den erhvervsuddannelse, de har drømt om, så når de til hovedforløbet, og så kommer de ikke videre, fordi der ikke er en praktikplads.

Hvis jeg skal komme med et eksempel på en uddannelse, hvor vi kender den type adgangsbegrænsning, og hvor det vil give mening at rykke den frem til indgangen til grundforløbet, er det inden for frisørfaget. Der er rigtig mange piger, der gerne vil være frisør, og der er simpelt hen ikke frisørjob nok til de mange piger, der gerne vil være frisør. Der er det altså mere reel vejledning at sige til dem: Hvis du har en praktikplads, kan du starte på grundforløbet og komme videre på hovedforløbet, men hvis du ikke har det, er der altså en adgangsbegrænsning allerede ved grundforløbet. Så får de ikke den kæmpestore skuffelse, når de møder hovedforløbet, at de ikke kan komme videre.

Så der, hvor der ligger en anbefaling om at rykke det til starten af grundforløbet, er inden for de få uddannelser, hvor der er rigtig mange, der søger, men hvor man bare må konstatere, at der ikke er et arbejdsmarked til så mange. Så det er inden for få og udvalgte områder, fremrykningen foreslås.

KI. 16:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren i sidste runde.

KI. 16:14

René Christensen (DF):

Jeg ved godt, at det her handler om en anden ministers ressortområde. Men det, der rent praktisk sker i dag, er jo, at de unge får et uddannelsespålæg. Så gør de det, de skal. De går i gang, de passer deres grundforløb, de møder muren. Så kommer de tilbage til jobcenteret, og så siger de: Jeg kunne ikke komme videre. Så siger jobcenteret: Nu får du et nyt uddannelsespålæg, for du har netop vist nu, at du er uddannelsesparat, for du har jo lige gennemført et grundforløb. Og så har man startet en karrusel.

Ministeren ved jo godt, hvad det så betyder. Det betyder jo, at så giver man taxametertilskud, og man betaler SU for at holde nogle unge gange i gang i en karrusel. Der er min opfordring: De penge var jo meget bedre brugt på at få lavet nogle skoleforløb, for at man kunne videreføre sin uddannelse i stedet for at begynde at køre i den her uddannelseskarrusel, hvor man kan få det ene pålæg efter det andet. For det, der sker, er jo, at de unge fuldstændig mister motivationen til at tage en uddannelse, når de har været i gang med deres andet og tredje uddannelsespålæg. Og det koster alligevel penge at have dem gående på skolen.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

KI. 16:15

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er lige præcis derfor, at man skal kigge på begge dele. Det er både at give den reelle vejledning, altså at der, hvor der er alt for mange, der søger, og hvor der ikke er et arbejdsmarked, må man sige, at der kan det give mening at kigge på en adgangsbegrænsning allerede ved starten til et grundforløb. Men vigtigere er det, at der, hvor der er en mulighed for, at man kan starte på en uddannelse, som faktisk kan bruges videre frem med skolepraktik, fordi det vurderes, at der er et arbejdsmarked, skal man kigge på, hvordan det ser ud med negativlisten. Så det er sådan set begge dele, der er i spil. Og det er med udgangspunkt i den unge, altså at give dem nogle bedre muligheder, så de ikke skal opleve den skuffelse, som jeg jo desværre fuldstændig kan genkende for mange unge i dag oplever på en erhvervsuddannelse, på trods af at de har evnen og lysten og viljen. Og så møder de bare den der mur.

Hele den opgave, der ligger, med både fase 1 og fase 2, som så bliver afsluttet først til foråret, er lige præcis, at unge, der gerne vil vælge erhvervsuddannelsesvejen, ligesom unge, der gerne vil gå den gymnasiale vej, skal vide, at hvis jeg har det, der skal til og vil gøre mig umage med det, så kan jeg også gøre det færdigt. Det er det, vi skal prøve at geare erhvervsuddannelserne til, så de unge ikke kommer rundt i det der hamsterhjul, som spørgeren rigtigt beskriver der desværre nogle steder er.

KI. 16:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Tak til spørgeren, og tak til børne- og undervisningsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er stillet af fru Sophie Løhde.

KI. 16:16

Spm. nr. S 144

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at statsministeren i åbningstalen fik gjort det helt klart over for danskerne, at hun med »alle« slet ikke mener alle patienter, men i virkeligheden kun mener de patienter, som bliver henvist til undersøgelse på et sygehus, og at det dermed ikke omfatter de store grupper af patienter, der ikke udredes på sygehusene, når nu statsministeren i sin åbningstale rent faktisk udtalte, at »alle – alle – skal have stillet en diagnose inden for 30 dage«?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det er spørgeren for oplæsning af spørgsmålet.

KI. 16:16

Sophie Løhde (V):

Tak, formand. Det første spørgsmål lyder:

Mener ministeren, at statsministeren i åbningstalen fik gjort det helt klart over for danskerne, at hun med »alle« slet ikke mener alle patienter, men i virkeligheden kun mener de patienter, som bliver henvist til undersøgelse på et sygehus, og at det dermed ikke omfatter de store grupper af patienter, der ikke udredes på sygehusene, når nu statsministeren i sin åbningstale rent faktisk udtalte, at »alle – alle – skal have stillet en diagnose inden for 30 dage«?

KI. 16:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:17

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg synes, det fremgår klart af statsministerens åbningstale om sundhedsområdet – og det ser man, hvis man læser sundhedsafsnittet i sin helhed – at den nye udredningsret på 30 dage omfatter patienter i sygehusregi. Det fremgår således også af talen, og jeg citerer nu fra statsministerens tale:

»Med den nye rettighed skal lægen på sygehuset planlægge et forløb, som skal være færdigt inden 30 dage, så patienten hurtigt får den rigtige behandling.«

Så hvis der er uklarhed om budskabet i statsministerens åbningstale, så skyldes det nok nærmere en tilbøjelighed til at tage enkeltudsagn ud af konteksten i talen.

Kl. 16:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:17

Sophie Løhde (V):

Problemet er jo netop, at det ikke fremgår nogen steder, at man kun mener sådan en begrænset andel af en patientgruppe. Men jeg kan selvfølgelig godt forstå, at sundhedsministeren ikke har lyst til at stå her i Folketingssalen og erkende, at det, som statsministeren lovede i sin åbningstale, i virkeligheden ikke er noget, man kan regne med.

Men når jeg alligevel undrer mig en lille smule over ministerens besvarelse, skyldes det jo, at det desværre ikke kun er statsministeren, der har fået udtalt sig sådan en anelse misvisende, kan man så i hvert fald betegne det som, eller i hvert fald i modstrid med det, der ligger i regeringens eget lovforslag. For sundhedsministeren har jo også selv adskillige steder og gange omtalt den her såkaldte udredningsret som gældende for alle patienter, selv om den vel at mærke kun omfatter de patienter, der henvises til udredning i sygehusregi, og dermed udelukker alle de mange, mange patienter, som f.eks. udredes via de praktiserende speciallæger.

Så jeg vil derfor blot høre, om ministeren kan forstå, hvis der er nogle, som sådan efter at have lyttet til talen, godt kan have fået opfattelsen af, at når man siger »alle«, så mente man også alle og dermed ikke, at man kun omtalte de patienter, som henvises til udredning i sygehusregi.

Kl. 16:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror sådan set ikke, at jeg hørte, at der kom et nyt spørgsmål på banen fra spørgeren, så jeg kan jo gentage, at jeg synes, det fremgår klart af statsministerens åbningstale, at den nye udredningsret på 30 dage omfatter patienter i sygehusregi.

Kl. 16:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:19

Sophie Løhde (V):

Jamen tak for besvarelsen, som man må forstå således, at når statsministeren, sundhedsministeren og andre regeringsmedlemmer bruger udtrykket alle patienter, så mener man ikke, hvad man selv siger – det er jo selvfølgelig også en melding – men det gør det jo bare lidt svært for dem, der sådan er modtagere af budskaberne at forstå, hvem det så er, man mener. Betyder det så ifølge sundhedsministerens opfattelse, at vi fremover skal lægge til grund, at når statsmini-

steren og sundhedsministeren bruger udtrykket alle patienter, så mener man ikke alle patienter, men så mener man kun patienter i sygehusregi? Er det den fortolkning, vi skal lægge til grund fremadrettet i forhold til ministerens egen forståelse af begrebet alle patienter?

Kl. 16:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Regeringens forslag om ret til hurtig udredning inden for 30 dage omfatter patienter i sygehusregi. Det fremgår af statsministerens tale, som jo også ordføreren har haft lejlighed til både at høre og sikkert også efterfølgende læse. Ellers vil jeg opfordre til, at man læser talen i sin helhed. Og det fremgår jo også meget klart af det lovforslag, som regeringen i dag har fremsat i Folketinget.

Så man kan lave selektiv læsning, og så kan man jo få et hvilket som helst budskab til at fremstå uklart. Jeg mener sådan set, at statsministeren udtrykte sig klart i talen, og jeg har også udtalt til pressen, at hvis man synes, at det var uklart i skyndingen, kan man jo genlæse talen og se, at når man læser budskabet i sin helhed, så står det altså klart.

Kl. 16:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Så er det spørgeren i sidste runde.

Kl. 16:20

Sophie Løhde (V):

Jeg har jo haft æren af både at have hørt statsministerens åbningstale og også efterfølgende at have læst den, og her fremgår det jo ikke præcist, hvad man mener med udtrykket alle patienter. Man står og lover, at alle patienter skal være garanteret og sikret en diagnose inden for 30 dage, og så mener man altså kun dem i sygehusregi. Så jeg kan godt forstå, hvis der måske bare er nogle, som kunne have fået en anden tanke med det her.

Men man kan jo også spørge på en anden måde, altså om der er andre passager eller steder i statsministerens åbningstale, for så vidt angår sundhedsområdet, hvor man ikke skal tage bogstaveligt, hvad statsministeren siger, og at man dermed sådan skal læse tingene i sin helhed for at kunne forstå, hvad regeringen egentlig mener med sit eget lovforslag.

Kl. 16:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:21

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg er sikker på, at fru Sophie Løhde kan læse et hvilket som helst afsnit i statsministerens tale og så ved selektiv læsning – ved at tage enkelte elementer ud – kan forvrænge stort set hele talen, hvis hun vil. Det synes jeg bare ikke er særlig interessant. Jeg synes faktisk, at statsministeren udtrykker sig klart, nemlig at der her er tale om patienter i sygehusregi.

Kl. 16:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som også er til ministeren for sundhed og forebyggelse. Det er også stillet af fru Sophie Løhde.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 146

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Er ministeren enig med Lægeforeningen og Danske Patienter, der mener, at statsministeren oversælger den såkaldte udredningsgaranti, der i øvrigt slet ikke er en garanti, og herunder at det både er ukorrekt og misvisende, når statsministeren siger, at den skal gælde alle patienter?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Sophie Løhde for oplæsning, værsgo.

Kl. 16:22

Sophie Løhde (V):

Er sundhedsministeren enig med Lægeforeningen og Danske Patienter, der mener, at statsministeren oversælger den såkaldte udredningsgaranti, der i øvrigt slet ikke er en garanti, og herunder at det både er ukorrekt og misvisende ifølge organisationerne, når statsministeren siger, at den skal gælde alle patienter?

Kl. 16:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nej, det er jeg ikke enig i. Udredningsretten medfører en pligt for regionerne til at sikre, at patienterne i sygehusvæsenet udredes inden 30 dage, hvis det er fagligt muligt, og en pligt til at bruge kapaciteten andre steder i offentligt såvel som i privat regi, hvis det er nødvendigt. Er det en ret, som omhandler sygehusvæsenet? Ja, det fremgik, som vi lige har været omkring under det tidligere spørgsmål, også af statsministerens åbningstale.

Kl. 16:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren.

Kl. 16:23

Sophie Løhde (V):

Jeg vil egentlig gerne starte med at citere formanden for Danske Patienter, da han blev bedt om at forholde sig til indholdet af statsministerens åbningstale:

»Når hun formulerer sig på den måde, så oversælger hun regeringens nye patientrettighed«.

»Det irriterer mig på patienternes vegne, når de nu bliver ved med at sige *alle*, når vi nu ved, at de mange patienter i almen praksis og hos de privatpraktiserende speciallæger ikke får denne nye rettighed«.

Det udtaler Lars Engberg, formand for Danske Patienter.

Nu havde sundhedsministeren jo før meget travlt med sådan at skose mig for, at jeg nok bare som oppositionspolitiker læste statsministerens åbningstale, som jeg selv havde lyst. Altså, nu beder jeg bare sundhedsministeren om at forholde sig til, at der er en række centrale aktører på sundhedsområdet, som påpeger, at regeringen i sin åbningstale lover noget, den ikke efterfølgende leverer i forhold til det lovforslag, som er fremsat, og her citerer jeg blot Lægeforeningen og Danske Patienter.

Men når det bare preller sådan fuldstændig af på sundhedsministeren og det er alle andre, der misforstår, hvad det er, regeringen siger i sin åbningstale – det er åbenbart kun regeringen selv, der kan forstå, hvad det er, den mener – så vil jeg bare bede sundhedsministeren om at redegøre for, hvorvidt sundhedsministeren efter sin egen opfattelse synes, at man kan karakterisere det her, altså det her lovforslag, som en garanti eller en udredningsret for patienterne, en ret til udredning eller en garanti. Hvad er der ifølge ministerens egen opfattelse tale om?

Kl. 16:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lad mig starte med så at citere mig selv fra den samme artikel – det har fru Sophie Løhde selvfølgelig læst, hvis hun har læst artiklen ud, nemlig den her artikel med citatet fra Danske Patienter:

»Jeg synes, at statsministeren udtaler sig klart i forlængelse af vores lovforslag, så Danske Patienter og andre må lige læse talen igen«.

Den opfordring vil jeg også bare give til fru Sophie Løhde. Hvis man læser talen i sin helhed, vil man altså se, at det er klart, at denne ret, vi snakker om, omhandler sygehusvæsenet.

Så kan jeg jo godt se, at fru Sophie Løhde i sit spørgsmål også snakker om det her med en garanti, der i øvrigt ikke er en garanti. Og det, der er helt klart, er, at med udredningsretten får regionerne en pligt til at sørge for, at patienter er udredt inden for 30 dage, og en pligt til, hvis de ikke selv har kapaciteten til det, så at bruge kapaciteten andre steder. Det kan være i andre regioner, det kan være i privat regi. Så det er en pligt for regionerne og en ret for patienterne.

Kl. 16:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren.

Kl. 16:25

Sophie Løhde (V):

Ja, man må i hvert fald bemærke, at de centrale sundhedsaktører, Lægeforeningen og Danske Patienter, fuldstændig har misforstået, hvad det er, statsministeren har sagt i sin åbningstale. Der er ministerens budskab: Gå hjem og læs på talen en gang til. Det bliver sagt, selv om de er blevet spurgt, hvad de mener, når statsministeren bruger udtrykket alle patienter. De mener, det er misvisende, og det er sundhedsministeren uenig i. Fint nok, så lader vi det ligge, men der kunne måske være en enkelt eller to derude, som også synes, det er lidt mærkeligt, at man bruger udtrykket alle, når man ikke mener alle.

Men jeg stillede sundhedsministeren et spørgsmål om, hvad det med den her såkaldte udredningsret indebærer. Er det ifølge sundhedsministerens egen opfattelse en pligt til udredning, en ret til udredning eller en garanti for udredning?

Kl. 16:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:26

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen det svarede jeg jo også på, som fru Sophie Løhde ville vide, hvis hun havde lyttet efter. Det her er en helt klar pligt for regionerne til at sørge for, at patienter er udredt inden 30 dage, og det er jo en ny patientrettighed, vi giver danskerne, og som jeg faktisk er vant til at være stolt af. For behandlingsgarantien er ikke meget værd, hvis ikke man er udredt, og alt for mange patienter har hidtil oplevet, at den garanti, de havde, var som elastik i metermål, fordi udredningsforløbene var meget lange.

Ved at give den her udredningsret til danskerne, udredningsgarantien, ja, så sørger vi jo for, at vi hurtigt får afklaret, hvad folk fejler, så man kan komme i gang med behandlingen. Det tror jeg kommer til at betyde utrolig meget, i forhold til at vi får et sundhedsvæsen, hvor vi er sikre på at det er de mest alvorligt syge der behandles først. Jeg tror faktisk også, det kommer til at betyde noget i forhold

til ulighed i sundhed, og jeg er rigtig stolt af, at danskerne med udredningsretten får en helt ny patientrettighed.

Kl. 16:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for sidsterunde.

Kl. 16:27

Sophie Løhde (V):

Tak for sundhedsministerens besvarelse og præcisering af, at der er tale om en pligt. Så er det, man jo så kan spørge sig selv, hvorfor ministeren så konsekvent og adskillige steder har brugt udtrykket, at der er tale om en garanti. Senest har jeg ministerens kronik fra Jyllands-Posten den 13. september, hvor ministeren kalder udredningsretten for en garanti. Men o.k., det er altså ikke bare i Folketingssalen, at man bliver sendt hjem og skal læse lidt ekstra på en åbnings-tale. Man skal heller ikke stole på og tage for bogstaveligt, hvad ministeren skriver i sine kronikker. Det er en pligt og ikke en garanti.

Har sundhedsministeren tænkt sig så at rette indholdet af det, man skriver, når det er, at man konsekvent kalder noget for en garanti og man i dag siger, at det mente man i virkeligheden ikke, for det er faktisk bare en pligt?

Kl. 16:27

Kl. 16:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:28

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nu tror jeg, vi er ude i ordkløveri for viderekomne, så fru Sophie Løhde må meget gerne forklare mig, eventuelt med opslag i Nudansk Ordbog eller andre steder, hvad det er, der gør, at patienter er stillet dårligt af, at vi siger, at det her er en helt klar pligt for regionerne, en helt klar patientret for danskerne. Jeg ved ikke, hvad fru Sophie Løhde mener der er i det, der ikke gør, at vi kan være stolte af at have givet danskerne en ny patientrettighed. Så jeg må sige, at det kan være, det er semantik. Jeg ved det ikke, fru Sophie Løhde bliver nødt til at uddybe det spørgsmål.

Kl. 16:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Dermed er spørgsmålet afsluttet, tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er også til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det stilles af hr. Martin Geertsen fra Venstre.

Kl. 16:28

Spm. nr. S 145

18) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Martin Geertsen (V):

Hvad forstår ministeren ved begrebet alle patienter?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for oplæsning af spørgsmålet, værsgo.

Kl. 16:28

Martin Geertsen (V):

Tak for det, formand. Hvad forstår ministeren ved begrebet alle patienter?

Kl. 16:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Jamen som jeg netop har redegjort for ved det foregående spørgsmål, omfatter regeringens forslag om ret til udredning inden for 30 dage alle patienter i sygehusregi. Det fremgik, som vi har været inde på et par gange nu, også af statsministerens åbnings-tale, som jeg har medbragt, i det tilfælde at spørgeren eller andre spillere har lyst til at studere den nærmere.

Kl. 16:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:29

Martin Geertsen (V):

Jeg havde jo fornøjelsen af at sidde og lytte til debatten før, herunder også ministerens svar til fru Sophie Løhde.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge til statsministerens tale, når nu ministeren selv fremhæver den, for jeg har nemlig også læst den, og så har jeg læst den, læst den og så har jeg genlæst den. Det, som undrer mig, er, at ministeren kan have en opfattelse af, at man som læser ikke kan være i tvivl om, hvad det er, regeringen i virkeligheden mener med begrebet alle, når man f.eks. læser en sætning, som sådan set står meget centralt i hele afsnittet i statsministerens åbnings-tale, og som handler om sundhed, nemlig – og nu citerer jeg fra statsministerens åbnings-tale:

»Ja, f.eks. har de praktiserende læger en del ældre patienter med symptomer på noget, der kunne være Parkinsons sygdom.«

Når man selv fremhæver patienter i praksissektoren, er det vel ikke så vanskeligt at forstå, at både den politiske opposition, interesseorganisationer og andre med interesse for sundhedsområdet kan blive en lillebitte smule i tvivl om, hvad regeringen i virkeligheden mener i forhold til det her spørgsmål, altså når man selv pladrer sin tale til med noget, som sådan set ikke har noget med sygehussektoren at gøre, men som sådan set har noget med praksissektoren at gøre, og man ligefrem selv fremhæver, at de praktiserende læger har en del ældre patienter med symptomer på noget, der kunne være parkinson.

Hvorfor bruger regeringen og statsministeren – nu skal jeg nok afslutte, så ministeren kan komme op at stå – praktiserende læger som et eksempel på noget, som sådan set ikke kommer praksissektoren ved?

Kl. 16:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

O.k., jamen så kommer vi uklarheden et stykke nærmere. Hr. Martin Geertsen er jo ikke sundhedsordfører, så det kan da være, det her faktisk er et reelt spørgsmål, fordi hr. Martin Geertsen er i tvivl om, hvad den nye udredningsret går ud på. Pointen er jo, at når den praktiserende læge må give fortabt, ikke kan udrede en patient og der sker en henvisning til sygehuset, så træder udredningsgarantien i kraft. Og hr. Martin Geertsen kunne jo sådan set bare læse den efterfølgende sætning af det, han læste højt. Altså, som jeg hørte hr. Martin Geertsen, læste han:

»Ja, f.eks. har de praktiserende læger en del ældre patienter med symptomer på noget, der kunne være Parkinsons sygdom.«

Det fortsætter: »Uden den nye rettighed risikerer den ældre at blive kastet rundt mellem hospitalsafdelinger og læger i et længere forløb med scanninger og blodprøver og en stadig venten på resultater. Imens bliver hun mere og mere syg og mere og mere forvirret. Med den nye rettighed skal lægen på sygehuset planlægge et forløb, som

skal være færdigt inden 30 dage, så patienten hurtigt får den rigtige behandling. Vi stiller store krav til sygehusene, men de kan opfylde dem, når de indretter sig rigtigt.«

Det siger statsministeren og går videre til at fortælle om det diagnostiske center i Silkeborg.

Så det er rigtigt, at hvis man botaniserer i talen – det er jo et meget snedigt kneb – kan man få ting til at fremstå, som man vil. Det tror jeg man kunne gøre med alle tekstpassager. Men hvis det her spørgsmål, hr. Martin Geertsen faktisk rejste, var et grundlæggende spørgsmål om, hvordan udredningsretten fungerer, kan han jo læse de efterfølgende afsnit, som faktisk beskriver det meget godt.

Kl. 16:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:32

Martin Geertsen (V):

Jeg beklager, at jeg skal genere sundhedsministeren med det her spørgsmål. Det er ikke, fordi jeg ikke synes, at det er interessant at diskutere med ministeren, men det er jo interessant, at det er en statsminister, der har skrevet en tale, som sundhedsministeren skal stå på mål for, men sådan er det.

Nu nævnte ministeren selv spørgsmålet om at være snedig, og jeg har sådan set ikke noget behov for at være snedig i den forstand, som jeg tror sundhedsministeren i den her sammenhæng mener at man som opposition er snedig på, men havde det ikke været mere snedigt af regeringen, hvis jeg må være så fri at returnere den her, hvis regeringen ikke havde blandet den praktiserende læge ind i hele den her diskussion og ind i statsministerens åbningstale, for så havde man jo rent faktisk kunnet undgå de her misforståelser, som ikke blot er opstået hos fru Sophie Løhde og mig, men også blandt folk i interesseorganisationer? De må jo have læst den her åbningstale og er blevet forvirret. Havde det ikke været mere snedigt at undlade sætningen om praktiserende læger i statsministerens åbningstale?

Kl. 16:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det ville jo i så fald have givet et meget misvisende billede af vores sundhedsvæsen, da den praktiserende læge jo for rigtig mange mennesker er indgangen til sundhedsvæsenet. Man går til sin praktiserende læge, hvis man mærker nogle symptomer, og hvis man er bekymret, går man til sin læge. Og i mange tilfælde kan den praktiserende læge stå for udredningen, men i nogle tilfælde kan den praktiserende læge ikke stå for udredningen, og med den nye udredningsret sørger vi for, at patienten ikke bliver kastebold i systemet. Når den praktiserende læge giver fortabt og siger, at han ikke kan udrede patienten og henviser patienten til udredning på sygehuset, så får patienten altså en ret til, at man et sted på sygehuset har pligt til at sørge for en udredningsplan inden for 30 dage. Det er en afgørende ny patientret, vi giver danskerne.

Så jeg vil sige, at jeg tror sådan set, at hvis man ikke måtte nævne den praktiserende læges rolle i det danske sundhedsvæsen, ville der blive tegnet et meget mærkeligt billede af det danske sundhedsvæsen, fordi de praktiserende læger jo meget, meget ofte for de fleste er indgangen til det. Det tror jeg også hr. Martin Geertsen kender fra sig selv.

Kl. 16:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:34

Martin Geertsen (V):

I høj grad. Men nu er det jo sådan set sundhedsministeren selv, der er i den her ret interessante diskussion, synes jeg, der fremhæver det forhold, at den praktiserende læge rent faktisk også er i stand til at foretage udredninger. Det er jo ikke kun læger på sygehuset. Det er også læger i praksissektoren, der gør det dag ud og dag ind. Det er jo på den baggrund, at jeg synes, det er underligt, at man ikke fra regeringens side kan se, at det kan give anledning til misforståelser, ikke kun i den politiske opposition, men sådan set også blandt de organisationer, som varetager patienternes interesser.

Når man selv fremhæver, at det er praktiserende læger, der er indblandet i et eller andet udredningsforløb – det er f.eks. ældre patienter med symptomer på noget, der kunne være Parkinsons sygdom – kan jeg ikke forstå, at regeringen ikke kan se, at det kan give anledning til misforståelser. Ministeren svarer jo sådan set i et eller andet omfang selv, al den stund at praktiserende læger også foretager udredninger.

Kl. 16:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Ja, det gør de praktiserende læger, og det vil de praktiserende læger i høj grad også gøre fremover. Her snakker vi om en udredningsret, der sikrer, at de alvorligt syge i vores samfund også bliver behandlet først, fordi de bliver hurtigere udredt, end det ville være tilfældet uden en udredningsret, og derfor også hurtigere kan komme i gang med at få en behandling.

Jeg har allerede en gang læst passagen fra talen højt, og jeg synes, at den svarer meget tydeligt på det. Jeg vil sige, at det godt kan være, at det er sjovt til politisk drilleri at pille enkelte sætninger ud af en tale og prøve at gøre det gældende, men det er bare ikke særlig lødigt, og jeg mener heller ikke, at det er særlig seriøst. Jeg havde egentlig tænkt, at jeg ville læse passagen i talen højt igen, men det er næsten spild af alles tid. Det bliver jo slået fast, at med den nye retigheder skal lægen på sygehuset planlægge et forløb, der skal være færdige inden 30 dage. Det bliver slået fast, at vi stiller store krav til sygehusene. Så hvis man vil være forvirret og slå politisk plat på det, kan man sagtens pille enkelte sætninger ud. Det må jeg jo medgive er lykkedes for hele to spillere fra partiet Venstre. Jeg mener bare ikke, det er rimeligt i forhold til det, statsministeren faktisk sagde i sin tale.

Kl. 16:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Næste spørgsmål er til samme minister og fra samme spørger.

Kl. 16:37

Spm. nr. S 148

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Martin Geertsen (V):

Hvordan vil ministeren konkret sikre, at patienter »aldrig« venter mere end 2 måneder, sådan som statsministeren lovede i åbningstalen?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Geertsen for oplæsning, værsgo.

Kl. 16:37

Martin Geertsen (V):

Tak, formand.

Hvordan vil ministeren konkret sikre, at patienter aldrig venter mere end 2 måneder, sådan som statsministeren lovede i åbningstalen?

Kl. 16:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Statsministeren omtalte ventetiden under det udvidede frie sygehusvalg. Den er i dag 1 måned uanset sygdommens alvor. Med regeringens forslag differentieres ventetiden, så patienter med alvorlige sygdomme fortsat har ret til udvidet frit sygehusvalg efter 1 måned, mens patienter med mindre alvorlige sygdomme kan vente op til 2 måneder.

En patient vil således aldrig skulle vente mere end 2 måneder, før retten til det udvidede frie sygehusvalg træder i kraft. Og lige som med de forrige spørgsmål kan jeg konstatere, at uklarheden kun opstår, når enkeltudsagn tages ud af deres oprindelige kontekst, hvor det efter min mening klart fremgår, at det drejer sig om en ændring af det nuværende udvidede frie sygehusvalg.

Kl. 16:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:37

Martin Geertsen (V):

Jo, men det, spørgsmålet sådan set går på her, er jo i virkeligheden, hvordan regeringen helt konkret har tænkt sig at sikre, at man som patient aldrig kommer til at vente mere end 2 måneder. Det kunne jeg sådan set indledningsvis godt tænke mig at få afklaret fra ministerens side.

Så kan vi altid vende tilbage til, hvad i alverden det er for en fundamental politisk præmis, den her regerings sundhedspolitik bygger på, når man i virkeligheden er i gang med at udhule patienternes rettigheder ved at hæve behandlingsgarantien fra 1 til 2 måneder.

Men lad os først og fremmest få afklaret, hvad det er, regeringen konkret vil gøre for at sikre, at patienter aldrig kommer til at vente mere end 2 måneder. Det var sådan set det, der var substansen i spørgsmålet.

Kl. 16:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen der gælder jo præcis de samme mekanismer, som gælder i forhold til det udvidede frie sygehusvalg, som vi kender det i dag, og som jeg kan forstå at hr. Martin Geertsen kender. Det kan jeg høre på hans spørgsmål.

Så vil jeg bare knytte en kommentar til den her påstand om, at vi udhuler patienternes rettigheder, for vi giver jo faktisk danskerne en ny, afgørende patientrettighed. Behandlingsgarantien er jo – og det sagde jeg vist også til den tidligere spørger – som elastik i metermål, fordi man skal have en diagnose, før den træder i kraft. Man skal være udredt, før man kan benytte sig af den behandlingsgaranti. Derfor er noget af det allervigtigste – i øvrigt også for at folk skal kunne bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, og hvis der skal være sandsynlighed for et lykkeligt udfald af behandlingen – at man bliver diagnosticeret og udredt hurtigt.

For den enkelte patient tror jeg det kommer til at blive oplevet som en afgørende forskel, at der nu dels er en 30-dages-grænse for,

hvor lang tid den udredning må tage – og så må sygehusvæsenet sørge for at organisere sig rundt om patienten, altså specialerne må organiseres rundt om patienten for at leve op til det – dels skal sørges for, at ansvaret er samlet et sted. Man skal altså ikke, samtidig med at man er syg, føle, at man selv skal hitte rede i et udredningsforløb, hvor man bliver sendt fra Pontius til Pilatus, eller hvor det nu er, man bliver sendt rundt i billedsproget. Det er en markant forbedring for danske patienter.

Kl. 16:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:40

Martin Geertsen (V):

Jeg vil ikke genstarte diskussionen fra før, om hvad for en gruppe af patienter der i virkeligheden er omfattet af den hersens nye rettighed.

Det, at man indfører en udredningsgaranti – altså en ret og en pligt – er sådan set ikke noget svar på det, der i virkeligheden er spørgsmålet her, nemlig hvordan det kan være, at man reducerer behandlingsgarantien fra 1 til 2 måneder. Hvordan ligger det i forlængelse af det, som ministeren sådan set selv siger, nemlig at det handler om, at sundhedsvæsenet skal køre rundt om den enkelte patient?

Eller lad mig spørge på en anden måde: Er det her i virkeligheden et forsøg på at eliminere det udvidede frie sygehusvalg, altså at patienten – efter at vedkommende er udredt – får lov til at ligge og rumle længere i det offentlige sygehusvæsen, således at vedkommende ikke i så høj grad gør brug af det udvidede frie sygehusvalg?

Kl. 16:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:41

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det korte svar er nej. Og det uddybende svar er, at den her øvelse jo handler om at sikre, at vi bruger vores sundhedskroner bedst muligt og mest effektivt. De involverede parter, altså sygehusejerne, lægeforeningerne og patientforeningerne, har i lang tid – også mens den tidligere regering havde magten – efterlyst et større rum for planlægning inden for sygehusvæsenet.

Den omlægning, vi laver nu, hvor vi differentierer behandlingsgarantien – så der nu for de mindre alvorligt syge maksimalt kan gå op til 2 måneder, før man er behandlet – er jo lige præcis for at sikre, at de mest alvorligt syge bliver behandlet først. Det er ikke bare ved at give en udredningsgaranti, hvor det hurtigere kan klarlægges, hvad det er, folk fejler, men også, fordi det bliver et forløb, der kommer til at forløbe hurtigere, altså at alle patienter kan komme i gang med at få behandling hurtigere end alle de patienter, der tidligere har oplevet meget lange udredningsforløb.

Så i erkendelse af, at træerne ikke vokser ind i himlen og vi ikke har uanede ressourcer, siger vi, at vi må forpligte os på at få mest muligt ud af de sundhedskroner, vi har, og der er det altså vigtigt, at de mest syge, altså dem med de mest alvorlige sygdomme, behandles først. Det er afgørende for os.

Kl. 16:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for sidste runde.

Kl. 16:42

Martin Geertsen (V):

Jo, men altså dem, som er de mest alvorligt syge, har jo allerede en ret kort ventetid, og de bliver jo behandlet hurtigt. Det sørgede den forrige regering jo sådan set for.

Det, som jeg her afslutningsvis godt vil spørge ministeren om, er, hvad det er for nogle beregninger, der ligger til grund for ministerens antagelse om, at der kan spares rigtig, rigtig mange penge ved at udhule patienternes rettigheder, således at de nu kan vente op til 2 måneder i stedet for 1 måned.

Hvad er det for et regnestykke, som ministeren her baserer sig på? Hvad er de konkrete besparelser ude i regionerne, man opnår ved at udhule patientrettigheden fra 1 til 2 måneder? Jeg har ikke set tallene, og jeg har slet ikke set dem regionsvis, så jeg ønsker bare et skud på, hvor meget det er, man kan spare regionerne for – og som man kan føre over til de alvorligt syge patienter – ved at lave den hersens øvelse.

Kl. 16:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først vil jeg gerne sige, at hvis det, hr. Martin Geertsen henviser til, er, at kræftpatienter og hjertepatienter har deres egne forløb, så er det ganske rigtigt.

Men jeg mener ikke, at det betyder, at vi i dag har et system, hvor de mest syge derudover ikke behandles hurtigt. Det her giver mulighed for en lægefaglig og sundhedsfaglig prioritering af de patienter, hvor tid altså er en afgørende faktor, og dem kan vi også behandle hurtigere end før.

I forhold til de økonomiske beregninger er det her jo noget, vi har aftalt med Danske Regioner, altså at det at lave en differentiering af behandlingsgarantien giver mulighed for at indføre den her nye, afgørende patientrettighed for danskerne, nemlig udredningsretten.

Kl. 16:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til spørgeren.

Næste spørgsmål i rækken er også til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er stillet af fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:44

Spm. nr. S 161

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministeren holdning til, at en kvinde måtte vente fastende i 5 dage, før hun blev opereret på Slagelse Sygehus?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Sjællandskes artikel »Ventede fastende i fem dage på sygehus« af 5. oktober 2012.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren for oplæsning, værsgo.

Kl. 16:44

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil spørge: Hvad er ministerens holdning til, at en kvinde måtte vente fastende i 5 dage, før hun blev opereret på Slagelse Sygehus?

Kl. 16:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil gerne understrege, at for mig og regeringen er det vigtigt, at patienterne oplever effektive, kvalificerede og sammenhængende behandlingsforløb, og på den baggrund virker det forløb, som er beskrevet i spørgsmålet og i Sjællandske, bestemt ikke hensigtsmæssigt, hvis det altså er korrekt.

Jeg har da også bemærket mig, at Region Sjælland har lagt en pressemeddelelse på deres hjemmeside. Her fremgår det, at regionen har en ganske anden udlægning af sagens forløb. Kort fortalt er avisartiklen ifølge regionens fremstilling fyldt med faktuelle fejl. Det fremgår bl.a. her, at patienten skulle have afslået tilbud om indlæggelse både på anden- og tredjedagen i forløbet.

Jeg ved, at Region Sjælland har inviteret den pågældende patient til en samtale om forløbet i mandags. Region Sjælland har derudover oplyst, at der i forbindelse med sagen har været en dialog mellem sygehusledelsen og de relevante afdelingsledelser. Der er identificeret nogle punkter, hvor en bedre og mere klar kommunikation til patienten ville have været gavnligt, og det vil der være fokus på fremadrettet.

Det tilkommer jo ikke mig at vurdere eller kommentere den konkrete sag, bl.a. fordi patienten jo har mulighed for at klage over forløbet til Patientombuddet, og fordi planlægningen og organiseringen af konkrete arbejdsgange påhviler regionerne. Men generelt er jeg meget enig med spørgeren, tror jeg, i, at patientforløb skal være velkoordinerede, sammenhængende og uden urimelige ventetider.

Kl. 16:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren.

Kl. 16:45

Liselott Blixt (DF):

Det er jeg rigtig glad for at høre, for jeg tror, at vi trækker på samme hammel. Det er også derfor, jeg tager det op, når jeg hører, at der er en, der har siddet 3 dage på en skadestue. Jeg har også fået pressemeddelelsen fra Region Sjælland, og jeg har så spurgt dem om det og har sagt: Jamen i den pressemeddelelse, de sender ud, står der ikke noget om, hvor mange timer den dame ventede. For uanset hvad, har hun jo siddet på en skadestue i nogle dage og ventet på, at der skulle ske nogle ting.

Vi kan også alle sammen herinde være enige om det, som jeg ved ministeren også har sagt, nemlig at ventetiderne skal nedbringes. Ministeren var selv ude før valget at sige, at man ikke skulle vente mere end ½ time. Og så er det jo klart, at når man hører om, at en dame venter i 3 dage, bliver man opmærksom på det og tænker, at der er et eller andet galt her.

Så spørgsmålet er: Hvordan sikrer vi, at vi får en ordentlig ventetid på de skadestuer, vi har?

Kl. 16:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:46

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror virkelig, vi skal være forsigtige med at tage afsæt i den konkrete sag. Som sagt har Region Sjælland jo lagt en pressemeddelelse ud, hvori de siger, at kvinden selv har afvist indlæggelse ad flere omgange, og derfor kan vi jo ikke konkludere noget om, hvor lang tid den kvinde har siddet og ventet, hvor langt henne i forløbet hun har afvist at blive indlagt, og om hun er blevet siddende. Altså, der er vel i virkeligheden ikke nogen af os til stede her, der kan sige særlig meget om den sag, og det skal vi heller ikke, når det er en enkelt

sag og patienten har mulighed for at klage over forløbet. Og jeg tror ikke, at nogen af os her kan gøre sig til dommer over det.

Men med det sagt, så er jeg jo meget enig i, at ventetider er det rigtig vigtigt at vi har fokus på. Derfor er jeg jo rigtig glad for noget af det, der skete med forårets økonomiaftale med Danske Regioner, nemlig at vi nåede til enighed om, at der skal være visiteret adgang til alle landets skadestuer. For det er et effektivt redskab til at nedbringe ventetiden.

Det betyder, at der sørges for, at det kun er de patienter, der faktisk har behov for at komme på en akutmodtagelse, der kommer derhen. Dem, der kan gå til egen læge, dem, der kan klare det med noget jod og noget gazebind eller nogle Panodiler, kan blive hjemme til glæde både for dem selv og til gavn for ventetiden på akutmodtagelserne.

Kl. 16:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 16:48

Liselott Blixt (DF):

Det er heller ikke den konkrete sag, som jeg vil gå ind i. Det er mere det her med, at man oplever, at der er en ventetid. Så må vi selvfølgelig gå ind i den konkrete sag og spørge, hvor lang tid det i det hele taget var, damen ventede. Grunden til, at jeg også reagerer, er, at der i foråret i april måned var utrolig mange historier fra Slagelse Sygehus, altså netop det her sygehus, vi taler om. Der var bl.a. en 85-årig dame, der ventede i 12 timer på skadestuen, og der sagde man, at nu ville man gøre noget ved det. Bagefter har man i juni så åbenbart fået gjort noget ved det, for nu har Region Sjælland netop fået det her med visitation, som man også selv fra regeringens side peger på. Der er de her 11 anbefalinger, som man vil have implementeret inden 2014, tror jeg det er.

Det har man gjort i Region Sjælland, og så hører vi så her i oktober, at en dame venter. Der må jo være nogle advarselsslamper, der blinker her, med hensyn til om det hjælper med de her anbefalinger, eller om vi skal gå ind og se på, om der skæres for meget væk, sådan at man sikrer, at det her ikke sker. Jeg ved ikke, om ministeren konkret har fået noget at vide om den konkrete sag, f.eks. hvor lang tid det var, den pågældende sad og ventede, sådan at man kan se på, om det her er alvorligt, om det er noget, man skal gøre noget ved, eller om man skal prøve at se på de anbefalinger, der er blevet lavet.

Kl. 16:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:49

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg mener ikke, at vi kan konkludere, at der er nogle alarmklokker, der skulle ringe i den konkrete sag, al den stund der har været én fremstilling i avisen og der så har været en helt anden fremstilling, hvor den pågældende kvinde ifølge Region Sjælland selv har afslået at blive indlagt. Så jeg er i hvert fald ikke i stand til at konkludere, hvad der bør og ikke bør ske i den konkrete sag. Jeg konstaterer, at man har haft et møde mellem patienten og sygehuset, og jeg synes, det er godt, at man tager hånd om det på den måde. Jeg synes også, det er godt at høre, at man mellem sygehusledelsen og de relevante afdelinger har snakket om, at man kan blive bedre til at kommunikere, for vi skal da altid gøre det bedre, og uagtet hvad der er op og ned i forhold til avisartiklen, er det da ikke en god oplevelse for nogen at have.

Men det er jo rigtigt nok, at noget af det, vi også blev enige om i økonomiaftalen ud over den visiterede adgang til akutmodtagelserne, var, at regionerne skal opstille servicemål, og regeringens akutud-

valg har her i foråret lavet en rapport om ventetider på de forskellige akutmodtagelser, altså før den visiterede adgang trådte i kraft. Der ligger Slagelse Sygehus' ventetider altså meget tæt på gennemsnittet for Region Sjælland, og Region Sjælland har faktisk de korteste ventetider generelt i deres akutmodtagelser.

Kl. 16:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Spørgeren for sidsterunde.

Kl. 16:51

Liselott Blixt (DF):

Det, som ministeren læste op, viser jo netop, at man også registrerer ventetiden, og derfor skulle det ikke være så stort et problem at få oplyst, hvad ventetiden var i lige den her sag, som er omtalt, for det er der ikke nogen der har hørt noget om. Vi har hørt om sagen fra personen, vi har hørt om sagen fra regionen, og så er det jo netop, at vi har registreringerne til at gå ind og kigge på det.

Kl. 16:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 16:51

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som jeg også sagde i min tale, mener jeg grundlæggende ikke, at det er i overensstemmelse med min rolle som minister på den måde at gå ind i en enkeltsag. Altså, patienten har jo en mulighed for at klage over forløbet. Den skal patienten da gøre brug af, hvis patienten efter samtalen og dialogen mener, at der er grund til det. Sådan er det.

I den her slags konkrete enkeltsager må spørgeren stille et skriftligt spørgsmål, og så kan vi prøve at forhøre os, men generelt synes jeg ikke, at det er i overensstemmelse med min rolle på den måde at gå ind i enkeltsager, som vi jo, som spørgeren meget rigtigt siger, kender fra en avisartikel og en pressemeddelelse.

Kl. 16:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Dermed er det spørgsmål afsluttet.

Det næste og det sidste spørgsmål i dag er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er ligeledes stillet af fru Liselott Blixt.

Kl. 16:52

Spm. nr. S 163

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad agter ministeren at gøre ved ventetidsproblematikken, hvor der bliver rejst kritik af, at den bliver opgjort, fra patienten kommer ind på sygehuset, og til at patienten taler med en fra personalet, frem for at ventetiden bliver opgjort, fra patienten kommer ind, og til at patienten får behandling?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Sjællandskes artikel »Ventede fastende i fem dage på sygehus« den 5. oktober 2012.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 16:52

Liselott Blixt (DF):

Tak. Hvad agter ministeren at gøre ved ventetidsproblematikken, hvor der bliver rejst kritik af, at den bliver opgjort, fra patienten

kommer ind på sygehuset, og til at patienten taler med en fra personalet, frem for at ventetiden bliver opgjort, fra patienten kommer ind, og til at patienten får behandling?

Kl. 16:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Kl. 16:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet. Jeg må helt blankt sige, at jeg ikke er bekendt med den specifikke kritik af ventetidsopgørelsen, som spørgeren henviser til, men jeg antager, at det sigter til opgørelse af ventetider i landets akutmodtagelser. I den forbindelse vil jeg gerne starte med at understrege, at det for regeringen er afgørende, at akutpatienter får en hurtig og kvalificeret behandling i landets akutmodtagelser, og derfor er jeg også glad for, som vi var inde på i sidste spørgsmål, at regeringen og Danske Regioner i forbindelse med økonomiaftalen for 2013 aftalte en række initiativer, som sammen med de initiativer, der allerede er sat i gang i regionerne, skal bidrage til at nedbringe ventetiden i akutmodtagelserne.

Regeringen og Danske Regioner er bl.a. enige om frem mod efteråret 2014 at indføre visiteret adgang til akutmodtagelserne, og vi er også enige om, at regionerne skal opstille servicemål for ventetiden i akutmodtagelserne. Det er således den enkelte region, der opstiller servicemål for ventetiden i deres akutmodtagelse. Jeg er bekendt med, at man i Region Sjælland har som servicemål, at 85 pct. af patienterne på regionens akutmodtagelser og akutklinikker skal have igangsat deres primære behandling inden for 1 time. Region Sjælland har oplyst, at der med primær behandling menes egentlig behandling og ikke blot den indledende vurdering og prioritering af patienterne, den såkaldte triage, men behandling.

Kl. 16:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 16:53

Liselott Blixt (DF):

Det er jeg rigtig glad for at vide, for det må være den måde, man så opgør det på og regner ud, hvad ventetiden er. Blot er det personalet på pågældende sygehus, der mener, at man opgør ventetiden forkert. Men hvis ministeren kan garantere, at man opgør ventetiden, fra man kommer ind på skadestuen, og indtil man har igangsat en behandling, er jeg faktisk tilfreds, og så må vi jo undersøge, om det er den måde, man gør det på på de pågældende skadestuer.

Kl. 16:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan da godt spørge ude i regionerne igen, om de er bekendt med den problemstilling her. Som sagt har jeg fra Region Sjælland i forhold til deres servicemål, og hvordan de måler sig selv på det, fået oplyst, at der, når de siger, at 85 pct. af patienterne på akutmodtagelser og akutklinikker skal have igangsat deres primære behandling inden for den første time, er tale om egentlig behandling og ikke bare den her triage eller indledende vurdering og prioritering af patienterne. Men vi kan da sagtens skaffe et helt aktuelt overblik fra regionerne, hvis spørgeren gerne vil have det.

Kl. 16:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes, det kunne være en god idé at se på det, og det her er jo hverken for at lave noget polemik eller noget ud af det, for jeg tror, både ministeren og jeg er interesserede i, at der skal være så kort ventetid som muligt, så vi sikrer, at dem, der kommer ind, ikke sidder og venter, som vi har hørt fra andre sygehuse. I de tilfælde gik vi netop ud og sagde, at der skulle gøres noget ved problemet. At man fra SF's side før valget gik ud og sagde, at man nu ville garantere en ½ times ventetid, var jo netop med baggrund i en masse episoder, og derfor synes jeg også, det er vigtigt. Det kan godt være, det er enkeltsager, vi drager frem, men det er jo på de enkelte sager, vi skal finde ud af, hvem det er, der falder mellem to stole, for det er mange gange de svageste borgere, og det er jo dem, vi er sat i verden for at beskytte.

Kl. 16:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:55

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Enigheden er vel ret stor, og noget af det, der er en vigtig værdi i vores sundhedsvæsen i det hele taget, er, at vi, når der sker fejl, eller når der er ting, der ikke fungerer optimalt, bruger det til at lære af, altså at det også er en vigtig del af vores sundhedsvæsen, at man har en læringskultur. Så det er jeg meget enig i.

Så er jeg meget tilfreds med det, vi opnåede med økonomiaftalerne, nemlig at der skal være visiteret adgang, det er nu i gang med at blive indført gradvis, for det tror jeg kommer alle grupper til gavn: Det kommer personalet på akutmodtagelserne til gavn, fordi de patienter, der så opholder sig i venteværelset, er patienter, der for størstedelens vedkommende har behov for at være der; det er også til gavn for de patienter, der sidder og venter, for det betyder, at de ikke sidder og venter sammen med mennesker, der i virkeligheden ikke havde behov for at komme på akutmodtagelsen; tilsvarende er det til gavn for alle de mennesker, der kan blive hjemme og klare det selv med jod og gazebind eller Panodiler eller besøg hos egen læge, for de sparer både turen og ventetiden. Det er vel det, der på moderne dansk hedder en rigtig win-win-situation, men vi skal selvfølgelig hele tiden have fokus på at gøre det stadig bedre.

Kl. 16:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren for sidsterunde.

Kl. 16:56

Liselott Blixt (DF):

Det er i hvert fald det, der er meningen med, at vi har sat fokus på det, og det er også det, der er meningen med, at jeg stiller spørgsmål. Jeg vil også sige, at dukker der sager op igen, tager vi også dem op, for vi skal sikre, at de svageste personer ikke skal sidde og vente så lang tid.

Så er der faktisk ikke flere spørgsmål. Tak.

Kl. 16:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Har ministeren en kommentar?

Kl. 16:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Hvis jeg bare skal knytte en sidste kommentar til det her, er det, at jeg også tror og håber på, at spørgeren vil være med på, at vi giver hinanden håndslag på, at når der kommer uheldige enkeltsager, som måske er misvisende, så må de ikke blive blæst op og brugt til at

miskreditere den kæmpe indsats, der jo gøres hver eneste dag i vores sundhedsvæsen af et både dygtigt og engageret personale. Vi har jo også nogle regioner, der har en interesse i at sørge for, at der er ordentlig service for borgerne.

Så jeg er på linje med ordføreren, med hensyn til at vi skal sørge for at gøre det her stadig bedre, men vi må bare heller ikke lade skæve enkeltsager være med til at tegne et forkert billede af det, for der er altså virkelig meget dygtigt personale, der knokler hver eneste dag for at sikre en høj kvalitet i behandlingerne. Jeg kan se, at spørgeren nikker, og det er godt.

Kl. 16:58

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Spørgeren har ikke mulighed for selv at svare, men det er givet videre. Tak til spørgeren, tak til ministeren.

Kl. 16:58

Spm. nr. S 166

22) Til miljøministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Mener ministeren i forlængelse af de af regeringen bebudede ændringer af planloven, at byer som Hjørring forsat skal have mulighed for at få dispensation til at etablere nye store butikker på over 2.000 m², **der vil generere arbejdspladser og vækst?**

(Spørgsmålet er efter ønske fra spørgeren overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:58

Spm. nr. S 168

23) Til miljøministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren enig i, at det vil bringe regeringen tættere på at indfri sit løfte til danskerne om at skabe arbejdspladser, såfremt en by som Hjørring får mulighed for at etablere butikker på over 2.000 m² **med henblik på salg til bl.a. norske færgeturister og dermed mange nye lokale arbejdspladser?**

(Spørgsmålet er efter ønske fra spørgeren overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:58

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er derfor ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. oktober 2012, kl. 10.00.

Vi henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:58).